

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ I GESTIÓ DEL PATRIMONI NATURAL DE GRANOLLERS

Annex II
Catàleg dels
Elements botànics d'interès municipal
(EBIM)

LLOVERAS & SOLER, ARQUITECTES

Abril de 2004

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

Patrimoni natural

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 16 JUNY 2004

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ I GESTIÓ DEL PATRIMONI NATURAL DE GRANOLLERS

Annex II
Catàleg dels
Elements botànics d'interès municipal
(EBIM)

Abril de 2004

CONTINGUT

Elements botànics d'interès municipal (EBIM)

1- Cedre de la Fàbrica.....	5
2- Alzina de Terra Alta.....	9
3- Àlbers de la Verneda de Can Gili.....	13
4- Pollancre de la Verneda de Can Gili.....	17
5- Olivera de la Pau del Parc Municipal Torras Villà.....	21
6- Xíprer del Caixmir del Parc Municipal Torras Villà.....	25
7- Xíprer dels pantans del Parc Municipal Torras Villà.....	29
8- Eucaliptus del Parc Municipal Torras Villà.....	33
9- Arboç del Parc Municipal Torras Villà.....	37
10- Oliveres del Parc Municipal Torras Villà.....	41
11- Tamariu del Parc Municipal Torras Villà.....	45
12- Alzina del Parc Municipal Torras Villà.....	49
13- Olivera de la plaça de Pau Casals.....	53
14- Olivera a Salvador Casanova.....	57
15- Palma de Canàries del carrer de Josep Umbert.....	61
16- Magnòlia del carrer de Josep Umbert.....	65
17- Mèlia de la plaça de Maluquer i Salvador.....	69
18- Plàtans de la plaça de Lluís Perpinyà.....	73
19- Alzines del carrer de l'Enginyer.....	77
20- Pi blanc de l'escola Pereanton.....	81
21- Plàtans de la plaça de la Corona.....	85
22- Lledoners de la plaça de Can Trullàs.....	89
23- Palma de Canàries dels jardins de Fàtima.....	93
24- Plàtans de l'avinguda de l'Estació del Nord.....	97
25- Xíprers del Cementiri.....	101
26- Pins de l'Hospital.....	105
27- Ametller del Pla del Ramassar.....	109
28- Pins de la plaça de Mossèn Cinto Verdguer.....	113
29- Alzines de la plaça de Mossèn Cinto Verdguer.....	117
30- Surera del carrer de Girona.....	121
31- Roure martinenc de l'Escola Municipal de Treball.....	125
32- Palmera excelsa de l'Escola Municipal de Treball.....	129
33- Surera del carrer de Roger de Flor.....	133

34- Arbres de l'amor de l'Institut Antoni Cumella.....	137
35- Alzina de La Tela.....	141
36- Oliveres de la plaça de Serrat i Bonastre.....	145
37- Til·lers de La Tela.....	149
38- Pitospor de La Tela.....	153
39- Fotínia de Primer de Maig.....	157
40- Cedre del Pavelló Municipal d'Esports.....	161
41- Magnòlia del Pavelló Municipal d'Esports.....	165
42- Til·lers del Pavelló Municipal d'Esports.....	169
43- Plàtans de la plaça de l'Església de Palou.....	173
44- Acàcia de les escoles de Palou.....	177
45- Castanyers d'Índies de les escoles de Palou.....	181
46- Pollancre de la Torre de les Aigües.....	185
47- Mèlies del carrer de Primer Marquès de les Franqueses.....	189
48- Lledoner del carrer de Jaume Corbera.....	193
49- Pineda de l'Hospital.....	197
50- Olivera del Geriàtric.....	201
51- Surera del Geriàtric.....	205
52- Pollancre de la riera Carbonell.....	209
53- Saüc de la riera Carbonell.....	213
54- Acàcies de la riera Carbonell.....	217
55- Om de la riera Carbonell.....	221
56- Alzines del camí de Santa Quitèria.....	225
57- Ametller de Cal Ceballot.....	229
58- Ametller de Can Belitre.....	233
59- Alzina de Ca l'Esquella.....	237
60- Alzina de Can Ferran.....	241
61- Lledoner de Can Bassa.....	245
62- Roure martinenc de Can Ferran.....	249
63- Roure martinenc del torrent de Can Català.....	253
64- Roure martinenc del torrent de Can Ninou.....	257
65- Figuera del camí de la Font del Ràdium.....	261
66- Roure martinenc del torrent de la Font del Ràdium.....	265
67- Roure martinenc del torrent de Sant Nicolau.....	269
68- Llentiscle del bosc de Sant Nicolau.....	273
69- Garrofer del torrent de Sant Nicolau.....	277
70- Lledoners de la Torre de les Aigües.....	281
71- Roure martinenc de Can Ninou.....	285
72- Lledoner de Can Malla.....	289
73- Lledoner de Cal Xic.....	293
74- Lledoner del camí de Can Pastor.....	297
75- Palma de Canàries de Can Bassa.....	301
76- Arbre del paradís de l'Institut Celestí Bellera.....	305
77- Lledoner de Cal Covaner.....	309
78- Lledoner del carrer d'Esteve Terrades.....	313
79- Lledoner del carrer del Migdia.....	317
80- Castanyer d'Índies de Can Relats.....	321
81- Magnòlies de Can Relats.....	325
82- Teix de Can Relats.....	329
83- Palma de Canàries de Can Bultà.....	333

84- Washingtonia de Can Ramoneda	337
85- Palma de Canàries de Can Ramoneda.....	341
86- Palma de Canàries de Can Sanpere.....	345
87- Pi pinyer de l'antiga fàbrica de Can Gibert.....	349
88- Magnòlies de la Torre Fonda	353
89- Om de Can Pagès de les Basses Vell	357
90- Palmeres de l'escola Anna Maria Mogas	361
91- Pineda de Can Mònic.....	365
92- Cedres de Can Mònic	369
93- Ginjoler de la Taverna d'en Grivé.....	373
94- Magnòlia de Can Masferrer del carrer de Corró.....	377

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-01	CEDRE DE LA FÀBRICA
Espècie	<i>Cedrus atlantica</i>
Família	Pinàcies
Nom	Cedre de l'Atlas
Sinònims	

Localització	Es troba al barri de Can Bassa a la carretera del Masnou, dins un parterre de gespa de la nau de la firma Mercedes-Benz.		
Alçada	27 m.	Volt del canó	2,64 m.
Capçada	16 m.	Ramificació	12 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Venint de la part nord del municipi, l'accés s'efectua per l'avinguda de Francesc Macià. Un cop creuada la Ronda Sud, s'ha de continuar cap a la carretera del Masnou i, just abans d'entrar al barri de Can Bassa, arribem al peu de l'arbre.		
UTM	X 440556,93 – Y 604998,04	Altitud	126,10 m.

Descripció

El cedre de Can Bassa és un dels arbres més alts del nostre municipi. Ens dóna la benvinguda a l'entrada sud de la ciutat, ja que destaca en l'horitzó per la seva alçada i forma.

És un arbre que ha arribat a la plena maduresa, com ho mostra l'alçada assolida i l'arrodoniment de la seva copa, en la qual s'ha desdibuixat la guia central que marca el creixement apical.

El tronc ens mostra, fins una alçada de 6-7 metres, els primers pisos de branques que li foren eliminades en els seus primers anys de vida i que varen cicatritzar correctament. Comptem una dotzena de pisos desapareguts fins a trobar la primera branca viva, a uns dotze metres del terra.

L'arbre, molt castigat pels agents climatològics i urbanístics així com per l'edat, conserva una capçada molt reduïda respecte la dimensió de l'exemplar: té tan sols tres branques importants vives al costat de la nau i un àpex central format per quatre braços, que constitueixen una copa arrodonida i poc densa.

Per la seva magnitud i alçada, les branques de la base d'aquest exemplar podien haver mesurat en amplada quelcom més de vint metres.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Cal destacar els nombrosos monyons de branques esqueixades i branques seques que presenta l'arbre al llarg de tot tronc. Per altra banda observem que l'exemplar disposa d'una massa fotosintètica molt reduïda i poc activa, conseqüència directa d'un estat deficitari de l'aparell radicular per la urbanització soferta.

Accions. S'ha d'efectuar una esporga de sanejament de la fusta morta. S'ha d'endegar un programa de seguiment i control fitosanitari, per combatre els atacs de pugó. Ressenyar que l'estat d'envelliment de l'arbre el fa encara més susceptible a ser atacat.

Sistema radical. La meitat de les arrels —força mutilades— es troben, per un costat, sota una capa impermeable d'asfalt, a 50 cm del tronc; la resta de les arrels es troben sota la competència directa d'una capa de gespa que provoca un dèficit important de nutrients a l'arbre. Alhora, el règim hídic i d'adobats de la gespa no és l'adequat a les exigències d'un arbre adult, ja que les aportacions riques en nitrogen no afavoreixen la consolidació del sistema radicular que precisa d'adobats potàssics i altres microelements que potenciïn el creixement de les arrels i, en conseqüència, permetin millorar la funcionalitat de l'arbre.

Accions. Caldria eliminar la capa de gespa que afecta el sistema radicular. Fer aportacions d'esmenes orgàniques a base d'un encoixinat i aportar esmenes bacterianes i adobats que afavoreixin la síntesi de substàncies de defensa.

S'ha d'independitzar la xarxa de reg de la gespa i col·locar-ne una que regui tan sols l'arbre, a la mesura de les seves necessitats.

La major part d'aquestes actuacions ja han estat executades en aquest any.

Història

L'arbre se situa en el barri de Can Bassa. Formava part de la zona de jardí d'una petita nau industrial —La Fàbrica— de començaments del segle XX.

Magnífic exemplar de cedre, que juntament amb un exemplar de magnòlia, van sobreviure a la urbanització per a la construcció de les naus de la firma Mercedes Benz. La magnòlia va desaparèixer per iniciativa d'alguna autoritat de carreteres, però el cedre se salvà per la seva situació, un metre més separat de l'asfalt. Aquest arbre, que per la seva alçària és visible des de molt lluny i que forma part del paisatge de la carretera del Masnou, ha esdevingut una fita utilitzada pels veïns i comerciants de la zona, com a punt de referència per als qui no són de Granollers.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis

de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-02	ALZINA DE TERRA ALTA
Espècie	<i>Quercus ilex</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina
Sinònims	Aulina, Carrasca

Localització	Es troba al barri de Terra Alta, concretament a la Verneda o albarda de Can Gili, al peu de la cruïlla entre el carrer de Sant Ferran i el de Sant Marc.		
Alçada	10 m.	Volt del canó	1,43 m.
Capçada	16 m.	Ramificació	2,00 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

A la Verneda s'hi arriba pel trencall a Terra Alta que hi ha a la carretera de Lliçà d'Amunt BV-1432 i que ens deixa al mateix carrer de Sant Ferran.

També s'hi arriba si prenem la direcció de la carretera de Canovelles. Abans d'arribar a la cruïlla amb la carretera de Caldes, s'ha de tornar a mà dreta pel carrer de Diego Rodríguez Velázquez i, seguidament, creuar a la dreta i desviar-nos cap al carrer de Sant Ferran, que passa a peu de l'alzina.

UTM

X 439698,00 – Y 607237,00

Altitud

161,50 m

Descripció

Es tracta d'una alzina de capçada arrodonida que, per la seva situació, ha viscut molts anys sense competència d'altres arbres.

L'arbre està situat al costat de la vorera del carrer i a peu del marge que va a parar a la carretera de Lliçà, on disposa de poc espai d'arrelament en aquest sentit. Longitudinalment seguint el carrer la zona és més àmplia i les arrels s'hi poden desenvolupar millor.

El seu tronc es bifurca a dos metres del terra en dos potents braços, que es ramifiquen de manera considerable i enrevessada per formar l'estructura característica de la capçada. Un dels braços s'ha diferenciat més que l'altre i exerceix d'àpex central que guia el creixement de l'arbre en alçada.

Una mica per sobre del punt de bifurcació del tronc principal hi apareix la resta d'una branca important d'uns 16 cm de diàmetre, la qual suposadament va ser tallada per

facilitar el pas dels vehicles pel carrer de Sant Ferran. Aquesta és l'única ferida important visible que ha sofert l'arbre en la seva copa.

En època hivernal, destaca per ser l'únic perennifoli d'entre tota la resta d'arbres del conjunt, ja que conserva el seu fullam i verdor.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Es detecta un atac fort d'àcars a les fulles i la presència de barrinadors que provoquen l'assecada de les brotacions joves.

Diverses esteses elèctriques envolten i desllueixen la capçada de l'arbre.

Accions. S'ha d'efectuar un programa de control fitosanitari per combatre aquestes plagues.

Cal fer un sanejament de la fusta morta i eliminar diversos monyons que són focus de futures infeccions.

Algunes branques toquen a terra, per la qual cosa s'hauria de d'aixecar la capçada de l'arbre amb una poda molt lleugera a base de pinçar els extrems de les branques, a fi de descarregar-les. D'aquesta manera es facilitarà el pas per la vorera que hi ha a sota l'arbre i així també lluiran tronc i brancada.

Sistema radical: Les arrels es troben en unes condicions bastant deprimides, ja que tenen molt a prop el marge que baixa cap a la carretera i la vorera per l'altre costat. Al marge hi ha diversos abocaments de runa i el terreny és molt dret, fent que les aigües es perdin avall i erosionin el marge.

Accions. S'hauria de netejar de runa la terra de l'entorn de l'arbre, intentar estabilitzar el marge i corregir el pendent per tal de proporcionar una mica més de sòl a l'arbre. Una descompactació i aportació d'encoixinat asseguraria una millor humectació de la terra.

Cal estudiar la possibilitat d'arranjar i adaptar la vorera i el ferm que hi ha al costat de l'arbre ja que pateix una important deformació, bé sigui per l'acció de l'aigua i/o de les arrels.

Història

Es troba a la zona de Terra Alta. Forma part del conjunt d'albes, pollancre i plataners que queden a la popularment anomenada Verneda de Can Gili. L'exemplar queda un xic aïllat de la resta d'individus i sortosament va ser respectat en la urbanització i asfaltat dels carrers de Terra Alta, ja que per la seva situació i en l'època en que es va urbanitzar aquesta zona de la ciutat, aquest arbre havia de ser molt jove i sense gaire entitat, per la qual cosa podia haver-se eliminat sense gaires perjudicis. Aquest arbre pertany a les terres de l'antic Mas Gili.

Propietat	Pública
Protecció	L'alzina forma part de la Verneda de Can Gili, espai natural d'interès municipal protegit. Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-03 ÀLBERS DE LA VERNEDA DE CAN GILI

EBIM-04 POLLANCRE DE LA VERNEDA DE CAN GILI

ENIM-12 VERNEDA DE CAN GILI

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-03	ÀLBERS DE LA VERNEDA DE CAN GILI		
Espècie	<i>Populus alba</i>		
Família	Salicàcies		
Nom	Alba		
Sinònims	Àlber, Xop blanc		

Localització	Es troben al barri de Terra Alta, constitueixen part de l'anomenada Verneda de Can Gili, entre la carretera de Lliçà d'Amunt i el carrer de Sant Ferran.		
Alçada	23 - 24 m. (dades de 3 exemplars significatius)	Volt del canó	1,85 1,93 2,07 m.
Capçada	19 13 14 m.	Ramificació	4 5 6 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	A la Verneda s'hi arriba pel trencall a Terra Alta que hi ha a la carretera de Lliçà d'Amunt BV-1432 i que ens deixa al mateix carrer de Sant Ferran.		
	També s'hi arriba si prenem la direcció de la carretera de Canovelles. Abans d'arribar a la cruïlla amb la carretera de Caldes, s'ha de tornar a mà dreta pel carrer de Diego Rodríguez Velázquez i, seguidament, creuar a la dreta i desviar-nos cap al carrer de Sant Ferran.		
UTM	X 439558,00 – Y 607200,00	Altitud	163,50 m

Descripció

L'albera està formada per unes 50 albes, acompanyades d'un grup de pollancre, alguns plàtans i una alzina. Els arbres formen un conjunt magnífic i esplendorós que per sort no ha sofert cap ànsia d'ordenació urbanística, ni d'aprofitament forestal, ni de jardineria urbana.

Aquestes albes han tingut un important creixement, bàsicament per la seva situació, ja que es troben en el fons del rierol de Can Gili.

Les albes presenten l'estructura completa d'un arbre que ha assolit la maduresa. Com a arbres de creixement ràpid i de fusta tova, assoleixen la seva plenitud en pocs anys, doncs la seva longevitat és baixa. Majoritàriament presenten un sol tronc com a guia central fins que es divideix en 3-4 braços que formen la capçada. Destaca un exemplar majestuós, que té unes dimensions considerables amb un volt de canó de 2,5 m i una bifurcació del tronc principal a 5,80 m del terra.

La distància entre arbres és petita, d'uns dos a tres metres; en conseqüència, en una franja de quinze metres que té el conjunt en amplada, hi tenim de cinc a sis arbres. Aquesta alta densitat ha provocat que els elements dels extrems creixin amb una notable inclinació en busca de la llum i que els de la part central ho facin més drets.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. S'ha de destacar que les capçades són ben senceres, no presenten branques trencades i no hi ha símptomes de perforadors ni podridures. Podem dir que l'estat sanitari és francament bo.

S'observa que els troncs dels arbres havien estat envaïts per heura i que aquesta torna a ser-hi present.

Accions. S'ha d'efectuar un seguiment de l'estat fitosanitari del conjunt i estar atents a possibles atacs de l'eruga perforadora (*Paranthe tabaniformis*), que actualment ha fet estralls en algunes plantacions.

Cal mantenir els troncs nets d'heura.

La prada s'hauria de mantenir neta de restes de branques mortes caigudes dels pollancre veïns, ja que són aliment per a tot tipus de paràsit.

Sistema radical. Les arrels es troben protegides sota la prada herbàcia que hi ha. És molt interessant de conservar-la, ja que es crea una simbiosi quan a nutrients i aigua, entre l'estrat arbòri i herbaci, evitant l'erosió per l'aigua.

Accions. Caldria seguir mantenint el prat a base de segues i eliminar la vegetació arbustiva competent, com els esbarzers i les canyes.

Història

Se situa a Terra Alta. Aquest conjunt, pollancre situats ara pel damunt del nivell de la carretera nova de Lliçà, es troba de fet en el que abans era el fons del rierol de Can Gili i per sota de l'antic camí de Lliçà d'Amunt. Popularment se'l coneix com la Verneda de Can Gili (García Pey, 1990). Aquest fet, juntament amb les referències de la font d'en Gili, pot fer pensar que abans potser hi havia verns en el lloc on brollava la font, ara desapareguda. Sovint s'ha associat el nom de "Verneda" a les agrupacions arbòries que creixen a la vora dels cursos d'aigua. És probable que en aquest paratge mai hi hagués viscut un vern.

Aquesta formació arbòria és el que ens resta a Granollers de les albares i pollancredes que resseguien el traçat de torrents i rieres.

La Verneda de Can Gili, durant una època determinada, fou un punt important de treball dels pintors de paisatge de Granollers.

Propietat	Pública.
Protecció	Conjunt d'arbres que formen part de la Verneda de Can Gili, espai natural d'interès municipal protegit. Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-02 ALZINA DE TERRA ALTA
EBIM-04 POLLANCRE DE LA VERNEDA DE CAN GILI
ENIM-12 VERNEDA DE CAN GILI

Bibliografia

- ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.
- DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).
- GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).
- GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.
- NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.
- PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.
- TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.
- Plànols de l'Ajuntament de Granollers*. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

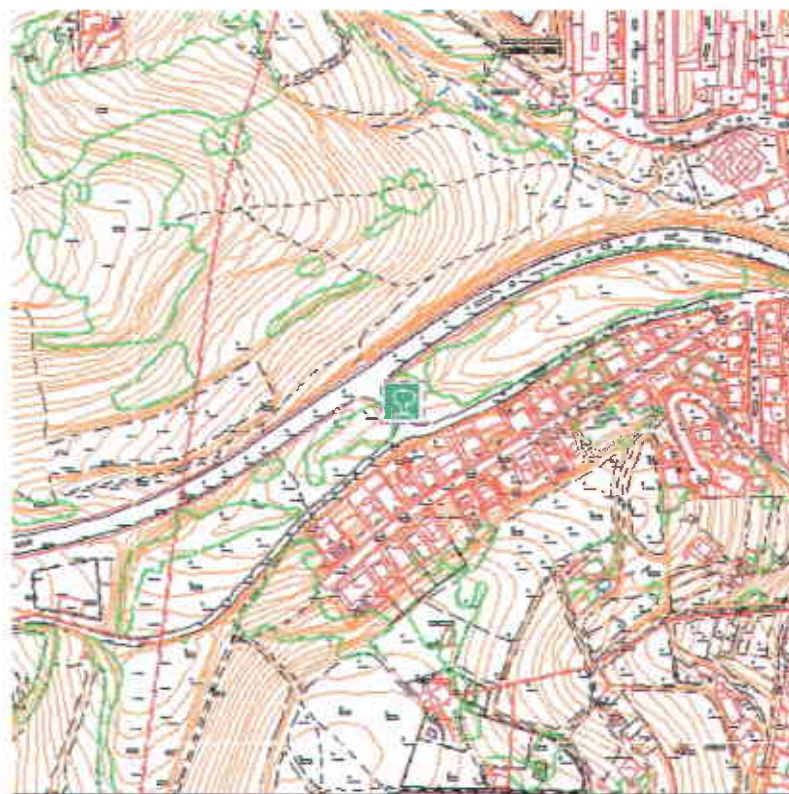
EBIM-04	POLLANCRES DE LA VERNEDA DE CAN GILI		
Espècie	<i>Populus nigra</i>		
Família	Salicàcies		
Nom	Pollancre		
Sinònims	Poll negre, Xop, Pollanc		

Localització	Es troben a Terra Alta i constitueixen part de l'albereda o verneda de Can Gili, entre la carretera de Lliçà d'Amunt i el carrer de Sant Ferran.		
Alçada	24 m. (dades de 3 exemplars significatius)	Volt del canó	2,85 2,50 2,40 m.
Capçada	17 15 14 m.	Ramificació	5 6 4 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

A la Verneda s'hi arriba pel trencall a Terra Alta que hi ha a la carretera de Lliçà d'Amunt BV-1432 i que ens deixa al mateix carrer de Sant Ferran.

També s'hi arriba si prenem la direcció de la carretera de Canovelles. Abans d'arribar a la cruïlla amb la carretera de Caldes, s'ha de tornar a mà dreta pel carrer de Diego Rodríguez Velázquez i, seguidament, creuar a la dreta i desviar-nos cap al carrer de Sant Ferran.

UTM	X 439486,99 – Y 607165,62	Altitud	168,50 m
-----	---------------------------	---------	----------

Descripció

El conjunt de pollancre, que es troben en la part oest de l'albereda, està format per una dotzena d'arbres.

Els exemplars ja molt madurs estan iniciant la seva decadència. Com a arbres de creixement ràpid i de fusta tova, després d'haver gaudit d'un important creixement han assolit la seva plenitud. A aquesta situació hi ha contribuït el fet de trobar-se en el fons del rierol de Can Gili.

Majoritàriament presenten un sol tronc com a eix central, el qual manté la verticalitat de l'arbre. Les primeres branques principals, situades entre quatre i sis metres del terra, ja formen part de la imponent estructura de la capçada, que en la majoria dels individus es troba molt deteriorada.

Gairebé tots els exemplars tenen trencada la guia central en l'extrem més alt de l'arbre i diverses branques de consideració estan esqueixades.

La poca longevitat de l'arbre, la feblesa de la seva fusta i els agents patògens, estan fent estralls en aquesta comunitat.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les capçades estan molt deteriorades i tenen molta fusta morta i esqueixada amb moltes ferides obertes. Presenten greus símptomes de perforadors (*Paranthena tabaniformis*) i corcs (*Cryptorrhynchus lapathi*) i, en conseqüència, hi han aparegut podridures. Podem dir que l'estat sanitari no és gens bo.

Accions. Cal realitzar una esporga de sanejament de la fusta morta i afectada. Hi ha risc de caiguda de branques (n'hi ha algunes restes al terra).

És necessari un programa de control fitosanitari per combatre en la mesura del possible aquestes plagues. Cal ressenyar que l'estat d'envelliment dels arbres els fa encara més susceptibles a ser atacats.

Cal mantenir els troncs nets d'heura.

La prada s'hauria de mantenir neta de restes de branques mortes caigudes dels pollancre, ja que són focus de propagació de les plagues.

Sistema radical. Les arrels es troben protegides sota la prada herbàcia existent. És molt interessant de conservar-la, ja que es crea una simbiosi de nutrients i aigua, entre l'estrat arbòri i herbaci, que evita l'erosió per l'acció de l'aigua.

Accions. Caldria seguir mantenint el prat a base de segues i eliminar la vegetació arbustiva competent, com els esbarzers i les canyes.

Història

Se situa a Terra Alta. Aquest conjunt, pollancre situats ara pel damunt del nivell de la carretera nova de Lliçà, es troba de fet en el que abans era el fons del rierol de Can Gili i per sota de l'antic camí de Lliçà d'Amunt. Popularment se'l coneix com la Verneda de Can Gili (Garcia Pey, 1990). Aquest fet, juntament amb les referències de la font d'en Gili, pot fer pensar que abans potser hi havia verns en el lloc on brollava la font, ara desapareguda. Sovint s'ha associat el nom de "verneda" a les agrupacions arbòries que creixen a la vora dels cursos d'aigua. És probable que en aquest paratge mai hi hagués viscut un vern.

Aquesta formació arbòria és el que ens resta a Granollers de les alberedes i pollancredes que resseguien el traçat de torrents i rieres.

La Verneda de Can Gili, durant una època determinada, fou un punt important de treball dels pintors de paisatge de Granollers.

Propietat	Pública.
Protecció	Conjunt d'arbres que formen part de la Verneda de Can Gili, espai natural d'interès municipal protegit. Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-02 ALZINA DE TERRA ALTA
EBIM-03 ÀLBERS DE LA VERNEDA DE CAN GILI
ENIM-12 VERNEDA DE CAN GILI

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-05	OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ		
Espècie	<i>Olea europaea</i>		
Família	Oleàcies		
Nom	Olivera		
Sinònims	Oliver, Oliu, Aulivera, Auliver		

Localització	Al costat d'una de les entrades del parc Torràs Villà, per l'avinguda del Parc, trobem una olivera aïllada anomenada arbre de la Pau.		
Alçada	7 m.	Volt del canó	2,35 m.
Capçada	7 m.	Ramificació	1,40 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc Torras Villà només cal cercar l'avinguda del Parc. Aquesta es troba entre el carrer Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i, per l'est, s'acaba amb la línia del ferrocarril Barcelona a Portbou.

UTM

X 441013,63 – Y 606691,98

Altitud

147,93 m.

Descripció

Es tracta d'un exemplar amb simbolisme i nom propi, que presideix una de les entrades del Parc.

Arbre aïllat de capçada harmoniosa, simètrica i compacte. Té una soca important i relativament jove, de la qual en surten dos enormes troncs fusionats en la base, oposats i inclinats cap enfora. Queden restes d'un antic tronc central desaparegut, que de ser-hi, hauria donat el doble de volum a l'arbre. Aquesta fusta morta arriba fins al peu de la soca on ja comença fossilitzar-se i a modelar-se tal i com una escultura.

La capçada molt activa i vigorosa és densa, d'un fullam acolorit del verd fosc i platejat característic de l'espècie.

Les branques noves són molt dretes i la fan estranya. S'allunya del port natural irregular. A la capçada li manca maduresa i formació de l'estructura.

L'entorn de moment és ampli i li permet un creixement ordenat. No obstant, al darrera

seu i no massa lluny hi ha un conjunt de pins, que poden eclipsar en breu aquest bell oliver.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada actualment no està podada i està agafant forma salvatjada. Massa poblada amb creixements verticals molt potents.

Hi ha alguns monyons de fusta vella, que es van descomposant.

La proximitat d'un grup de pins l'afectarà aviat, una part de l'arbre comença a veure's ombrejada per algun pi.

L'estat sanitari és envejable.

Accions. S'hauria de fer un sanejament de fusta morta i intentar naturalitzar les formes dels talls de les branques eliminades. L'arbre no s'ha esporgat de fa temps i necessita una poda d'aclarida i formació orientada a naturalitzar les formes. Cal també un manteniment regular per equilibrar la capçada i afavorir el port irregular. Aquests treballs els haurien de dur a terme podadors experts.

Cal fer un seguiment de l'estat fitosanitari de l'arbre.

Seria convenient estudiar la possibilitat d'eliminar i podar alguns dels pins que te a prop, donades les pèssimes condicions en què es troben i així afavorir l'olivera.

Sistema radical. Es troba sota una capa de gespa, regada per aspersió.

Accions. La duresa de l'arbre el permet viure en qualsevol condició. Les necessitats hídriques són minses, doncs en el seu habitat natural és el secà. Al trobar-se sota un règim de reg per a gespa, es provoca el creixement desmesurat de la capçada. S'hauria de definir el límit del sistema radicular de l'arbre eliminar-ne la gespa i encoixinar aquesta superfície.

S'hauria de poder aïllar de l'excés d'humitat.

Història

El Parc Torras Villà, pulmó del centre de la ciutat, fou construït l'any 1974 a l'espai de l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras –per la qual cosa el parc duu el nom del seu propietari–, part de les instal·lacions de l'estació de ferrocarril i l'antic hospital i cementiri, on hi hagué antigament el convent de caputxins.

Es tracta d'un exemplar plantat el 31 de maig de 1988 pels escolars de la ciutat en commemoració del cinquentenari del bombardeig que l'any 1938, en plena Guerra Civil, va causar moltes víctimes entre la població. Anomenat arbre de la pau.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-6 XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-7 XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-8 EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-9 ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-10 OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-11 TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-12 ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-06	XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ		
Espècie	<i>Cupressus cashmeriana</i>		
Família	Cupressàcies		
Nom	Xiprer de Caixmir		
Sinònims			

Localització	Forma part del conjunt de l'arbrat del parc Torràs Villà, es troba en un parterre de gespa situat al centre, junt amb tres calocedres.		
Alçada	18 m.	Volt del canó	1,27 m.
Capçada	5 m.	Ramificació	2 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc Torras Villà només cal cercar l'avinguda del Parc, entre el carrer de Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i per l'est s'acaba amb la línia del ferrocarril de Barcelona a Portbou.

UTM

X 441106,91 – Y 606662,43

Altitud

150,50 m.

Descripció

Aquesta conífera constitueix una altra raresa del Parc atès que és originària de la regió del Caixmir i del Tibet, on creix a partir dels 600 metres d'altitud.

L'exemplar del Parc ha assolit la maduresa en haver assolit les dimensions màximes a les quals pot arribar.

De port vertical i estructura penjant, suporta una fina i densa massa de fulles escamoses d'un verd blavós. El seu interior pateix força assecaments de fulles, combinades amb una important fructificació de petites pinyes típiques del xiprer adult.

El tronc, recte, està cobert per una escorça suau i càlida al tacte que es va desprenent. En un principi estava ramificat des de la base. Actualment la prima ramificació neix a partir dels dos metres i es disposa repartida al llarg del tronc.

Molt poc amic de la contaminació, es troba en aquest paratge verd emparat pels seus veïns, els calocedres de dimensions similars. Es tracta d'una espècie cultivada però no comercialitzada, difícil de trobar.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Aquesta espècie es veu afectada per fongs i insectes. S'aprecien moltes branques seques.

El tronc manté l'escorça intacta, tot i que hi ha alguns monyons, punxeguts de branques baixes esqueixades, que representen un perill.

Accions. Cal realitzar un programa de control fitosanitari per combatre aquests insectes i fongs per evitar l'assecada dels xiprers.

S'ha de podar les restes de fusta esqueixada.

Sistema radical. Viu habitualment amb poca matèria orgànica i mitjana humitat.

Accions. Les condicions que té en el Parc li són favorables, doncs s'ha desenvolupat considerablement amb un breu període de temps. Les alteracions de la capçada són provocades per agents patògens de la part aèria.

Es podria ajudar amb una descompactació del sòl i fer-li una aportació d'esmenes nutritives (amb molt poc N) riques en substàncies que afavoreixin i millorin la síntesi de substàncies de reserva i defensa, molt necessàries en arbres que van assolint la maduresa.

Història

L'arbre està situat en el Parc municipal Torras Villà. Aquest Parc, pulmó del centre de la ciutat fou construït l'any 1974 en la zona on hi havia hagut l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras i constituí el primer parc creat a Granollers des de la Guerra Civil. I fou batejat amb el nom del seu propietari. A tocar de l'espai que avui ocupa el parc hi havia l'estació de ferrocarril, a l'actual avinguda del Parc.

És molt interessant el criteri seguit en l'elecció d'espècies del Parc, on se n'hi ha introduït de poc comunes, per crear una col·lecció força diversa.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

- EBIM-5 OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-7 XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA
- EBIM-8 EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-9 ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-10 OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-11 TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-12 ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-07	XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
Espècie	<i>Taxodium distichum</i>
Família	Taxodiàcies
Nom	Xiprer dels pantans
Sinònims	Taxodi

Localització	Forma part del conjunt de l'arbrat del Parc municipal Torràs Villà. Es troba dins de l'estany que hi ha al davant d'una de les entrades per l'avinguda del Parc.		
Alçada	11 m.	Volt del canó	0,76 m.
Capçada	7 m.	Ramificació	1,30 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc Torras Villà cal cercar l'avinguda del Parc, entre el carrer de Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i, per l'est, s'acaba amb la línia del ferrocarril Barcelona a Portbou.

UTM

X 441022,38 – Y 606631,59

Altitud

147,78 m.

Descripció

Aquesta conífera de fulla caduca, viu amb les arrels pràcticament negades d'aigua, ja que el seu hàbitat originari són les zones palustres del sud-est dels EUA, un medi d'aigua pobre en oxigen. Per aquesta peculiaritat, és un dels exemplars més destacats del Parc. Es troba plantada en un gran test de tres metres de diàmetre, que conté terra i arrels submergides sota l'aigua de l'estany. En la superfície del test i fora de l'aigua, emergeixen les arrels respiratòries anomenades pneumatòfors.

El tronc estriat, envoltat de pneumatòfors, és de base cònica i s'estreny ràpidament amb l'alçada. Passa de 1,67 m en la base als 0,76 m a 1,3 m del terra, fins acabar en una fina agulla a l'extrem més alt de l'arbre. Podem observar la seva escorça fibrosa de color marró vermellós.

La capçada nua a l'hivern té forma cònica, ara de jove, i semiovoidal quan sigui adult. Exemplar d'estructura fina amb les branques distribuïdes per pisos. El brancatge no massa dens, s'omple de fulles aciculars d'un verd clar, que esdevenen grogues en les primeres fredorades de tardor.

A peu d'arbre entre les arrels i en la zona menys humida hi ha nascut espontàniament un margalló i una figuera.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Aquesta espècie es pot veure afectada per fongs, tot i que, aparentment, no sembla haver-n'hi. Difícilment és atacat per insectes. S'aprecien algunes branques seques.

El tronc i la capçada es mantenen intactes, ja que la seva situació aïllada el preserva de qualsevol agressió.

Accions. S'ha de controlar periòdicament l'estat sanitari de l'arbre. Es pot realitzar un programa de tractaments fungicides preventius contra els fongs.

Un cop brotat s'hauria de fer un sanejament del brancatge.

Sistema radical. El contenidor trencat en alguns punts per la pressió de les arrels, comença a ser petit pel desenvolupament de l'arbre. Aquest exemplar, encara jove, pot arribar a doblar les mesures actuals.

Les males herbes, el margalló i la figuera amaguen els peculiars pneumatòfors i comparteixen el poc espai disponible amb el taxodí.

Accions. Cal preveure i estudiar una ampliació del contenidor de les arrels i del substrat de fixació.

S'haurien d'eliminar els arbusts i altres plantes competitives i descobrir a la vista les arrels aèries.

És una planta àvida d'humus, que s'hauria de poder incorporar en el substrat.

No és imprescindible que estigui permanentment o totalment submergit.

Història

L'arbre forma part de les espècies botàniques del Parc municipal Torras Villà. Aquest parc, situat en el centre de la ciutat, fou construït l'any 1974, i ha esdevingut un pulmó verd. Va ser creat en la zona on hi havia hagut l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras, una de les més importants del municipi, i duu el nom del seu propietari. Prop de l'emplaçament actual del parc hi havia l'antiga estació del ferrocarril, darrera de la qual, on ara hi ha la plaça Barangé, hi havia un magnífic parc.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-5 OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-6 XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-8 EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-9 ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-10 OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-11 TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-12 ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (*Estudis de Granollers*, del

Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-08	EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
Espècie	<i>Eucalyptus camaldulensis</i>
Família	Mirtàcies
Nom	Eucaliptus
Sinònims	Eucaliptus de fulles estretes

Localització	Forma part del conjunt de l'arbrat del Parc municipal Torràs Villà. L'exemplar es troba en un parterre de gespa situat prop del mig del parc.		
Alçada	21 m.	Volt del canó	2,60 m.
Capçada	18 m.	Ramificació	3,05 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc municipal Torras Villà només cal cercar l'avinguda del Parc, entre el carrer de Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i, per l'est, s'acaba amb la línia del ferrocarril Barcelona a Portbou.

UTM

X 441071,99 – Y 606628,62

Altitud

148,10

Descripció

Ens trobem davant d'un dels arbres més grans i de creixement més ràpid que hi ha al municipi.

Si ens situem a sota d'aquest frondós exemplar i mirem enlaire veurem unes poderoses branques amb una inacabable massa de fulles, tot plegat ens dona una sensació d'immensitat, a la vegada ens podem deixar envair per l'olor fresc dels seus fruits. La seva envergadura és espectacular, l'amplada i l'alçada són gairebé iguals.

El tronc és cilíndric fins als tres metres, llavors es bifurca en dos enormes braços molt semblants, que s'alcen i deixen al seu pas branques secundàries. A uns 5-6 m. l'arbre ramifica intensament i converteix els dos troncs en múltiples branques verticals que assoleixen els vint metres d'alçada.

La soca i el sistema radicular s'han desenvolupat en proporció a la capçada, doncs el terra al voltant del tronc i abraçant un diàmetre de cinc metres, s'ha aixecat força. El tronc ha patit algunes agressions a base de grafiar-hi alguns dibuixos per part d'alguns vàndals.

La capçada fins a deu metres, té diverses marques d'haver estat esporgada per tal aixecar-la i reduir-la, així com les ferides d'haver eliminat algunes branques importants, després d'haver-se esqueixat a causa d'algun temporal.

A partir d'aquesta alçada l'arbre s'ha desenvolupat al seu aire, sense rebre cap intervenció per part de ningú.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'exemplar està sa i vigorós. Aparentment no es veu cap insecte que l'afecti, per altra banda es tracta d'una espècie molt resistent a fongs i a la contaminació urbana.

El tronc presenta algunes lesions que no li representen massa problemes.

La part baixa de la capçada ha estat força esporgada i reduïda. S'observen talls considerables.

Accions. S'ha de controlar periòdicament l'estat sanitari de l'arbre. No es planteja cap programa de tractaments ja que no es detecta cap plaga, difícilment se n'hi instal·len.

Cal observar l'evolució de les lesions efectuades a l'escorça del tronc que és molt poc llenyós. I estar pendents de si se n'hi fan més, de manera que puguin començar a ser perjudicials per l'arbre.

Es convenient aplicar un programa d'esporga de descàrrega, per tal d'alleugerir la capçada i evitar riscos de ruptura i caiguda de branques extremadament pesades.

Sistema radical. Les arrels molt potents i agressives es desenvolupen sense dificultats, tot i tenir una capa de gespa al damunt. El reg i els adobats que rep la gespa són ben aprofitats per l'arbre.

La força i el poder invasor d'aquest arbre són característiques particulars de l'espècie, la seva situació en el parc és totalment favorable per que continuï desenvolupant-se a bon ritme.

Accions. Amb el temps caldrà anar adaptant la superfície del sòl que s'anirà deformant i empobrint pel creixement de les arrels. Quan arribi aquest moment, es podrà pensar en reservar-li l'espai suficient i encoixinar-lo amb fusta triturada. De moment aquesta operació pot esperar.

Història

L'arbre forma part de les espècies botàniques del Parc municipal Torras Villà. Aquest parc, situat en el centre de la ciutat, fou construït l'any 1974, i ha esdevingut un pulmó verd. Va ser creat en la zona on hi havia hagut l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras, una de les més importants del municipi, i duu el nom del seu propietari. Prop de l'emplaçament actual del parc hi havia l'antiga estació del ferrocarril, darrera de la qual, on ara hi ha la plaça Barangé, hi havia un magnífic parc. Quan es construï el parc es plantaren un conjunt de cinc eucaliptus, dels quals només en resta aquest.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-5 OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-6 XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-7 XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-9 ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

EBIM-10 OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

EBIM-11 TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

EBIM-12 ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. El valor de la natura. La Norma de Granada. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-09	ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
Espècie	<i>Arbutus unedo</i>
Família	Ericàcies
Nom	Arboç
Sinònims	Cirerer d'arboç, Arbocer, Arbocera, Cireretes de pastor, Llipoter

Localització	Forma part del conjunt de l'arbrat del Parc municipal Torràs Villà. L'exemplar es troba en un parterre de gespa situat al bell mig del parc.		
Alçada	7 m.	Volt del canó	1,30 m.
Capçada	8 m.	Ramificació	1,20 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc municipal Torras Villà només cal cercar l'avinguda del Parc, entre el carrer de Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i, per l'est, s'acaba amb la línia del ferrocarril Barcelona a Portbou.

UTM

X 441063,70 – Y 606645,20

Altitud

148,10

Descripció

La forma mig arbustiva i salvatjada d'aquest arboç, és la que habitualment trobarem als nostres boscos degut a la tala generalitzada i abusiva que han sofert.

Situat en un parterre arbustiú, comparteix l'espai entre un grèvol i boixos. Un pi proper l'ombreja i l'obliga a inclinar-se per cercar la llum.

Exemplar de capçada molt irregular i estesa. De la soca en neixen dos troncs, junts, que s'alcen i se separen sobtadament. Les creus d'on surt la brancada principal són a poc més d'un metre del terra, fet que accentua la percepció d'estar veient un arbust.

El tronc, d'escorça fibrosa, ens mostra la seva exfoliació característica.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada presenta un fullatge poc actiu d'un verd pàl·lid, que evidencia carències nutritives de microelements i ferro.

S'aprecien atacs de puçó i fongs.

Hi ha alguna branca esqueixada d'haver-la estirat, degut a tenir la capçada tan baixa. El tronc presenta algunes lesions, ja envellides, i àrees mancades d'escorça que semblen no perjudicar en excés el creixement de l'arbre.

Part del tronc i de la capçada està envaïda i tapada per un boix proper.

Accions. S'ha d'aplicar un programa de control fitosanitari per insectes i fongs. Es tracta d'una espècie que rep continus atacs de pugó.

S'ha de realitzar un programa d'adobat i aplicar correctors de carències.

L'esporga de manteniment ha de tenir com a objectiu eliminar branques esqueixades, algun secall i aquelles branques baixes inviàbles.

L'entorn és massa ple d'arbusts que lluiten per l'espai i amaguen part de la bellesa d'aquest exemplar. S'hauria de deixar un espai lliure d'arbusts, equivalent a la capçada de l'arboç.

Sistema radical. Les arrels es troben en un parterre de terra, eixuta i compactada.

Accions. S'hauria de definir bé la zona d'arrels, netejar-la d'elements vegetals competitiu, airejar-la i aportar-hi una capa de triturat d'esporga, que ens porti nutrients a mig termini, i ens mantingui el sòl amb una certa humitat.

Història

L'arbre forma part de les espècies botàniques del Parc municipal Torras Villà. Aquest parc, situat en el centre de la ciutat, fou construït l'any 1974, i ha esdevingut un pulmó verd. Va ser creat en la zona on hi havia hagut l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras, una de les més importants del municipi, i duu el nom del seu propietari. Prop de l'emplaçament actual del parc hi havia l'antiga estació del ferrocarril, darrera de la qual, on ara hi ha la plaça Barangé, hi havia un magnífic parc.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-5 OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-6 XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-7 XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-8 EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-10 OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-11 TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-12 ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada. Revisió 1999.*

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-10	OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
Espècie	<i>Olea europaea</i>
Família	Oleàcies
Nom	Olivera
Sinònims	Oliver, Oliu, Aulivera, Auliver

Localització	Al costat d'una de les entrades del Parc municipal Torràs Villà, pel carrer d'Agustí Vinyamata, trobem un conjunt de tres oliveres, a les quals n'hi hauríem d'afegir una quarta, plantada posteriorment a prop d'un altre accés, digne de menció, en una fitxa a part.						
Alçada	5	4,5	4,5 m.	Volt del canó	1,69	2,02	1,73 m.
Capçada	5	6,5	5,5 m.	Ramificació	0,90 m.		

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc Torras Villà cal cercar l'avinguda del Parc, entre el carrer de Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i, per l'est, s'acaba amb la línia del ferrocarril Barcelona a Portbou.

UTM

X 441093.98 – Y 606685.94

Altitud

150.50 m.

Descripció

Es tracta de tres exemplars amb soques centenàries, molt envellides i retorçades on la fusta viva i morta es queden ben confoses. Realment tenen l'aparença d'un fòssil o d'arbre petrificat del qual en surten miraculosament unes brancades plenes de vida. Les capçades tenen una vitalitat lloable i estan vestides en abundància. El conjunt de port harmoniós i mida quasi idèntiques, ens dona la benvinguda al parc i crea un espai acollidor on queda ben representat el caràcter històric i mediterrani d'aquesta espècie.

Les soques en part buides, són plenes de racons i forats que la travessen, produïts per la descomposició de la fusta amb el pas dels anys.

Dels troncs en surten diverses ramificacions, entre quatre i cinc braços per arbre, que suporten la capçada. Malauradament l'estructura primària s'ha utilitzat com a joc per enfilars-hi i s'ha polit en excés.

Les brancades un tant rectes i verticals en algun exemplar, li treuen quelcom de naturalitat. No obstant el grup és força equilibrat i hom pensa que la procedència d'aquests arbres, és del mateix camp de conreu on varen viure la seva primera etapa de vida, atès que semblen tallades pel mateix patró.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les capçades actualment no estan podades i estan agafant una forma salvatjada. Algunes d'elles es presenten amb una mica despoblada de fullam i amb branques massa rectes i verticals.

Hi ha força monyons de fusta vella, que es van descomposant.

Algunes capçades estan bastant malmesades per la gent que s'hi enfila i n'esqueixa les branques. La densitat de fullam en una d'elles és molt baixa. Probablement aquest problema està associat al fet que la seva soca és la més descoberta a la base. La presència d'uns rocs situats a peu dels arbres facilita l'accés a les copes.

Es detecta la presència de fongs com la negreta i l'ull de gall.

El tronc o soca s'utilitza com a paperera, doncs les cavitats són plenes de deixalles.

Accions. S'hauria de fer un sanejament de fusta morta i intentar naturalitzar les formes dels talls de les branques eliminades. Els arbres no s'han esporgat de fa temps i necessiten una poda de formació orientada a naturalitzar les formes i un manteniment regular per equilibrar les capçades. Aquests treballs els haurien de dur a terme podadors experts.

Cal realitzar un programa de control fitosanitari per combatre insectes i fongs.

S'haurien de retirar els rocs que hi ha al voltant, per evitar que siguin el primer graó per pujar a l'arbre. A la vegada no afavoreixen la visió de les soques.

Sistema radical. Algun exemplar té la soca massa destapada. Aquesta manca de terra perjudica el bon desenvolupament de la capçada. Una part del sistema es troba sota una capa de sòl compactat amb una gespa molt empobrida en superfície.

Accions. S'hauria de definir el límit del sistema radicular dels arbres i aportar-hi terra esmenada a fi que les bases de les soques no quedin massa descobertes. Posteriorment es pot encoixinar aquesta superfície.

El règim de reg d'aquests arbres hauria de ser diferent al de la gespa del seu entorn.

Història

L'arbre forma part de les espècies botàniques del Parc municipal Torras Villà. Aquest parc, situat en el centre de la ciutat, fou construït l'any 1974, i ha esdevingut un pulmó verd. Va ser creat en la zona on hi havia hagut l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras, una de les més importants del municipi, i duu el nom del seu propietari. Prop de l'emplaçament actual del parc hi havia l'antiga estació del ferrocarril, darrera de la qual, on ara hi ha la plaça Barangé, hi havia un magnífic parc.

Exemplars de procedència desconeguda, que antigament en els seus orígens haurien estat conreades per a la producció d'oli i d'olives. Avui gràcies a la seva longevitat, fruïm de la seva bellesa en aquest nou paratge.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

- EBIM-5 OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-6 XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-7 XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-8 EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
- EBIM-9 ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

EBIM-11 TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

EBIM-12 ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-11	TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
Espècie	<i>Tamarix gallica</i>
Família	Tamaricàcies
Nom	Tamariu
Sinònims	Tamarell, Tamarisc, Tamarit, Tamaró.

Localització	Forma part del conjunt de l'arbrat del Parc municipal Torràs Villà. Es troba en un parterre de gespa situat aproximadament en el centre del parc, a prop de l'estanyol.		
Alçada	11 m.	Volt del canó	1,00 m.
Capçada	8 m.	Ramificació	1,90 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc Torras Villà cal cercar l'avinguda del Parc, entre el carrer de Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i, per l'est, s'acaba amb la línia del ferrocarril Barcelona a Portbou.

UTM

X 441052,69 – Y 606611,75

Altitud

148,00 m.

Descripció

Ens trobem davant d'un arbre amb un marcat caràcter mediterrani. Poc emprat en les nostres contrades, tot i que s'hi adapta força bé.

Aquest curiós tamariu, ha assolit unes dimensions remarcables. Un tronc extremadament treballat, inclinat, tortuós, bonyegut i com envellit, ha aconseguit alçar-se, no sense l'ajuda dels jardiniers, fins a dos metres per desplegar una capçada força ampla per l'espècie. El tronc sembla trenat i dibuixa ziga-zagues, tal i com representem les corbes de nivell d'una muntanya en un plànol. L'escorça és fosca de color marró tirant a rogenc.

Al capdamunt, una capçada molt irregular, la qual ha sofert diverses podes per frenar la vigorositat de l'arbre. El resultat són nous creixements que provoquen angles rectes respecte la branca mare.

L'estructura és flexible i a la vegada fràgil a la base, com ho mostren algunes branques que s'han esqueixat. Molt poc densa, la capçada no ens pot oferir l'espectacular floració que esdevé sobre branques madures de l'any anterior.

La cursa cap a la maduresa és ràpida, doncs la curta longevitat l'apressa.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'exemplar i el seu company creixen sota la influència d'un grup de cedres que els obliga a inclinar les capçades. Aquestes són poc denses i estan força malmeses, bé perquè sovint se'ls han estirat branques i conseqüentment s'han esqueixat, bé per un excés d'esporga, cosa que les ha acabat de desequilibrar.

Tot i ser una espècie molt resistent a plagues i malalties, s'ha detectat una forta plaga d'orugues perforadores en l'escorça dels troncs. A l'interior de les galeries s'hi ha instal·lat les termites que completen la feina.

El tronc ha estat objecte de grafits.

Accions. L'esporga hauria de potenciar la ramificació petita, en lloc de vigoritzar, per intentar frenar el creixement i estabilitzar-lo. La florida serà molt més vistosa i el desgast de l'arbre menor. Hem de partir de la base de com més adult, menys poda.

S'ha de tenir en compte que l'esporga també ha de tenir com objectiu la descàrrega i aixecament de la capçada per evitar riscos d'esqueixades.

Cal realitzar un programa de control fitosanitari per combatre aquestes plagues.

Sistema radical. Les arrels són profundes i s'adapten tant a la humitat com a la sequera. Àvides de sòls disgregats i pobres, les trobem sota una capa de gespa.

Accions. La tolerància de sistema radicular és prou àmplia per adaptar-se a les condicions que ha trobat en el parc. Creiem que les característiques del sòl d'aquests lloc no han de suposar cap obstacle pels tamarius.

Història

L'arbre forma part de les espècies botàniques del Parc municipal Torras Villà. Aquest parc, situat en el centre de la ciutat, fou construït l'any 1974, i ha esdevingut un pulmó verd. Va ser creat en la zona on hi havia hagut l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras, una de les més importants del municipi, i duu el nom del seu propietari. Prop de l'emplaçament actual del parc hi havia l'antiga estació del ferrocarril, darrera de la qual, on ara hi ha la plaça Barangé, hi havia un magnífic parc.

Dos tamarius que avui encara perduren foren plantats l'un al costat de l'altre en aquell temps.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-5 OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-6 XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-7 XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-8 EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-9 ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-10 OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
 EBIM-12 ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

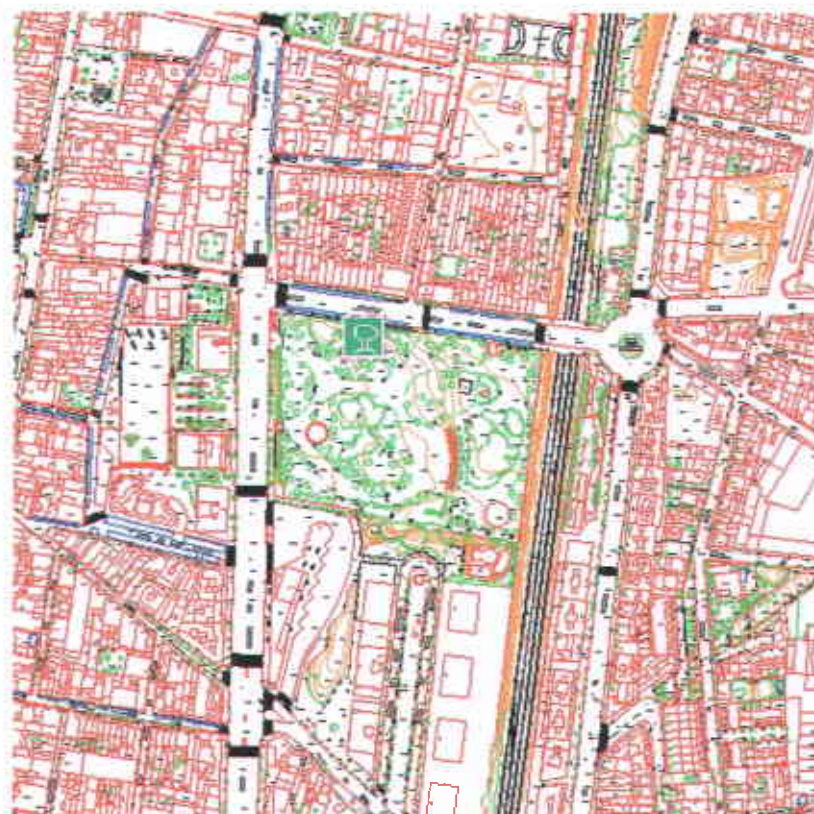
EBIM-12	ALZINA DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLÀ
Espècie	<i>Quercus ilex</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina
Sinònims	Aulina, Carrasca

Localització	Forma part d'un conjunt d'alzines del Parc municipal Torràs Villà. L'alzina es localitza en un lateral del parc, al costat de la tanca vegetal que el separa del carrer d'Agustí Vinyamata.		
Alçada	11 m.	Volt del canó	1,93 m.
Capçada	10 m.	Ramificació	1,90 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Per trobar el Parc municipal Torras Villà només cal cercar l'avinguda del Parc, entre el carrer de Girona i l'avinguda de Sant Esteve. El Parc limita amb l'estació d'autobusos, fa cantonada amb el carrer d'Agustí Vinyamata i, per l'est, s'acaba amb la línia del ferrocarril Barcelona a Portbou.

UTM

X 441051,92 – Y 606691,78

Altitud

147,50 m.

Descripció

Aquesta alzina és la més significativa d'un grup que simula un bosquet en el Parc. Es troba a la partió d'un parterre de gespa amb un de terra amb encoixinat.

Es tracta d'un arbre de doble tronc força drets formant una be baixa, que a partir dels tres metres ramifica decididament en múltiples branques. L'estructura de tronc i branques principals és gairebé completa.

Les branques enrevelades del costat del camí estan molt més desenvolupades que les de la part interior del parterre on s'interfereixen amb les branques de la resta d'alzines que formen el conjunt.

La major força del doble tronc d'aquest arbre i la situació més assolada, l'han fet dominant sobre la resta.

La capçada arrodonida s'ha fet lloc entre les altres, tot i que presenta una part reduïda per la competència amb les de les seves veïnes.

No llueix com ho podria fer en un espai obert i aïllada, però dins l'agrupació és un exemplar remarcable i peculiar pel seu tronc.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Es detecta la presència de barrinadors que provoquen l'assecada de les brotacions joves.

La capçada està bastant desequilibrada per la proximitat de les copes de les altres alzines.

Algunes branques no massa grans, han estat eliminades per fer-li lloc i per aixecar-la.

Recentment s'han fet plantacions d'alzines i hibiscus joves sota la capçada d'aquest exemplar.

Accions. Cal realitzar un programa de control fitosanitari per combatre insectes i fongs.

En cas d'haver d'esporgar per les interferències que hi ha amb les altres alzines, s'hauria de respectar sempre aquest exemplar en detriment de la resta. L'esporga lleugera ha de pretendre un simple manteniment de la capçada, eliminant només petites branques que es vagin assecant en el procés natural d'envelliment de l'arbre.

És necessari i raonable trasplantar l'arbrat jove de recent plantació, de sota del mateix arbre i el que es trobi en la seva àrea de creixement.

Sistema radical. Una part del sistema es troba sota una capa de sòl compactat amb una gespa molt empobrida en superfície; l'altre, se situa en sòl net de gespa i amb una pobra i exhaurida capa d'encoixinat.

Accions. S'hauria d'ampliar la zona lliure de gespa, fent que tot l'aparell radicular es trobés en les mateixes condicions. Seguidament s'hauria de descompactar el sòl de tota l'àrea radicular i **aportar-hi** una nova capa de triturat.

Història

L'arbre forma part de les espècies botàniques del Parc municipal Torras Villà. Aquest parc, situat en el centre de la ciutat, fou construït l'any 1974, i ha esdevingut un pulmó verd. Va ser creat en la zona on hi havia hagut l'antiga fàbrica tèxtil de Can Torras, una de les més importants del municipi, i duu el nom del seu propietari. Prop de l'emplaçament actual del parc hi havia l'antiga estació del ferrocarril, darrera de la qual, on ara hi ha la **plaça Barangé**, hi havia un magnífic parc.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-5 OLIVERA DE LA PAU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA
 EBIM-6 XIPRER DEL CAIXMIR DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA
 EBIM-7 XIPRER DELS PANTANS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA
 EBIM-8 EUCALIPTUS DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA
 EBIM-9 ARBOÇ DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA
 EBIM-10 OLIVERES DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA
 EBIM-11 TAMARIU DEL PARC MUNICIPAL TORRAS VILLA

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: **Lauro**, revista del Museu de Granollers. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-13	OLIVERA DE LA PLAÇA PAU CASALS
Espècie	<i>Olea europaea</i>
Família	Oleàcies
Nom	Olivera
Sinònims	Oliver, Oliu, Aulivera, Auliver

Localització	Es troba al mig de la plaça Pau Casals, amagada enmig dels alts edificis que l'envolten i aïllada d'altres arbres.		
Alçada	6 m.	Volt del canó	2,10 m.
Capçada	6 m.	Ramificació	1,20 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Ens hem de situar al centre de la ciutat, gairebé a la meitat del carrer d'Anselm Clavé on hi trobem la cruïlla que forma amb els carrers de Santa Esperança i Marià Maspons. Aquest darrer carrer és el que ens conduirà a la plaça de Pau Casals. Entre els edificis de la Mútua i els Jutjats hi veurem aquest exemplar.

UTM

X 440941,21 – Y 606611,75

Altitud

148,0 m.

Descripció

Aquesta olivera centenària es troba plantada en un parterre de gespa entre arbusts i una rocalla que li conté part de la terra.

D'una soca un xic descoberta i estesa en un radi de dos metres, en sorgeix el tronc. Aquest denota la seva longevitat pels solcs d'antiga fusta que es retorcen de dalt a baix. Suporta quatre braços que es despleguen i formen la capçada. Observem, en un costat, que hi ha un despoblament de branques que afecta una quarta part de l'arbre, motivat per la manca d'un cinquè braç desaparegut ja fa un temps.

És remarcable el domini d'un braç força gruixut que amb les seves branques omple la meitat de la copa, a diferència de la resta que l'acompanyen.

La capçada arrodonida, bastant densa i vigorosa, està formada per un brancatge que mostra un notable creixement. Aquest, amb el temps, acabarà per restablir l'àrea despoblada de l'arbre.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. En la capçada hi resten encara força monyons i fusta morta de branques eliminades, alguna força important, arran de la creu.

Capçada desequilibrada per la manca de brancatge en un costat.

L'estat sanitari i color de les fulles és bo. Tot i això cal assenyalar que hi ha alguns focus de caparretes (*Saissetia oleae*).

Accions. S'hauria de fer un sanejament de fusta morta i intentar naturalitzar les formes dels talls de les branques eliminades. L'arbre no s'ha esporgat de fa temps i necessita una poda de manteniment regular i orientada a esmenar el buit de la capçada.

Cal realitzar un mínim programa de tractaments fitosanitaris contra la caparreta i fongs.

Sistema radical. Per un costat, tenim la soca un tant descoberta i amb una rocalla molt artificial que ajuda a contenir part de les terres. Per l'altre, hi ha un parterre de gespa amb un lleuger pendent, molt degradat i compactat per ser una zona de pas de vianants.

Accions. Tot i la duresa de l'espècie fóra convenient pensar en una millora de l'entorn. Cal evitar el descalçament excessiu de la soca. La rocalla minimitza part d'aquest efecte però és molt poc estètica, estable i es troba gairebé sobre un paviment de pedra natural. Caldria reconduir o condicionar el pas de vianants i evitar que s'estengui la compactació i l'erosió de la zona de gespa.

Cal separar la massa arbustiva de l'arbre, atès que aquests s'han de sotmetre a podes orientades a no interferir-se amb l'olivera.

Tolera qualsevol tipus de sòl però una millora en afavorir la permeabilitat i alguna aportació de matèria orgànica sempre seran positives.

Les oliveres són arbres lents i soferts que no necessiten gaires intervencions. Un cop sanejat l'arbre i l'entorn només caldrà realitzar les operacions estrictament necessàries, en aquest cas l'esporga i algun tractament.

Història

En el procés de remodelació de la plaça Pau Casals es va plantar aquesta olivera. Antigament, aquest espai era conegut per la plaça del carril, ja que a pocs metres hi havia l'estació del tren. També, prop d'on s'ubica l'olivera hi havia un esplendorós parc, just darrera de l'estació de ferrocarril, avui plaça Josep Barangé.

Propietat

Pública

Protecció

Tipologia II

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-14	OLIVERA A SALVADOR CASANOVA
Espècie	<i>Olea europaea</i>
Família	Oleàcies
Nom	Olivera
Sinònims	Oliver, Oliu, Aulivera, Auliver

Localització	La trobem a la plaça de la Porxada, molt a prop de l'Ajuntament. Es tracta de l'exemplar més notable d'un conjunt de tres oliveres.		
Alçada	7 m.	Volt del canó	2,02 m.
Capçada	5 m.	Ramificació	1,00 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme

Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

57

Emplaçament

Accessos	L'olivera es troba a la plaça de la Porxada, on s'alça l'edifici més emblemàtic i popular de Granollers, i l'Ajuntament.		
UTM	X 440718,72 – Y 606726,05	Altitud	145,72 m.

Descripció

En un costat de la plaça entre la Porxada i l'Ajuntament, un espai acollidor format per un conjunt de tres oliveres, convida a seure i percebre el càlid sol dels matins de primavera, mentre gaudim d'una bona perspectiva de la plaça. Dels tres arbres en destaca un pel seu port i dimensió. Aquesta olivera és plantada en un escocell de 1,4 x 1,4 m. Presenta un tronc rabassut i recargolat en sentit horari, que desplega a un metre del terra, tres braços en forma de vas que s'estenen i ramifiquen afinant-se, fins esdevenir la capçada. Densa i desenvolupada, comença a adoptar el caire ploraner, característic de les oliveres.

La fusta del tronc i de les branques principals és llisa i brillant, a causa de l'ús lúdic que se'ls ha donat per part de la canalla que s'hi enfilen constantment. Temps enrera, aquesta pràctica havia malmès de forma considerable les capçades, que havien quedat reduïdes a una escassa massa vegetativa i a provocar un desgast prematur dels arbres. Actualment aquestes pràctiques semblen haver minvat, la vegetació és abundant i els arbres presenten una bona vigorositat.

La resta del grup l'integren dues oliveres plantades en escocells de 1,7 x 1,7 m que presenten una estructura menys afortunada que l'exemplar motiu d'aquesta fitxa. Els arbres estan plantats molt a prop l'un de l'altre. El conjunt però, té força equilibri i suficient entitat per l'espai que ocupa.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. El tronc parcialment mancat d'escorça, és polit i brillant com el marbre, a causa del desgast sofert per ser joc de trepa de la quitxalla.

La capçada presenta uns creixements de l'any importants i una densitat molt bona. L'estat sanitari, fruit de la renovació del brancatge, és bo.

Recentment han estat podades per anar-les donant formació.

Accions. S'hauria de corregir aquest hàbit d'enfilars-hi, per evitar que se'ls fes malbé l'escorça. Doncs és barrera de protecció i se'ls elimina una part funcional molt important de les branques, ja que formen part de l'aparell fotosintètic. A la vegada evitem que s'esqueixin i eliminin branques joves de la capçada.

L'esporga ha de orientar-se cap a la formació d'unes capçades cada cop més harmòniques i de mantenir-les respectant la forma genuïna d'aquesta espècie. La bona vigorositat i ganes de viure que mostren aquests arbres ha de permetre aquesta orientació.

Actualment el creixement en vertical de més de 2 m d'algunes branques, és excessiu i s'ha de reconduir per evitar desequilibris. A la vegada, la poda ha de ser curosa en mantenir un suficient nombre de branques que assegurin la viabilitat dels arbres en cas de ser novament agredits i defoliats.

Cal realitzar un mínim programa de tractaments fitosanitaris preventius contra la caparreta i fongs.

Sistema radical. Els escocells estan plens de sauló, però aquest es troba molt compactat per ser una zona que rep una forta pressió dels vianants.

Accions. Gràcies a la duresa de l'espècie aquest factor no els limita gaire.

Fora convenient pensar en fer un cavat de tant en tant.

Toleren qualsevol tipus de sòl però una millora en afavorir la permeabilitat i alguna aportació de matèria orgànica sempre seran positives.

Les oliveres són arbres lents i soferts que no necessiten gaire intervencions. Un cop sanejat l'arbre i l'entorn només caldrà realitzar les operacions estrictament necessàries, en aquest cas l'esporga i algun tractament.

Història

L'olivera fou plantada en aquest espai en una de les obres de remodelació de la Porxada, en homenatge al granollerí Salvador Casanova i en commemoració a la diada dels Països Catalans en 1982.

Anteriorment aquesta olivera estava acompanyada per dos til·lers que foren substituïts en una remodelació per les seves dues companyes actuals.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*.

Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-15	PALMA DE CANÀRIES DEL CARRER DE JOSEP UMBERT
Espècie	<i>Phoenix canariensis</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palma de Canàries
Sinònims	Palmera, Palmer

Localització	Es troba al carrer Josep Umbert, al darrera de la parada dels autobusos, en un plaça enjardinada, sorgida arran de la urbanització de l'espai que ocupava l'antiga fabrica de Can Torras.		
Alçada	11 m.	Volt del canó	2,13 m.
Capçada	6 m.	Alçada fins la valona	7 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Estant en la zona centre de la ciutat, ens hem de situar a l'avinguda del Parc, en direcció sud. Just abans d'arribar a l'avinguda de Sant Esteve, hem de prendre el carrer Josep Umbert, en direcció a Mataró. A poc d'haver girat i a la nostra esquerra, en un ampli espai, veurem la palmera.

UTM

X 441033,48 – Y 606449,10

Altitud

144,07 m.

Descripció

Amagada darrera l'estació d'autobusos, trobem aquest bell exemplar d'alçada considerable. Ubicada i aïllada com està, ens aporta exotisme i singularitat al lloc.

En general, es troba en molt bon estat. Enguany i protegida pels edificis del voltant, no mostra conseqüències de les glaçades, com ho han manifestat altres exemplars de la ciutat.

És plantada dins un escocell circular de 3,25 m i elevat 40 cm del terra. Posseeix una base ample i important d'on es defineix l'estípit o tronc de forma cilíndrica. Lleugerament arquejat arriba ben format fins definir-se la valona, bastant petita, per la mida de la palma, té uns 0,5 metres d'amplada.

En la base del tronc hi ha una petita pèrdua de teixit, que formen les fulles un cop eliminades, i que protegeix els teixits del tronc.

El plomall no és gaire dens, fet que en un principi va fer pensar que era una datilera, però el fruit encara present en les inflorescències és molt menut, motiu revelador de què es tracta d'una palma de Canàries.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: L'estat saludable que presenta la palmera i la resistència que ofereixen a les inclemències urbanes, ens fa pensar, en que tenim exemplar per anys. No presenta fulles malmeses pel fred ni assecades.

Accions: A nivell de capçada no cal fer-hi cap actuació.

Fóra interessant fer un seguiment de l'evolució d'aquest punt de la base on hi manca teixit. Les ferides de les palmàcies no cicatritzen, no regeneren cap mena d'escorça.

Sistema radical: La palmera es troba dins un escocell, elevat que de moment no ha presentat problemes a la planta. La baixa densitat del plomall pot ser fruit d'una manca de vigor. És de ressenyar que l'escocell s'ha omplert amb terres de rebuig, que contenen restes d'obra.

Accions: Cal substituir la terra de rebuig que conté l'escocell.

S'ha fer una esmena del sòl i aportant sorra o sauló que li proporcioni un substrat d'estructura més disgregada, d'acord amb el tipus de planta.

Malgrat tot, aquest tipus de planta és molt resistent a qualsevol tipus d'alteració del sòl i viu amb poca riquesa de nutrients, seria important fer un lleuger adobat per tal de vigoritzar-la.

Història

Aquesta palmera es trobava plantada dins els jardins de la fabrica tèxtil de can Federico. En veure's afectada per les obres d'urbanització de l'entorn, va ser tinguda en compte i trasplantada al nou emplaçament.

De les antigues indústries de Can Torras i Can Federico queden quatre elements ben representatius com són la palmera, una magnòlia i dues xemeneies que s'alcen al final de la rambla de Josep Tarradellas.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-16 MAGNÒLIA DEL CARRER DE JOSEP UMBERT

S-13 XEMENEIES DE L'ANTIGA FÀBRICA TORRAS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-16	MAGNÒLIA DEL CARRER DE JOSEP UMBERT
Espècie	<i>Magnolia grandiflora</i>
Família	Magnoliàcies
Nom	Magnòlia
Sinònims	Magnolier

Localització	Es troba en el carrer de Josep Umbert, fent xamfrà amb la rambla de Josep Tarradellas, sorgida de la urbanització de l'espai que ocupava l'antiga fabrica de Can Torras i de Can Federico.		
Alçada	7 m.	Volt del canó	0,83 m.
Capçada	7,5 m.	Ramificació	1,6 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Des del centre de la ciutat, hem d'anar a l'avinguda del Parc, en direcció sud, i just abans d'arribar a l'avinguda de Sant Esteve, agafarem prendrem el carrer de Josep Umbert, direcció Mataró. A poc d'haver girat i a la nostra esquerra veurem la magnòlia, a l'inici de la rambla de Josep Tarradellas.

UTM

X 441056,59 – Y 606414,52

Altitud

144,50 m.

Descripció

Aquesta magnòlia es troba emmarcada en un nou entorn, però ubicada en el mateix lloc d'origen, on abans hi havia els antics jardins de la fàbrica tèxtil.

Avui destaca en aquest espai públic recuperat, per la seva mida, forma i perennitat, en mig d'una alineació d'arbrat viari de caducifolis. La seva capçada era cònica, en el tronc encara ben dibuixats, conserva el perfil de les branques baixes que havia tingut. En fer desaparèixer aquestes branques, la capçada ha adoptat una forma de ventall irregular.

L'arbre disposa d'un escocell circular de 1,75 metres de diàmetre.

El tronc, inclinat, es bifurca i forma la copa a partir de dos braços. Un s'ha convertit en l'eix principal i l'altre, més dèbil, dona volum a un lateral de l'arbre. En un costat de la base del braç gruixut, hi ha restes de fusta corcada, del que havia estat una branca molt important. Aquesta branca, avui, hauria vestit bona part de l'arbre i ocupat un espai de la zona de trànsit de vehicles. Al llarg de l'eix principal, van apareixent pisos de quatre a cinc branques disposades radialment. L'eix secundari es divideix i ramifica per donar cos a la resta de l'arbre.

En general, tronc i branques presenten moltes lesions, produïdes probablement, per les obres que va patir al seu voltant, sobretot per la manca de mesures de protecció de l'arbre en els treballs d'urbanització. La capçada és poc densa, amb un fullatge verd fosc. La part superior de la copa està despoblada, on s'aprecien moltes branques seques i altres amb poca vivor.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les ferides i restes de fusta morta i corcada del tronc i capçada són molt evidents.

La manca de vigor de l'arbre queda palesa en la part superior de la capçada, on hi ha poca massa foliar i molta branca morta. El color de la fulla és acceptable, tot i que la mida no és gaire gran.

L'arbre ha patit els severos canvis d'entorn, dels quals li costa molt recuperar-se.

Accions. Cal sanejar l'arbre de monyons i branca seca.

Els tractaments fitosanitaris l'ajudaran guarir infeccions i a preservar-la i curar-la d'atacs d'insectes, que en el seu estat no li són gens convenients.

Sistema radical. L'actual superfície de sòl permeable és molt reduïda en comparació a l'antic entorn en el qual havia viscut. L'arbre no rep la suficient hidratació i oxigenació que precisa. Es tracta d'una espècie que necessita més de 1.000 mm de pluviometria per any i un sòl disgregat de naturalesa tirant a àcida. Tots aquests factors condicionen considerablement, l'estat nutritiu de l'arbre.

Accions. Cal esmenar el sòl de manera que s'activi el sistema radicular. S'ha d'aportar i substituir part del sòl present, per matèria orgànica ben compostada de reacció àcida, barrejada amb un material disgregant com la sorra. S'han de crear doncs unes condicions de PH del voltant de 6 per tal de fer possible l'absorció de les substàncies nutritives que precisa l'arbre.

S'haurien de fer algunes regades en les èpoques més desfavorables i quan l'arbre ho manifesti.

Història

Aquesta magnòlia es trobava dins els jardins de la fàbrica tèxtil de Can Federico. Per la seva situació, va ser respectada i integrada en el projecte de urbanització de la zona. Avui continua plantada al mateix lloc on va viure sempre.

De les antigues indústries ens queden quatre elements ben representatius com són aquesta magnòlia, la palmera del darrera de la parada del bus i les dues xemeneies que s'alça al final de la rambla de Josep Tarradellas.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-15 PALMA DE CANÀRIES DEL CARRER DE JOSEP UMBERT
S-13 XEMENEIES DE L'ANTIGA FÀBRICA TORRAS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*.1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-17	MELIA DE LA PLAÇA MALUQUER I SALVADOR
Espècie	<i>Melia azederach</i>
Família	Meliàcies
Nom	Mèlia
Sinònims	Amèlia

Localització	Es troba a la plaça de Maluquer i Salvador, antigament també anomenada plaça de Can Sínia, al costat del quiosc que encara conserva la torre del pou d'aigua.		
Alçada	10 m.	Volt del canó	1,34 m.
Capçada	12 m.	Ramificació	2,70 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	La mèlia es troba en el centre de la ciutat. La plaça de Maluquer i Salvador se situa entre els carrers d'Anselm Clavé i de Joan Prim, pujant a l'esquerra.		
UTM	X 440846,29 – Y 606785,86	Altitud	147,76 m.

Descripció

Aquesta mèlia situada entre un til·ler i una morera en alineació, de port mitjà amb la capçada estesa i irregular, proporciona una agradable i fresca ombra a l'estiu, a qui faci estada en la plaça.

El tronc que parteix amb una lleugera inclinació cap al carrer, ramifica a poc menys de tres metres del terra, en tres braços. Un quart, nascut en direcció a la sínia, va ser eliminat fa temps.

L'arbre ha estat durant anys sotmès a intenses podes curtes anuals que han provocat creixements antinaturalment de les branques secundàries i terciàries, produint vares rectes i insercions anguloses. Fa uns quatre anys se l'ha deixat de podar severament, doncs les branques terminals s'han anat equilibrant d'acord amb un creixement harmònic i estable. Això ha permès tancar ferides, engruixir l'estructura i preservar l'arbre d'un desgast prematur i innecessari. L'extrem de la capçada ja presenta una estructura més densa, que fructifica i manté vigor a la vegada, ja que les últimes brotades de l'any tenen llargades de 70 a 80 cm.

El seu fullatge apareix a mitjan primavera i dona pas a una floració lila i olorosa entre maig i juny.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. En la capçada hi resten encara força monyons d'haver-se eliminat branques, alguna d'important, esqueixada.

S'aprecien també algunes branques mal disposades.

A causa la poca dimensió de l'escocell i sobretot de la seva reixa, el tronc comença lesionar-se de consideració.

L'estat sanitari és bo.

Accions: S'hauria de fer un sanejament de fusta morta i de reorientació d'algunes branques. Cal limitar l'esporga a un mínim manteniment d'alguna branca seca. Es tracta d'una espècie que no tolera gens l'esporga.

S'hauria de tenir en compte i de manera urgent, la remodelació de l'escocell i la reixa de protecció. Cal dir també que el pas que queda pels vianants entre l'arbre i el límit amb el carrer, és de menys de 2 metres.

Sistema radical: Les arrels no disposen d'un espai suficient per l'envergadura de l'arbre. Aquest està aixecant la vorera en busca d'aire.

L'escocell ha exhaurit la seva funció i no ofereix cap recurs a l'arbre, si no tot el contrari, l'està perjudicant. La compactació i la impermeabilitat del sòl són més que evidents, així com el mal que comença a produir la reixa. L'arbre viu gràcies a la seva gran resistència a les malalties i sobretot la gran adaptabilitat a viure en situacions extremes de sequera, compactació i pobresa del sòl.

Accions: Cal no posar a prova els límits d'un arbre d'aquestes característiques, car és vital aportar-li millors condicions a nivell del terra. Cal reformar l'escocell a mida de l'arbre i que no sigui un obstacle pel pas dels vianants.

Cal descompactar i aportar un substrat a l'arbre que contingui nutrients i permeti la circulació de l'aire i l'aigua.

 Història

Antigament anomenada plaça del Bestiar, encara que de forma popular els granollerins en diem la plaça de can Sinia, doncs s'hi feia el mercat on es comercialitzava amb la ramaderia. Forma part del variat conjunt d'arbres de la plaça, situada en la mateixa alineació d'arbrat original que hi havia a principis del segle xx quan l'interior de la plaça era peatonal.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

 Fitxes associades

S-12 TORRE D'AIGUA

 Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

**CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL**

EBIM-18	PLÀTANS DE LA PLAÇA PERPINYÀ
Espècie	<i>Platanus X hispanica</i>
Família	Platanàcies
Nom	Plàtan d'ombra
Sinònims	Plataner

Localització	En la plaça Lluís Perpinyà, també anomenada plaça dels Porcs, hi ha quatre plàtans disposats en forma d'un quadrat al centre de la plaça. Tres d'ells són exemplars centenaris.				
Alçada	18 19 20 m.	Volt del canó	2,21	2,73	2,45 m.
Capçada	13 11 13 m.	Ramificació	6 m.		

Fotografia

Emplaçament

Accessos

El conjunt de plataners es troba en el centre de la ciutat. La plaça de Lluís Perpinyà se situa entre els carrers d'Anselm Clavé i de Joan Prim, pujant a la dreta.

UTM

X 440882,13 – Y 606850,84

Altitud

149,17 m.

Descripció

El conjunt d'interès el formen actualment tres plataners, que han resistit diferents actuacions urbanístiques, però que presenten un estat d'envelliment i malalties preocupant. Situats en escocells de 2 m² i disposats en quadrícula configuren l'element més important de la plaça. Els troncs, molt amples en la base, s'alcen com columnes i es ramifiquen a sis metres del terra en amples capçades en forma d'ombrel·la. Aquesta formació ha estat provocada per l'acció de l'home a partir de contínues podes forçant l'horitzontalització de l'arbre. El tipus d'esporga és tolerada per l'espècie, no així la forma de dur-la a terme, la qual cosa ha provocat que hi hagi nombroses lesions mal cicatritzades, cavitats i molta fusta morta en descomposició. Tot plegat ha esdevingut en un focus de malalties, associat a un debilitament dels arbres i a un envelliment prematur. L'exemplar mitjà és el que es troba en pitjors condicions, té una lesió de dalt a baix que afecta una quarta part de la capçada. No mostra gens de vigor i presenta molta fusta morta. Aquesta lesió que recorre tot l'arbre i tan definida, podria associar-se a una lesió molt seriosa del sistema d'arrels d'aquest costat. Aquest exemplar no té gaire futur. Els altres dos estan més sans i sobretot el que es troba situat més al nord. La seva vigorositat encara alta, queda palesa en el paviment de la plaça, reclama més superfície airejada i per això l'està

aixecant. Tot dos exemplars tenen les creus formades per potentíssims braços desplegats en horitzontal. Després d'haver-los deixat d'esporgar, han recuperat energies i ha augmentat bona part de la brancada. Tot i això les lesions dels talls fets a branques de gran diàmetre i les branques nascudes fent angles rectes els donen un aspecte poc natural. La necrosi, l'estat sanitari i el desgast que presenten els tres exemplars, fan pensar en la possible substitució dels tres arbres, en un futur no gaire llunyà.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. En les capçades hi ha força monyons i molta fusta morta resultat de les severes podes.

S'aprecien també branques mal disposades.

Els troncs són plens de lesions procedents de problemes radiculars, situacions d'estrès i la proliferació de fongs xilòfags.

L'estat sanitari no és bo. Presenten símptomes d'haver patit forts atacs del tigre del plàtan i de fongs com la cendrosa i podridures.

Les branques principals de les capçades són suport d'un sistema de cables fixes, de lluminàries o altre servei.

Accions. S'hauria de fer un sanejament de fusta morta i de reorientació d'algunes branques. Cal limitar l'esporga a un reequilibrament i sanejament de les capçades.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari preventiu i curatiu, per combatre els atacs d'insectes xucladors i de fongs.

Si es tractés d'arbres amb un gran potencial, no haurien de ser suport de cap sistema de cables.

Sistema radical. Les arrels disposen d'un espai insuficient tot i la dimensió de l'escocell que encara que ens sembli gran, és desproporcionat per la mida dels arbres.

El sòl està molt compactat, com en la majoria d'escocells que trobem en les voreres i zones molt freqüentades.

Accions. Tot i que la longevitat d'aquests arbres és molt qüestionable, caldria poder dotar-los d'una mica més de sòl permeable.

S'hauria d'estudiar la manera de disposar d'escocells més grans i que no siguin obstacles pels vianants de la plaça.

Però l'actuació més important en aquest arbrat, rau en la valentia de replantejar-se l'espai i la substitució d'aquests exemplars, ja que l'esperança de vida que tenen en bones condicions és gairebé nul·la.

Història

La plaça Perpinyà, coneguda popularment com la plaça dels Porcs, encara avui resseguida per cases baixes, conforma un espai reduït, senzill, amb caire d'intimitat i acollidor, que reflecteix la imatge d'una època passada. Des dels seus inicis, els plàtans d'ombra han estat la vegetació dominant i única. Conserva encara tres exemplars, el quart fou tallat darrerament per malaltia i substituït per un altre de més jove. Antigament tan sols els plàtans i un pas pels vehicles, que voltava la plaça, hi eren presents.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*.1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-19	ALZINES DEL CARRER DE L'ENGINYER
Espècie	<i>Quercus ilex ilex</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina
Sinònims	Aulina, Carrasca

Localització	Les trobem en una zona verda emmarcada entre els anomenats pisos de la Caixa del carrer de Girona i el carrer de l'Enginyer.		
Alçada	10 11 m.	Volt del canó	1,07 0,92 m.
Capçada	11 10 m.	Ramificació	1,70 2,45 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Situats a l'inici del carrer Girona, fent cruïlla amb el carrer d'Agustí Vinyamata, al costat del parc Torras Villà, prenem direcció nord; el segon carrer que creuem, és el de l'Enginyer. A mà dreta, i arran del carrer Girona hi ha una plaça on es troben aquests dos **exemplars**.

UTM

X 441009,59 – Y 606890,65

Altitud

149,71 m.

Descripció

A la plaça, de reduïdes dimensions, hi ha diverses espècies arbòries i nombroses unitats que lluiten pel poc espai disponible. En un racó d'aquesta plaça s'alcen aquests dos exemplars d'alzina que destaquen per les seves capçades arrodonides. Estem davant d'una situació d'excés d'arbrat per la dimensió de la plaça, cosa que s'ha fet evident amb el pas del temps i amb el creixement dels arbres. Les dues alzines, separades dos metres l'una de l'altra, fan que a certa distància tinguem la visió d'una sola capçada, amb una amplada equivalent a la d'un sol arbre en cas d'estar aïllat. Estan ubicades molt a prop de la vorera, en un parterre de sauló que comparteixen amb altres arbusts i arbres. L'interior de la plaça també de sauló conté bona part de les arrels de l'arbrat.

Els troncs, dividits a uns dos metres del terra, es ramifiquen intensament a partir dels quatre metres. I donen dues capçades malmeses i assecades en la intersecció per la manca de llum i espai. Les seves copes han estat aixecades, mostra evident dels nombrosos monyons que hi resten. La part alta d'una d'elles, s'ha esporgat severament per evitar el contacte amb un pi que l'ofega per sobre. Totes aquestes mutilacions forçades donen un aspecte antinatural a l'arbre i al conjunt. El lluïment d'aquests **exemplars** passa per una remodelació a fons de la plaça, on s'estudii

acuradament les espècies a conservar, les que s'han d'eliminar i les que hauran de complementar l'arbrat existent.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'estat sanitari de les capçades no és gaire bo. Hi ha bastant branca seca i pateixen l'assecada de les alzines provocada per barrinadors. Cal destacar la poca vigrositat de la brotada d'enguany i la poca densitat de fullam.

El tronc i branques principals tenen restes de branques mal eliminades, que són focus de fongs que s'alimenten de fusta morta.

Hi ha un accentuat ennegriment de les fulles, per la contaminació produïda per l'intens trànsit del carrer i per l'atac del fong de la negreta (*Capnodium elaeophilum*), associat a insectes xucladors com el pugó.

Les capçades estan deformades per la proximitat dels pins veïns.

Accions: Cal plantejar la reordenació de la plaça, de manera que es distribueixi racionalment l'espai i es donin aquelles condicions imprescindibles per assegurar la viabilitat i lluïment a les espècies d'interès.

És necessari un programa d'esporga de sanejament i manteniment de la capçada, eliminant el brancatge interior sec i diversos monyons de fusta morta.

Cal fer un programa de control fitosanitari per mantenir l'arbre net d'insectes i fongs.

Sistema radical: Les arrels es troben en unes condicions bastant deprimides. Per un costat tenen la vorera a mig metre, per l'altre el parterre i paviment sauló pròxim es troben molt trepitjats. Bona part de l'espai és emprada com a pipican. Tot plegat crea un ambient poc afavoridor pel desenvolupament dels arbres.

Accions: L'acció principal passa per la reordenació de la plaça i definir un projecte que intenti donar solucions a aquests problemes i aportï millores que afavoreixin la conservació d'aquests exemplars. Accions com l'augment i millora del sòl útil, xarxa de rec per degoteig, etc.

En aquest moment s'està treballant sobre diverses propostes per a la remodelació d'aquest espai. Ara és l'hora d'incidir sobre aquests projecte, tenint en compte tots aquests factors.

Història

Els arbres foren plantats arran de la urbanització de la plaça, podrien haver format part de la torre de can Pinyol que hi havia en aquest indret, del qual se'n conserva encara un edifici d'aquella època. La casa-torre amb el jardí i la fàbrica estaven separats per la via del tren. Fonts verbals comenten la magnitud i frondositat del jardí de la fàbrica on sembla ser que hi havia un **estany** on es podia anar amb barca.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*.

Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-20	PI BLANC DE L'ESCOLA PEREANTON
Espècie	<i>Pinus halepensis</i>
Família	Pinàcies
Nom	Pi blanc
Sinònims	Pi bord

Localització	Aquest insòlit exemplar per les seves extraordinàries dimensions i per la seva situació, es troba dins el pati del col·legi públic Pereanton al centre de la ciutat.		
Alçada	20 m.	Volt del canó	2,30 m.
Capçada	15 m.	Ramificació	7 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	El col·legi públic Pereanton es troba al carrer d'Antoni Espí i Grau, 3. Aquest carrer se situa entre la plaça de Maluquer i Salvador i el carrer de Corró, just davant la biblioteca de Can Pedrals i al costat de la Casa de Cultura Sant Francesc.		
UTM	X 440816.03 – Y 606841.15	Altitud	148,08 m.

Descripció

Aquest impressionant pi destaca per la seva magnitud sobre la resta d'arbrat d'aquest pati. Ferm lluitador i vencedor, contra els totxos i formigó que l'empresonen, s'ha obert camí en busca de l'energia vital del sol. La capçada habitualment irregular en aquesta espècie, s'ha desenvolupat formant una gran massa verda i estenent-se com una ombrel·la per captar la màxima llum possible. Pràcticament ha destruït el pi que l'acompanya a pocs metres.

La seva situació, a poca distància del mur que separa el pati dels veïns i la seva gran envergadura, fan que sobresurti dels límits de la tanca. De la soca envoltada d'un paviment de formigó i per un escocell de reduïdes dimensions, en surt el tronc. Aquest, inclinat i tort de principi, s'adreça ràpidament per recuperar la vertical respecte el cap de la soca. A prop de la base del tronc s'observa una considerable lesió a l'escorça que no ha guarit del tot, ni ha deturat l'empenta de l'arbre.

Si mirem tronc amunt trobarem la ramificació que origina la capçada, a partir d'una forquilla de quatre braços, gruixuts i ben disposats. Veiem també, la vella cicatriu deixada per un cinquè braç molt important, eliminat després d'haver-se trencat

l'enorme branca que suportava. A pesar d'aquesta pèrdua, l'exemplar s'ha equilibrat i tronc i capçada formen un conjunt potent i poderós, immers en un entorn hostil i atípic. Se'ns dubte és una altra mostra de la gran capacitat d'adaptació per sobreviure que tenen alguns dels éssers vius.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'exemplar encara té força vigor. La capçada ben aclarida i equilibrada, es veu activa i sana. Presenta tan sols alguna petita branca seca que s'ha esqueixat.

La capçada és molt ampla i envaeix part de les propietats veïnes.

El tronc té dues lesions a pocs centímetres del terra, una de força important, que no ha tancat degut a les dimensions de la ferida (0,7 m x 0,3 m). L'altre és menor i a punt de tancar-se.

Accions. Cal realitzar un seguiment periòdic de l'estat sanitari de l'arbre, tant de la capçada com del tronc i arrels, per poder actuar preventivament en cas de necessitat.

La capçada s'estén fora dels límits de l'escola. Fora molt interessant no haver d'escapçar-la i que hi hagués entesa amb totes les parts afectades, en bé de l'arbre i mentre aquest no presenti símptomes de decaïment o altre perill.

Sistema radical. Les arrels estan sotmeses sota una capa de formigó, que lentament van trencant i aixecant.

L'escocell està protegit amb una reixa metàl·lica que l'arbre ja ha desplaçat i alçat. En aquests moments representa un perill tant pel tronc de l'arbre com per la canalla que juga al pati. Tanmateix, l'escocell és ple de fullaraca que no permet l'entrada d'aigua, en la poca superfície disponible.

Accions. L'escocell és insuficient. Caldria estudiar la possibilitat d'engrandir la superfície de l'escocell, i adaptar la reixa a la nova dimensió.

Les mides de l'escocell, les hauria d'establir una representació de tècnics amb suficient experiència, per no comprometre la sostenibilitat de l'arbre, donades les característiques de l'entorn.

És necessari ajustar la reixa de l'escocell i la neteja d'aquest sense demora.

Història

Aquest exemplar i els altres arbres, com til·lers, i castanyers que hi ha, foren plantats per ombrejar i ornamentar el pati de l'escola Pereanton. El gran desenvolupament fou assolit durant els anys en què el paviment era terrós.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

E-04 COL·LEGI PEREANTON

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

**CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL**

EBIM-21	PLÀTANS DE LA PLAÇA DE LA CORONA
Espècie	<i>Platanus X hispanica</i>
Família	Platanàcies
Nom	Plàtan d'ombra
Sinònims	Plataner

Localització	A la plaça de la Corona hi ha quatre alineacions de plàtans disposats en sentit longitudinal al carrer i repartits a banda i banda de la plaça.		
Alçada	9 10 m.	Volt del canó	1,40 1,70 2,13 m.
Capçada	5 7 m.	Ramificació	3,80 4,00 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	La plaça es troba en el centre de la ciutat. Uneix els carrers d'Anselm Clavé i Alfons IV.		
UTM	X 440795,54 – Y 606438,47	Altitud	143,75 m.

Descripció

Aquesta plaça està dividida en dues meitats en ser travessada pel carrer principal de la ciutat. En cada una d'elles hi ha dues alineacions de plàtans de sis i vuit unitats respectivament. En total el conjunt el formen vint-i-vuit arbres, molt madurs a excepció d'algun jove exemplar de reposició.

Junt amb l'antiga sinya, ara transformada en quiosc, evocuen records d'una època, en que el plàtan era l'arbre més emprat per ornar i ombrejar els paratges urbans. A l'estiu quan són plens de fulla, la frondositat i frescor que donen a la plaça és excel·lent.

Durant anys, les capçades foren severament podades i obligades a estendre's. En els últims anys s'ha deixat aquesta pràctica per tal de preservar els arbres. Actualment s'observa un avançat estat malaltís i de decaïment, degut a les greus lesions de les importants ferides que se'ls feia amb aquelles podes. Els arbres pràcticament han exhaurit la poca terra que resta en els antics escocells circulars, petits i molt malmesos a causa de l'eixamplament de la soca. Els tronc llisos amb algunes escames s'alcen com pilastres fins uns quatre metres on ramifiquen i s'originen les capçades. Aquestes es toquen l'una amb l'altra formant un tram de branques, que en l'època de foliació no deixen passar els raigs del sol.

El conjunt és compacte, esplendorós i propi d'aquest entorn, malgrat el preocupant

estat sanitari que presenten alguns exemplars. Hom es pot preguntar com seria aquesta plaça sense aquest arbrat. Però tota resposta, hauria de ser respectuosa i considerada a tot un **requisit** de factors i valors molt diversos.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. En les capçades hi ha monyons i fusta morta i podrida resultat de les severes podes. Algunes podridures afecten a branques senceres, les quals presenten poca estabilitat.

Alguns troncs presenten símptomes greus de malalties fúngiques provocades probablement per fongs dels gènere *Ganoderma* (càries de la fusta). Dos exemplars han arribat a perdre quasi la totalitat de la capçada.

L'estat sanitari no és bo. Hi ha moltes exudacions per branques i troncs. Presenten símptomes d'haver patit forts atacs del tigre del plàtan i de fongs com la cendrosa.

Les branques principals de les capçades són suport d'una xarxa de cables de lluminàries o altre servei.

Algunes branques i troncs tenen símptomes d'estrangulament per haver estat lligades durant molt de temps.

Accions. Tota acció puntual serà parcial i no definitiva per solucionar la problemàtica d'aquest conjunt.

S'hauria de fer un sanejament de fusta morta, podrida i fràgil de les capçades. Cal limitar l'esporga a un reequilibrament i sanejament.

Alguns peus s'haurien d'eliminar, per ser irrecuperables. Constitueixen un perill perquè probablement aniran caient a trossos.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari preventiu i curatiu, per combatre els atacs d'insectes xucladors i de fongs.

Els arbres no haurien de ser suport de cap sistema de cables ni lligams.

Sistema radical. Les arrels disposen d'un espai insuficient. Els escocells són petits, obsolets, estan trencats i el paviment del voltant deformat.

Bona part dels problemes de la capçada i la seva poca capacitat de guarir ferides, estan associats a les condicions estressants del sòl, doncs altres conjunts també severament podats, amb bones condicions a nivell radicular superen amb escreix lesions d'aquestes proporcions i més.

Accions. Tota acció encaminada a millorar les condicions del sòl d'aquest arbrat, passa per una acció d'escala superior en que ens hauríem de replantejar canvis urbanístics en aquesta plaça.

Qualsevol operació implicaria un nou dimensionat d'escocells, amb una neteja d'arrels i una incorporació de substrat nou i esmenes.

Aquest conjunt històric ens mostra el resultat dels maltractaments soferts durant anys. No és fruit de l'edat, si no dels cops, ferides, lligams, podes, mancances i alteracions de les condicions radiculars, que estan acabant amb aquest patrimoni.

Cal una potser un canvi o una renovació a fons de la plaça i els elements que la componen. Si més no, cal ser conscients del que ens hi estem jugant.

Història

Aquesta plaça fou una de les primeres rotondes de la ciutat, doncs la circulació és feia pel voltant i tota la plaça era per a vianants. Fou inaugurada pel rei Alfons XIII en una visita a la ciutat (1928). Comptava amb un conjunt escultòric de l'artista Navarro. El monument fou destruït i durant molts anys va conservar-se la figura central, una

figura femenina alada, que era coneguda popularment com "l'àngel de les mamelles". Després de la guerra civil va erigir-se el monument a "los caídos"; una magnànima creu s'alçava al mig de la plaça en memòria dels caiguts en la guerra civil. Més tard desapareixerien alguns simbolismes del passat i la ciutat va recuperar l'eix central transitable al pas de vehicles. Avui aquests plàtans són símbol d'un passat força llunyà.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

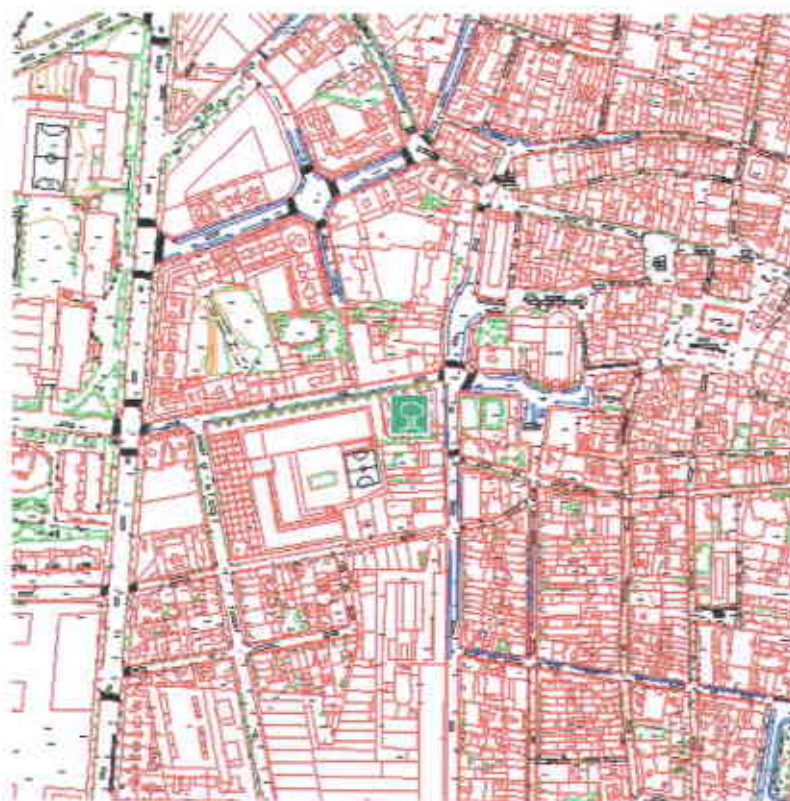
EBIM-22	LLEDONERS DE LA PLAÇA DE CAN TRULLÀS
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, Lleroner, Llidoner

Localització	Es tracta de dos lledoners, protagonistes de la cèntrica plaça de Can Trullàs, situada entre els carrers de Sant Josep i Sant Jaume.		
Alçada	12 16 m.	Volt del canó	3,75 (5 braços) 2,20 m.
Capçada	10 11 m.	Ramificació	4 3,2 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

La plaça de Can Trullàs es troba just al centre de la ciutat, separada de la plaça de l'Església pel carrer de Sant Jaume i al capdamunt del carrer de Sant Josep.

UTM

X 440549,35 – Y 606656,32

Altitud

144,00 m.

Descripció

Es tracta de dos lledoners, procedents del solar veí del davant de la plaça, trasplantats entre 1998 i 1999, durant les obres d'urbanització d'aquest espai. Antigament, en aquest lloc, hi havia hagut la foneria de Can Trullàs. Els dos arbres van néixer i créixer lliurement en aquest solar, i tan sols el més alt, va haver-se d'adaptar a la proximitat de la paret de l'edifici veí. El solar adossat a la tàpia del pati de l'antiga escola de la parròquia era visitat esporàdicament pels vaillets que saltaven el mur i anaven a buscar sensacions feréstegues i d'aventura que ofería el lloc. Amb la mida i forma, aquests lledoners, han donat de manera immediata, el punt de maduresa que hi falta en un jardí o plaça vestida de nou. Cal tenir en compte, doncs, aquesta percepció i en punts neuràlgics com aquest poder actuar amb material de dimensions remarcables. En aquest indret llueixen com mai ho havien fet darrera la tàpia del solar. La col·locació dels arbres en la plaça es va fer respectant la situació i inclinació originals que tenien en lloc d'origen.

Els dos arbres, ben diferents l'un de l'altre, disposen d'un ampli escocell ben condicionat de 16 m² en mig de l'estens paviment de formigó. Si mirem el del costat del carrer de Sant Josep veurem que està format per la unió de cinc rebrots mig soldats arran de terra, en forma de corona, deixant un buit a l'interior. Vist de lluny ens dóna la sensació d'estar veient un **bosquet**. Els cinc braços s'alcen inclinats cap

enfora i dibuixen una capçada arrodonida i oberta. En algun d'aquests troncs s'aprecien antics talls importants de ramificacions baixes, així com el d'un sisè braç que fou eliminat. D'aquests troncs, n'hi ha un que domina i marca l'eix del creixement, mentre que els altres omplen i equilibren la resta de la capçada. La ramificació més remarcable comença als quatre metres i acaba amb una fina i densa multitud de branques que s'omplen de verd.

És important destacar que tots dos arbres conserven intacta tota la seva estructura salvatjada, a diferència de la resta de lledoners que hem vist i que han estat domesticats per l'home, pel seu aprofitament. L'altre exemplar, té un lateral de la capçada desproveït de branques ran de la manca de llum i espai que va patir. Per contra l'alçada assolida en busca d'aquests elements ha estat superior. Parteix d'un sol tronc, que es bifurca en tres forquilles, una a 1,6 m i les altres dues a 3,2 m. D'aquestes branques en destaca una de molt potent que domina la vertical de l'arbre i el guia, aquesta està ben proveïda de nombroses branques molt ramificades plenes de fullam.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Hi ha diversos senyals de talls de branques eliminades, en troncs i branques dels dos exemplars. Aquesta poda i una de sanejament van ser necessàries per adaptar-los al nou espai, ja que la forma salvatge original no reunia totes les condicions que calien per ocupar aquest lloc.

Els talls són correctes i mostren un evolutiu procés de cicatrització.

La capçada de l'exemplar amb múltiples troncs té una bona densitat i un bon estat sanitari; la de l'altre, té diversos assecaments de branques terminals en la part superior. Possiblement fruit encara del procés de trasplantament i d'adaptació.

Accions. Es tracta d'una espècie molt resistent a malures i plagues. Haurem de seguir l'evolució dels exemplars a través de l'aspecte i desenvolupament de les capçades. Aquestes i el fullatge ens han de donar bona part de la informació que cal per controlar l'estat fisiològic dels arbres. És important seguir de prop els assecaments de les puntes de les branques.

Sistema radical. Les arrels actualment es troben sota una capa suficient de terra condicionada i amb un encoixinat en superfície que regula la compactació i humitat.

Accions. Caldria sovint comprovar la humitat del sòl, sota la capa de mulch. També s'hauria d'inspeccionar el sistema radical pel que fa al creixement i veure si es produeix l'exploració de noves zones.

L'encoixinat de la capa inferior hauria d'estar format per triturat de fusta envellida, i el de la **superior** amb un triturat de fusta més **jove**.

Història

Magnífics exemplars procedents d'un petit solar a l'altre costat del carrer Sant Jaume, al costat de l'antiga muralla de la ciutat. Traslladats arrel de l'actuació urbanística del sector de l'església de Sant Esteve.

En el trasplantament s'observà que portaven barrejat en els pans de terra, restes de ferro procedents de la foneria de Can Trullàs. Anys enrera en aquest indret **començava** una zona industrial, que s'**apartava** del nucli urbà.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-23	PALMA DE CANÀRIES DELS JARDINS DE FÀTIMA
Espècie	<i>Phoenix canariensis</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palma de Canàries
Sinònims	Palmera, Palmer

Localització	Es troba al barri de Congost, a l'avinguda de l'Estació del Nord, dins un parterre de gespa al costat mateix del carrer, molt a prop del pont que creua el riu.		
Alçada	12 m.	Volt del canó	2,10 m.
Capçada	8 m.	Alçada fins la valona	4 m.

Fotografia

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Venint de la plaça de la Constitució, travessat el pont sobre el Congost i en direcció a Canovelles la trobem a mà esquerra a peu de l'avinguda de l'Estació del Nord.		
UTM	X 440221,48 – Y 607090,36	Altitud	145,81 m.

Descripció

Les palmeres varen ser introduïdes en les nostres contrades com a símbol del colonialisme dels "indians" que varen fer les "Amèriques". No són massa comunes a les valls baixes del Vallès per la seva sensibilitat a les gelades, ja que poden suportar temperatures fins a -5°C . Aquest exemplar ben desenvolupat en aquest indret, presenta símptomes d'haver patit les conseqüències del fred del darrer hivern.

L'estípit o tronc està ben format amb una base ampla i poderosa, estrenyent-se fins que a quatre metres del terra, apareix una valona arrodonida (part superior del tronc d'on recentment s'han anat eliminant les fulles), per acabar en el plomall de fulles pinnades, propi de l'espècie.

Les fulles són denses i abundants a diferència de la palmera datilera. Per contra, el fruit és petit i insignificant.

Aquest exemplar es troba en un lloc un xic inhòspit i no llueix com ho podria fer en un altre emplaçament més significatiu de la ciutat, on es potenciés el seu exotisme. Com exemple, es compta amb la que va ser trasplantada darrera la parada d'autobusos com a element destacat de la plaça, o el grup de *Phoenix dactilifera* en alineació, de plantació recent i a prop d'aquest exemplar, entre la plaça de la Constitució i el carrer Torras i Bages que voregen el parc de Ponent.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Enguany aquest exemplar presenta símptomes de congelació en els extrems de les seves fulles. És de destacar la negror del fullatge i tronc a causa dels gasos emesos pels vehicle que circulen per l'avinguda, de la qual li costa alliberar-se per la lenta renovació de les fulles. Tot i això aquesta espècie és molt resistent a la contaminació urbana.

Accions. Cal realitzar una esporga de sanejament de fulles seques i afectades pel fred.

Cal fer un seguiment de possibles atacs d'insectes i fongs.

Sistema radical. La palmera es troba dins d'un parterre de gespa i molt a prop de la vorera. Les arrels es disposen de forma obliqua i fascicular (en feixos), que els permet viure en poc espai, cosa que pal·lia la seva proximitat amb la vorera. La competència directa d'una capa de gespa pot provocar un dèficit important de nutrients. Per altra banda el règim hídric del reg per aspersió de la gespa és excessiu a les necessitats de la palma (300 mm/any).

Accions. És interessant fer una descompactació del sòl i aportar sorra o sauló que proporcioni un sòl d'estructura més disgregada, d'acord amb el tipus de planta. Es podria eliminar la capa de gespa que afecta el sistema radicular.

No és imprescindible però recomanable, independitzar el reg de la palmàcia del de la gespa. Malgrat tot, aquest tipus de planta és molt resistent a qualsevol tipus d'alteració en quant a l'excés o defecte d'humitat, i a poca o molta riquesa del nutrients i matèria orgànica del sòl.

Història

Probablement va ser plantada en l'època en que es varen enjardinar els voltants de la fàbrica de sabons Camp, avui Reckit-Benckiser. Disposava de més espai fins que es van urbanitzar per eixamplar vials i voreres de l'avinguda de l'Estació del Nord, quedant en un espai reduït i deixant-la en una ubicació un xic estranya.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-24 PLÀTANS DE L'AVINGUDA DE L'ESTACIÓ DEL NORD

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers, Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-24	PLÀTANS DE L'AVINGUDA DE L'ESTACIÓ DEL NORD
Espècie	<i>Platanus X hispanica</i>
Família	Platanàcies
Nom	Plàtan d'ombra
Sinònims	Plataner

Localització	Es troben al barri Congost, a l'avinguda de l'Estació del Nord. Formen una alineació al capdamunt del talús que divideix l'avinguda en dos vials, l'un que ens porta a l'estació i l'altre que passa per sota el pont del tren i que mena cap a Llicà.		
Alçada	17 m.	Volt del canó	1,78 2,08 m.
Capçada	10 12 m.	Ramificació	3 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Venint de la plaça de la Constitució, val travessar el pont sobre el Congost en direcció a Lliçà. Al final de l'avinguda, a mà esquerra, just abans de passar pel pas soterrat que creua la línia del ferrocarril Barcelona a Puigcerdà, es localitza aquest conjunt de plàtans.

UTM

X 439935,78 – Y 607170,64

Altitud

145,00 m.

Descripció

D'un nombrós conjunt de plàtans, destaquen deu esplèndids exemplars que voregen el talús que ressegueix l'avinguda de l'Estació del Nord. Ens donen la benvinguda pel nord-oest de la ciutat, formant una alineació típica dels nostres camins i carreteres d'abans, quan proporcionaven frescor als viatgers.

Els arbres, separats sis metres l'un de l'altre, han quedat situats just a la part alta d'un talús de fort pendent, cobert i estabilitzat amb una prada, resultat del soterrament d'aquesta avinguda per evitar el pas a nivell del tren.

Les capçades són àmplies i arrodonides, sustentades per nombrosos i potents braços, que han engruixit i soldat importants ferides. Des de l'any 1995, data en què va ser reordenat aquest espai, es varen deixar de podar anualment, per deixar-los créixer en llibertat.

Enguany els braços i creus dels arbres s'han consolidat amb unions valentes, capaces de suportar vares de més de deu metres de llargada. En aquest cas, queda palesa la gran recuperació que pot fer un plàtan, si les condicions del sòl són bones a pesar de rebre fortes agressions. El perfil del terra modificat i una vorera arran de tronc, varen alterar el sistema radicular, però l'extensa prada i la xarxa de reg han

proporcionat bons instruments per a la recuperació dels exemplars.

Es tracta, doncs, del conjunt més sa i estable de plàtans madurs que hi ha a la ciutat.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: Les capçades d'aquests deu plataners es troben en bastant bones condicions, després d'una treva de la poda. Actualment en les creus encara hi ha restes de fusta morta i cavitats de ferides no curades que donen alguna exudació. S'observen branques interiors seques que cauen en dies de vent.

L'ombra que proporcionen aquests arbres està totalment desaproveitada per ser una zona exclusivament de pas. Tan sols una línia d'aparcament de cotxes gaudeix d'aquesta frescor.

Accions: L'esporga de sanejament de branques seques i el sanejament d'algunes restes de fusta afectada per antigues podes, són els objectius d'aquest tipus de manteniment.

Entre els exemplars adults n'hi ha algun de jove que s'hauria de guiar i ajudar a que es pugui desenvolupar com els altres.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari preventiu i curatiu, per combatre els atacs d'insectes xucladors i de fongs.

Sistema radical: Les soques estan un xic enterrades en la part alta i es troben a pocs centímetres de la vorera, que en alguns casos comença a aixecar-se.

En la part més baixa i estreta del talús, els arbres envaeixen la línia de la vorera, en la qual s'han improvisat mitjos escocells. La vorera resultant és pràcticament intransitable.

Accions: El sistema radicular es troba en bones condicions, reflectides en l'estat de les capçades.

Les soques arribaran a tocar la vorera en poc temps. Abans s'haurien de prendre les mesures adequades per evitar lesions i aixecaments importants de voreres.

En un futur una possible solució fóra eliminar l'aparcament o canviar-lo a l'altre costat del carrer i apartar la vorera dels arbres, tot ampliant la zona de prada on es troben les soques dels arbres. Una altra solució fóra ampliar la vorera i fer-hi grans escocells.

Història

Antigament aquesta alineació es trobava a peu pla del que havia estat l'antic camí a Lliçà. Era punt de partida i arribada dels carruatges i viatgers acalorats, que prenién o recuperaven forces per seguir fent camí.

Arbrat centenari que fou plantat en l'època en què el plàtan era l'arbre d'ornamentació per excel·lència, com els grans plataners que trobem a Palou i a les places de la ciutat i altres indrets de la comarca.

Aquest espai fou reordenat i la jardineria condicionada a l'any 1995 per les escoles taller Art-i-ofici i REU.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-23 PALMA DE CANÀRIES DELS JARDINS DE FÀTIMA

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Dircció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

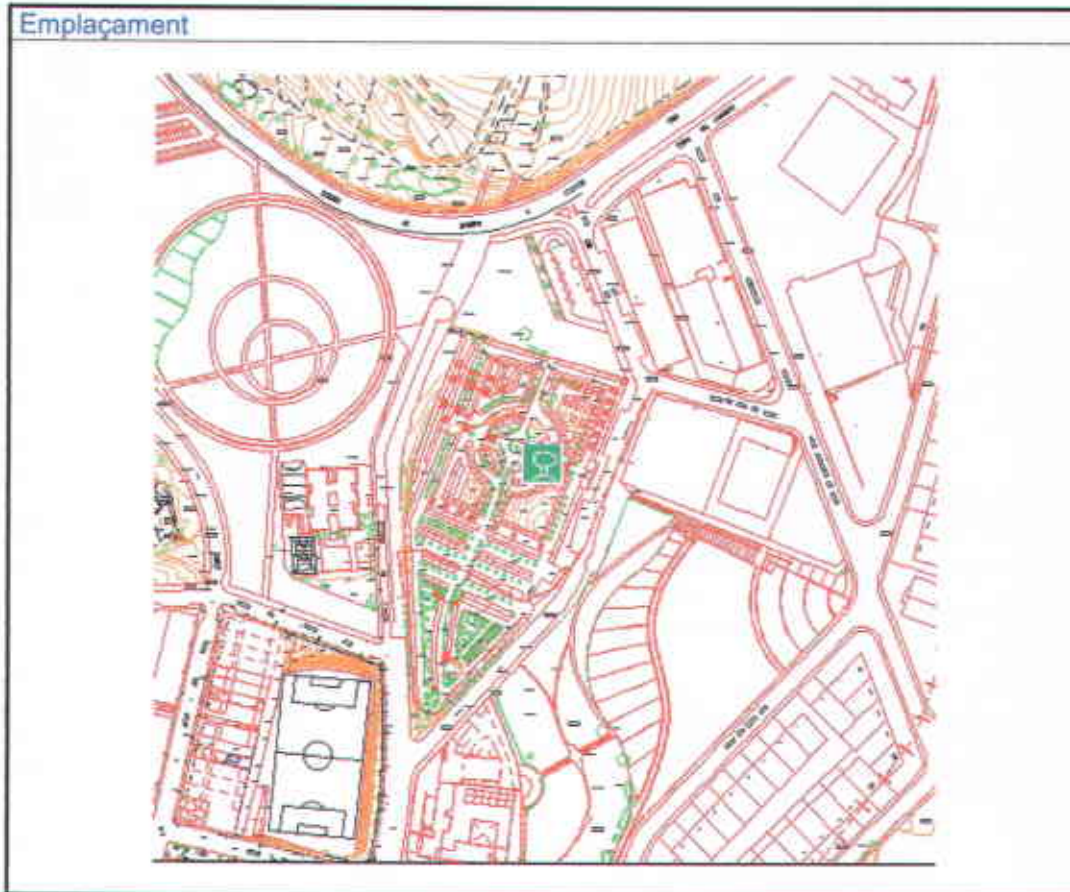
EBIM-25	XIPRERS DEL CEMENTIRI
Espècie	<i>Cupressus sempervirens</i>
Família	Cupressàcies
Nom	Xiprer
Sinònims	Xifrer, xiprera

Localització	Aquests exemplars els trobem a la part antiga del Cementiri Municipal, situat en el barri de la Font Verda.		
Alçada	20 25 m.	Volt del canó	1,30 1,80 m.
Capçada	3 5 m.	Ramificació	1,60 2,10 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Accessos	<p>Per anar al Cementiri, es pot partir de la plaça de la Font Verda, en el centre del passeig de la Muntanya, i enfiar pel carrer de Carles Riba fins arribar al Tanatori i Cementiri Municipal. O bé, amb el cotxe, agafar el carrer de Francesc Ribas en direcció a Cardedeu, i al capdamunt de la pujada, a mà dreta, prendre l'indicador al Cementiri. Abans, però, deixarem enrera la deixalleria.</p>
UTM	X 441751,29 – Y 606805,63
Altitud	198,85 m.

Descripció
<p>Nombrós conjunt de xiprers centenaris, que recorren les escales de l'accés principal al cor i plaça central del Cementiri, i que envolten la zona més noble i enjardinada dels panteons. Element fúnebre per excel·lència, fou molt emprat en aquest jardí. Les capçades són molt diverses: algunes força irregulars, obertes i poc denses, altres més allistades. Tot plegat és fruit de la diversitat genètica que presenta el xiprer produït de llavor. En els jardins de la part nova podem trobar varietats empeltades que els fa més estilitzats. No obstant amb l'edat i per alteracions d'agents externs, el port pot perdre esveltesa.</p> <p>L'estudiada distribució dels exemplars, amb el temps ha donat el resultat esperat en el projecte, doncs dóna èmfasi a diversos accessos i carrers i crea espais i visuals espectaculars. Plantats en escocells i junt a elements constructius, les arrels s'obren pas i s'estenen per qualsevol lloc en busca de terra de suport i aigua. Els troncs han estat netejats de branques fins uns dos metres del terra per evitar parets i obstacles. Avui aquesta part del tronc mostra l'escorça vella i fisurada, normalment amagada sota l'espessa vegetació. Algun exemplar és ple de fruit, en senyal de maduresa.</p>

Majoritàriament amb una sola guia, veiem algun individu força ramificat. Cal observar algun exemplar amb la capçada mutilada a causa dels temporals i de la descàrrega d'algun llamp. El conjunt, encara jove i malgrat la diversitat de formes, és imponent gràcies a l'envergadura i maduresa assolida amb els més de cent anys de vida.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. En general les capçades són poc actives i els creixements molt curts.

Alguna capçada presenta branques obertes, amb molt de pes. També són presents alguns assecaments.

Hi ha exemplars i sobretot en la part nova, que han patit l'assecada del xiprer, provocada per greus atacs de caparretes i pugó.

Molts joves exemplars de la part nova estan molt inclinats a causa dels temporals d'aigua i vent. S'observa alguns individus, que malauradament se'ls ha decapitat per corregir aquesta inclinació.

Alguns troncs estan fent pressió contra parets, degut a la proximitat a què varen ser plantats.

Accions. S'hauria de reduir les branques obertes d'alguns exemplars i sanejar d'assecaments.

Per tal de combatre els greus atacs d'insectes xucladors cal de fer un acurat programa de seguiment i control fitosanitari preventiu i curatiu. És molt important actuar amb prevenció, ja que els danys poden ser irreversibles per la baixa capacitat de rebrotar del xiprer.

És necessari aplicar altres mètodes per recuperar la vertical d'un xiprer. L'eliminació de l'àpex central és un tècnica totalment incorrecte, en aquesta espècie. S'haurien d'adreçar mecànicament, amb condicions de sòl humit i corregir el port amb suaus retalls laterals, sense malmetre la guia.

Sistema radical. Les arrels han esberlat escocells i han travessat parets en busca d'aigua i nutrients. Algunes s'estenen i fan recorreguts de més de 10 m.

Alguns exemplars han produït una gran capa d'encoixinat a partir de la renovació de les seves fulles.

Afortunadament l'espècie és molt resistent a la sequera i a la pobresa de nutrients.

Accions. Caldria descompactar de tant en tant el sòl del voltant, sense malmetre'n les arrels. És difícil en algunes zones mantenir el sol esponjós i a la vegada transitable pels usuaris.

En la descompactació, una aportació localitzada de bacteris i substàncies nutritives afavoridores de la formació de reserves ajudarà a mitigar aquests inconvenients i a activar la vegetació.

Història

Els exemplars que poblen aquesta zona del Cementiri, foren plantats cap a l'any 1894, quan es va inaugurar el nou Cementiri.

Propietat	Municipal
-----------	-----------

Protecció	Tipologia I
-----------	-------------

Fitxes associades

Generalitat de Catalunya

Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada. Revisió 1999*.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

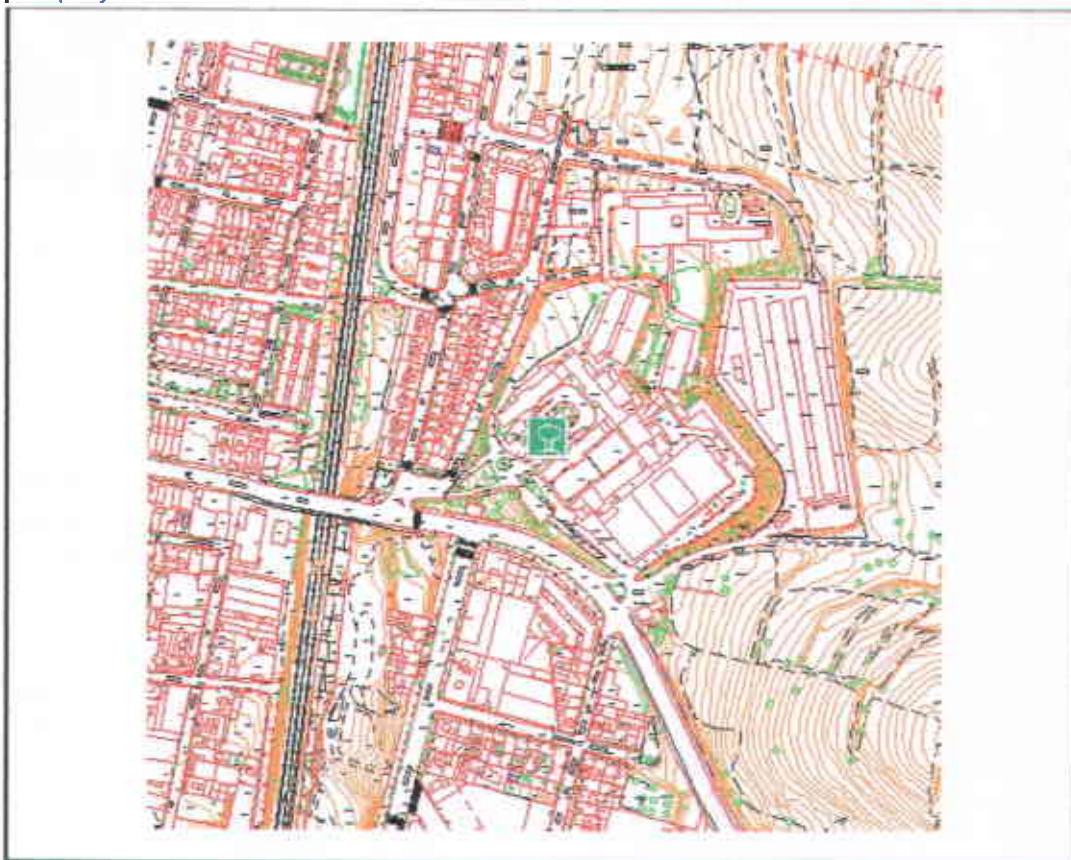

**CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL**

EBIM-26	PINS DE L'HOSPITAL
Espècie	<i>Pinus halepensis</i>
Família	Pinàcies
Nom	Pi blanc
Sinònims	Pi bord

Localització	Conjunt de pins situats en els jardins de l'entrada de l'antic pavelló de l'Hospital General de Granollers.		
Alçada	14 15 m.	Volt del canó	1,15 1,45 m.
Capçada	8 10 m.	Ramificació	3,50 7,50 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	L'Hospital General de Granollers es troba a peu del carrer Francesc Ribas. Carrer que enllaça amb la carretera a Girona, la C-35.		
UTM	X 441391,27 – Y 607323,84	Altitud	174,29 m.

Descripció

Conjunt d'exemplars alineats a banda i banda d'un parterre que dona la benvinguda a l'antic pavelló de l'hospital construït en forma d'u.

Aquestes dues alineacions han perdut gairebé la meitat de les unitats que originàriament hi havia plantades. Ara l'arbrat ja no ofereix aquell passadís majestuós que flanquejava ambdós costats de l'edifici i guiava a la porta principal. Els arbres són un clar reflex de l'estat de deteriorament del jardí, esplendorós en el seu temps, gairebé abandonat en l'actualitat.

Tot i mostrar un port semblant en la llunyania, les capçades difícils de guiar per la irregularitat de l'espècie són molt desiguals quan s'observen de prop.

L'actual repartiment d'arbres no té cap cadència, ja que les pèrdues d'unitats ha estat irregular i les baixes no han estat substituïdes, ans el contrari, s'han eliminat escocells. Avui encara podem veure un parell de soques tallades arran de terra.

Dels exemplars existents n'hi ha dos força espectaculars amb capçades grans, ben formades i esveltes. La resta com a individus no són representatius però el conjunt és part integrant d'aquest antic complex. En un parterre de gespa pròxim a la alineació, tres exemplars molt junts ornem un costat de l'edifici i dissimulen les pèrdues dels altres exemplars.

L'objectiu d'incloure aquesta agrupació de pins com elements botànics d'interès, malgrat el seu estat general, rau en poder recuperar i conservar en bones condicions aquell jardí, amb els arbres i elements que des d'un principi l'han identificat.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Els exemplars estan molt malmesos. Algunes de les capçades s'han reduït a la meitat per haver estat junt amb una altra capçada d'un arbre ara desaparegut. Són poc actives, carregades de pinyes i de força branca seca i inviable.

Els troncs molt inclinats i mal formats, la majoria amb bifurcacions molt lletges, degut a una mala gestió en la seva formació de joves. Els troncs tenen restes de fusta de branques eliminades i ferides de talls de braços molt importants que regalimen resina per tot arreu.

L'estat sanitari és regular, doncs no es veuen senyals de plagues ni malalties, però la vivor és minsa.

Un dels exemplar del grup de tres té una gran lesió al tronc deguda al pas de camions a la zona de magatzem.

Accions. Tota acció abocada a aquest conjunt hauria de ser feta a partir d'un replantejament seriós del jardí i el seu futur; d'altra banda tot esforç dedicat a la recuperació d'aquest arbrat serà infructuós si no es contempla com una unitat històrica amb un entorn clarament definit.

Una altre opció, fora partir de zero i projectar una nova urbanització del lloc, amb elements vegetals nous. En aquest cas no caldria respectar les preexistències.

Deixant de banda els arguments anteriors, aquest arbrat precisa una poda de sanejament de les capçades i a la vegada procurar equilibrar-les, tant pel volum com per la inclinació dels arbres.

Cal realitzar un seguiment periòdic de l'estat sanitari dels arbres, per poder actuar preventivament en cas de necessitat.

L'exemplar malmès de la zona d'entrada al magatzem, s'hauria d'eliminar, ja que obstaculitza el pas i la seva inclinació és acusada. (per aquest motiu està lligat amb l'arbre del costat).

Sistema radical. Els escocells són massa petits per la mida dels arbres. Aquests han aixecat el paviment de panots. El conjunt de voreres i escocells estan en molt mal estat.

Els pins sobreviuen, gràcies a que les arrels han travessat la vorera en busca de la terra i l'aigua que es troba en el parterre central d'herba.

Accions. Les accions sobre el sòl d'aquests arbres passa també per una replanteig del seu entorn.

Història

Aquest conjunt de pins possiblement varen ser plantats cap a l'any 1923, data en la qual foren inaugurades les primeres instal·lacions de l'Hospital General de Granollers.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-49 PINEDA DE L'HOSPITAL

E-15 HOSPITAL DE GRANOLLERS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-27	AMETLLER DEL PLA DEL RAMASSAR
Espècie	<i>Prunus amygdalus</i> o <i>Prunus dulcis</i>
Família	Rosàcies
Nom	Ametller
Sinònims	

Localització	Aquest exemplar el trobarem al barri de la Font Verda, al mig d'una gran plataforma de sauló dins del parc del Ramassar, en el límit entre els municipis de Granollers i la Roca del Vallès.		
Alçada	8 m.	Volt del canó	2,32 m. (3 braços)
Capçada	5 m.	Ramificació	0,70 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Per anar al parc del Ramassar, es pot partir de la plaça de la Font Verda, en el centre del passeig de la Muntanya, i pujar pel carrer de Carles Riba fins arribar al Tanatori i Cementiri Municipal. Just al davant d'aquests equipaments hi trobem el parc. Altra manera fora amb cotxe, agafant el carrer de Francesc Ribas, en direcció al Cementiri, abans però, deixarem enrera la deixalleria.

UTM

X 441803,89 – Y 606676,44

Altitud

183,90 m.

Descripció

Dins l'àrea d'aquest parc podem trobar dos ametllers isolats de característiques molt semblants. L'un com ja hem dit es troba en la plataforma central del parc, l'altre en un terraplè al costat del carrer de Can Sora.

L'arbre motiu d'aquesta fitxa, és un exemplar que posseïa dos troncs iguals nascuts de la mateixa soca. Un d'ells ja no hi és; l'altre, encara amb molta entitat, suporta una capçada en forma de ventall obert i en un sol pla. Li manca la part que omplia l'altre tronc i que poc a poc va ocupant.

Aquesta pèrdua va ser produïda per les obres de la construcció del parc i sobretot per la compactació que varen rebre les arrels, molt superficials en aquesta espècie. A més es tractava d'un arbre que ja tenia molts anys a sobre.

El tronc inclinat és ramifica a pocs centímetres del terra i dona quatre branques tortuosos. La forma irregular de l'arbre és propi de l'espècie, i la ramificació tan baixa, fou provocada per fer-lo més accessible a l'hora de fer la collita de l'ametlla.

Aquest exemplar de floració primerenca, encara té força vitalitat perquè enguany

mostra una bona brotació i a la vegada ha fructificat notablement. Tot i això, la seva estructura és plena de branques seques i fusta morta.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: Tot l'arbre és ple de fusta morta. Té nombroses branques seques tant a la base com als extrems i monyons per tot arreu.

És un arbre molt propens a ser atacat per fongs, insectes i bacteris. També s'hi detecta una important plaga de termites en la fusta.

Accions: S'hauria de fer un acurat sanejament de fusta morta en la totalitat de l'arbre. Cal realitzar els talls correctes per a una bona cicatrització. Posteriorment la poda s'hauria de limitar a fer-hi un senzill manteniment, de branca prima seca i a ajudar-lo a ocupar l'espai lliure deixat per l'altre tronc.

S'hauria de realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari preventiu i curatiu, per combatre insectes i fongs com ara la lepra (*Taphrina deformans*).

Sistema radical: Les arrels actualment es troben sota una capa de sauló compactat i infestat de males herbes.

Afortunadament l'espècie és extremadament resistent a la sequera i a la pobresa de nutrients.

Accions: Tot i que la longevitat d'aquests arbres no és gaire gran, caldria donar millors condicions al sòl, si volem dilatar les seves vides.

Caldria descompactar de tant en tant el sòl del voltant, sense malmetre arrels i mantenir-lo net d'herbes que competeixen per l'aigua i nutrients.

Cal desherbar manualment el volt de l'arbre i no emprar herbicides de cap classe. Les arrels molt superficials en poden rebre les conseqüències.

No estaria de **menys alguna regada en èpoques desfavorables**, si l'arbre ho precisa.

Història

Els exemplars que podem trobar bé amagats o integrats com arbrat ornamental en parcs o places d'aquest barri, són el reducte dels antics conreus de vinya i ametllers que antany hi havia en aquests turons. El Ramassar, el Puig de les Forques i la Torre Pinós estaven prou allunyats de la ciutat, per ser destí d'alguna passejada per anar-hi a berenar. Avui pràcticament integrats en la trama urbana, ens han apropat alguns testimonis d'aquella agricultura d'abans. Prop d'aquest indret, ja en terme de la Roca del Vallès, s'hi trobava la **concorreguda Font del Cargol**.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia III

Fitxes associades

EBIM-57 AMETLLER DE CAL CEBALLOT

EBIM-58 AMETLLER DE CAN BELITRE

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del

Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-28	PINS DE LA PLAÇA DE MOSSÈN CINTO VERDAGUER		
Espècie	<i>Pinus halepensis</i>		
Família	Pinàcies		
Nom	Pi blanc		
Sinònims	Pi bord		

Localització	El conjunt de pins es troben a la plaça de Mossèn Cinto Verdaguer. Zona verda del barri de l'Hostal situada a prop de la cruïlla entre el carrer Joan Prim i Francesc Ribas.		
Alçada	14-15 m.	Volt del canó	1,10-1,40 m
Capçada	6-9 m.	Ramificació	5 m

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Cal prendre el carrer Joan Prim, direcció nord, fins arribar a la cruïlla amb Francesc Ribas i Ramon Llull. Pocs metres més enllà de la cruïlla, a mà esquerra, hi trobarem la plaça.		
UTM	X 440970,22 – Y 607414,56	Altitud	156,28 m.

Descripció

Aquesta plaça constitueix un petit oasi d'arbrat mediterrani en mig d'una selva d'edificis. La plaça de forma quadrangular i envoltada pel trànsit de vehicles, esta formada per una anella exterior de pi blanc que segueix el perímetre de la plaça i una altra d'interior d'alzines disposades en cercle.

Els pins es troben en parterres allargats de gespa de 2 m d'amplada i en paviment de sauló cap dins la plaça. El conjunt de l'arbrat de la plaça l'acaben de formar quatre cedres col·locats simètricament i sense cap altre interès.

Els pins tenen els troncs molt allargats i prims, que s'inclinen en la recerca desesperada de la llum que deixen passar els alts edificis del voltant.

L'estructura de tronc i capçada és molt irregular fruit del creixement dens i en agrupació. Cal destacar que manquen alguns exemplars en alguns punts de l'alineació.

Les formes de les capçades són molt variades i diverses. El conjunt com element unitari i la seva ubicació en la ciutat, són els factors que donen valor a aquest espai. Individualment només trobarem un o dos exemplars remarcables, d'entre els vint-i-set pins existents.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les capçades dels pins han estat molt esporgades i aclarides, per donar claror i vida a les zones interiors de l'arbrat i de la plaça. També amb la finalitat de descarregar pes a les copes.

Els troncs mostren un bon estat, sense lesions a l'escorça. Les copes molt aixecades i sanejades de fusta morta presenten un bon estat sanitari.

Accions. En els pins cal fer un programa de seguiment de la sanitat i resistència de les altes capçades. S'han de mantenir fortes i valentes per fer front als temporals d'aigua i vent. Per això cal seguir potenciant l'entrada de claror per tal d'engruixir l'estructura, tot mantenint un equilibri amb l'alçada. Cal pensar que la capçada es comporta com la vela d'un veler i que aguanta tensions molt semblants, que es transmeten tronc avall fins a les arrels.

Sistema radical. Les arrels es troben en unes condicions un tant deprimides, hi ha gespa i sauló molt trepitjat.

Accions. Seria convenient poder aportar una capa d'encoixinat a les arrels, per tal de mantenir una superfície transpirable i afavoridora de microorganismes, que ajudin a potenciar els mecanismes de defensa i nutritius dels arbres. Realment aquesta operació és fa difícil per la forma i dimensió dels parterres.

Potser aquesta plaça i el conjunt de l'arbrat hauria de ser objecte d'estudi, remodelació i condicionament, per tal d'ajustar-la a les necessitats actuals, tant de la vegetació com dels usuaris, que el pas del temps fan cada cop més evidents.

Història

L'espai que ocupa aquesta plaça, que els granollerins anomenem la plaça de la Muntanya, era una terra de ningú, un indret on es bifurcaven el Camí Ral (camí de Corró) i el Camí Romà i que estava travessada per la rasa de Pinós.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia III

Fitxes associades

EBIM-29 ALZINES DE LA PLAÇA DE MOSSÈN CINTO VERDAGUER

Bibliografia

- ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.
- GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).
- GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.
- NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.
- PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.
- Plànols de l'Ajuntament de Granollers*. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-29	ALZINES DE LA PLAÇA DE MOSSÈN CINTO VERDAGUER
Espècie	<i>Quercus ilex</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina
Sinònims	Aulina, carrasca

Localització	El conjunt d'alzines es troben a la plaça de Mossèn Cinto Verdaguer. Zona verda del barri de l'Hostal situada a prop de la cruïlla entre el carrer Joan Prim i Francesc Ribas.		
Alçada	5-9 m.	Volt del canó	0,85-1,15 m
Capçada	8-9 m.	Ramificació	1,80 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Cal prendre el carrer Joan Prim, direcció nord, fins arribar a la cruïlla amb Francesc Ribas i Ramon Llull. Pocs metres més enllà de la cruïlla, a mà esquerra, hi trobarem la plaça.		
UTM	X 440970,22 – Y607414,56	Altitud	156,28 m.

Descripció

Aquesta plaça constitueix un petit oasi d'arbrat mediterrani en mig d'una selva d'edificis. La plaça de forma quadrangular i envoltada pel trànsit de vehicles, està formada per una anella exterior de pi blanc que segueix el perímetre de la plaça i una altra d'interior d'alzines disposades en cercle.

Les alzines estan plantades en sauló i emmarcades amb un bordó de jardineria en forma d'escocell allargassat, que delimita una construcció d'obra que forma un banc circular de pedra.

Les formes de les capçades són molt variades i diverses. El conjunt com element unitari i la seva ubicació en la ciutat, són els factors que donen valor a aquest espai.

Les vuit alzines igual que els pins, destaquen pel conjunt que formen. Els troncs força drets, han estat guiats com arbre de jardí urbà, formats amb una creu a gairebé dos metres del terra, d'on ramifiquen i neixen les capçades. Aquestes tenen unes formes poc naturals, degut a les esporgues que han rebut.

Un cop se'ls ha respectat, les parts altes de la copa, han recuperat la tortuositat i l'enrassament natural de l'espècie.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les alzines tenen les capçades plenes de talls important d'haver-les aclarit. Fet que ha provocat formes estranyes i una acumulació de monyons i ferides mal tancades. Alguns talls de reducció molt dràstics, s'han fet sense buscar la continuïtat en alguna branca guia.

A nivell de tronc alguna alzina té fusta corcada i podrint-se a causa de lesions mal curades, així com bastants secalls en la branca fina, produïts per barrinadors.

Un dels exemplars té una lesió oberta que s'endinsa cap el cor del tronc de l'arbre.

Hi ha alguns peus no gaire vigorosos, amb fullatge poc dens.

Accions. S'hauria de fer una esporga de sanejament i formació, amb la intenció d'eliminar monyons i secalls i a l'hora a naturalitzar les formes dels arbres.

És necessari fer un programa de control fitosanitari per mantenir l'arbre net de barrinadors i fongs associats.

Posteriorment s'han de mantenir les capçades amb podes molt lleugeres, que permetin la lliure circulació de l'aire i llum, fent una selecció de branca de poc calibre i evitar tallar branques senceres importants en el seu naixement.

Sistema radical. Les arrels es troben en unes condicions un tant deprimides, el sauló està molt trepitjat.

Accions. El sauló dels escocells de les alzines s'hauria de descompactar i esmenar, afegint quelcom de matèria orgànica, que estovi i aporti nutrients.

Potser aquesta plaça i el conjunt de l'arbrat hauria de ser objecte d'estudi, remodelació i condicionament, per tal d'ajustar-la a les necessitats actuals, tant de la vegetació com dels usuaris, que el pas del temps fan cada cop més evidents.

Història

L'espai que ocupa aquesta plaça, que els granollerins anomenem la plaça de la Muntanya, era una terra de ningú, un indret on es bifurcaven el Camí Ral (camí de Corró) i el Camí Romà i que estava travessada per la rasa de Pinós.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia III

Fitxes associades

EBIM-28 PINS DE LA PLAÇA DE MOSSÈN CINTO VERDAGUER

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-30	SURERA DEL CARRER DE GIRONA		
Espècie	<i>Quercus suber</i>		
Família	Fagàcies		
Nom	Alzina surera		
Sinònims	Surera		

Localització	La trobem en la zona verda del barri de Joan Prim Centre, situada a la cruïlla entre el carrer de Girona i de Francesc Ribas.		
Alçada	12 m.	Volt del canó	1,41 m.
Capçada	11 m.	Ramificació	3,15 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Situats en el carrer de Girona, cal agafar direcció nord fins arribar a la cruïlla amb Francesc Ribas. Davant nostre trobarem dos xamfrans enjardinats, en el del costat esquerre, arran de vorera, veurem aquest exemplar.

UTM

X 441077,75 – Y 607321,32

Altitud

156.80 m.

Descripció

Aquesta surera forma part d'una zona verda dividida en dos, repartides a banda i banda del carrer de Girona, on trobarem una diversitat d'arbres molt desenvolupats en pocs metres de jardí. Possiblement la seva ubicació, la manca d'espai i d'adaptació a la contaminació urbana, no han permès a aquest arbre desenvolupar una capçada harmònica del tot. L'arbre es troba dins un parterre de gespa delimitat en dos costats per la vorera i per la zona enjardinada. El parterre tancat amb una barana de fusta tractada, queda preservat del trepig de les persones.

El tronc sinuós conserva en bon estat tota l'escorça, característica de l'espècie. Aquest es bifurca a uns tres metres del terra, on es troben les tres primeres branques, no massa gruixudes, que han perdut la dominància a favor d'un eix central que emergeix amb força pel centre de l'arbre. Aquest va deixant al seu darrera un seguit de braços ben orientats que donen cos a l'arbre, fins esdevenir en brancades més fines a l'extrem superior de la capçada.

La copa no massa densa i el port desmaiàt de la branca fina, dona a l'arbre un aspecte de decaïment. En la part alta de la capçada, just en l'àpex central, hi ha un buit de branques que ens indiquen una manca de vigor i força en l'exemplar. De les

branques baixes en destaquen algunes cicatrius de poda importants, fetes per evitar interferències amb els vianants i vehicles. A la nostra ciutat i dins la trama urbana, només trobarem dues sureres d'entitat, aquesta i una altra al Barri dels Instituts. Són arbres de difícil adaptació.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'estat sanitari de les fulles és bastant bo, tot i que cal destacar la presència de melassa procedent de la presència de pugó.

Certament hi ha alguns talls de branques importants en alguns braços que no han tancat correctament. També presenta molta banca fina seca en tota la seva estructura.

L'arbre no es veu gaire vigorós.

Accions: Cal fer un programa de control fitosanitari per mantenir l'arbre net de pugó.

Cal fer una inspecció de l'extrem superior de l'arbre per tal d'esbrinar possibles anomalies que causen aquesta manca de branca i massa foliar.

Es necessari mantenir un programa d'esporga de neteja i manteniment de la capçada, eliminant brancatge interior sec adherit a l'estructura principal.

S'ha de mantenir l'alçada de la capçada amb una poda molt lleugera, que permeti la lliure circulació de les persones i vehicles per sota i pel costat de l'arbre, reduint les branques fent una selecció de branca de poc calibre i mai tallant branques senceres importants en el seu naixement.

Sistema radical: Les arrels es troben en unes condicions un tant deprimides, hi ha gespa i el sòl molt trepitjat a causa d'obres recents a la vorera.

Accions: Seria convenient poder aportar una capa d'encoixinat a les arrels, per tal de mantenir una superfície transpirable i afavoridora de microorganismes que ajudin a potenciar els mecanismes de defensa i nutritius de l'arbre. Es podria haver aprofitat les obres de la vorera per haver definit un gran escocell en la part interior del jardí, per contenir tan sols a l'arbre sense gespa i afavorir la col·locació i contenció de material vegetal semicompostat.

Cal tornar a refer la tanca de fusta tractada per preservar del trepig, del sòl del vol de l'arbre.

Història

En aquest punt hi havia la caseta del guardabarreres del pas a nivell. Quan va desaparèixer la via i s'urbanitzà el carrer de Girona, van enjardinar-se aquests espais a cada costat del carrer.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del

Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada. Revisió 1999*.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-31	ROURE MARTINENC DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE TREBALL
Espècie	<i>Quercus humilis</i>
Família	Fagàcies
Nom	Roure martinenc
Sinònims	Glaner, Aqlaner

Localització	Es troba en el Barri dels Instituts, al carrer Joan Camps, dins els jardins de l'Escola Municipal de Treball.		
Alçada	13 m.	Volt del canó	2,08 m.
Capçada	14 m.	Ramificació	2,40 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	L'Escola Municipal de Treball es troba en el carrer Roger de Flor, cantonada carrer de Joan Camps. En els seus jardins s'alça aquest exemplar.		
UTM	X 440334,37 – Y 606662,31	Altitud	140,79 m.

Descripció

Exemplar de port majestuós, situat en una peça de gespa dels jardins, s'enlaira a partir d'una soca bifurcada a 0,75 m del terra en dos potents troncs de més d'un metre de perímetre cadascun. Es tracta de l'arbre més important d'aquest jardí, i únic supervivent en magnitud del conjunt d'arbres que hi havia hagut en aquest espai, i que han anat desapareixent per diverses circumstàncies. L'últim pi va ser abatut pel darrer temporal d'aigua i vent.

La capçada de mides considerables, està constituïda per una contínua ramificació de branques molt ben estructurades, que donen cos i forma a aquest exemplar. La ramificació secundària és més aviat escassa, propi d'aquest arbres. Conserva doncs totes les branques originals, pròpies del creixement natural, d'un arbre que fou plantat com a peça d'ornament dins del jardí. El creixement harmoniós de l'arbre, fa pensar que les condicions de vida actuals que té li són favorables. Actualment ja no té cap arbre al costat que exerceixi competència directa en espai, aigua i nutrients de manera que en el futur esdevindrà un exemplar de consideració.

El roure martinenc s'ha hibridat des d'antic amb el roure de fulla petita i actualment es coneix l'hibrid resultant com a roure cerrioide. Això fa certament difícil la identificació de l'espècie concreta.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Tant la capçada com el tronc presenten un aspecte saludable. S'aprecia una esporga recent i correcta, d'eliminació de fusta morta i d'aixecament de la capçada.

Accions: S'ha d'estar atent a possibles atacs de plagues, realitzant un control periòdic del seu estat al llarg de l'època vegetativa.

Quan a poda, s'ha de seguir aplicant el mateix criteri que l'ha permès arribar en aquest estat harmònic de desenvolupament.

Sistema radical. Les arrels es troben en unes condicions bastant bones després d'haver-les alliberat de la capa superficial de gespa en un radi de tres metres respecte el tronc. Aquest espai ha estat cobert amb una capa d'encoixinat semicompostat que afavoreix la creació d'una població microbiana, molt necessària pel sistema radicular.

S'ha de dir que d'instal·lació recent, hi ha una xarxa de reg per a la gespa i que en bona part també rega el roure. Això comportarà un important canvi de règim hídic per a l'arbre, que tot i ser àvid de llocs humits potser ho serà amb excés.

Accions. Caldria fer una nova aportació d'encoixinat i així periòdicament, a mesura que la capa existent va minvant. S'ha de mantenir i amb el temps engrandir la zona lliure de gespa.

S'haurà d'observar acuradament l'evolució de l'arbre respecte el reg per aspersió que hi ha ara en el parterre. Cas de no evolucionar correctament, s'hauria d'evitar regar l'arbre i la gespa amb la mateixa freqüència.

Història

Vestigi del conjunt originari d'arbres que hi havia en el jardí, que presideix la façana de l'Escola Municipal de Treball. Actualment ha quedat com a protagonista i testimoni, junt amb una palmera, de la plantació que fou realitzada allà als anys seixanta, quan es varen acabar les obres de la construcció d'aquests edificis destinats a la docència. És cert que els arbres i sobretot els pins que hi havia a l'entorn l'havien eclipsat de tal manera que no s'apreciava la seva bellesa. Avui ha rebut el relleu per tal de fer-se amo i senyor d'aquest espai, junt amb la seva companya un tant exòtica com és la palmera excelsa.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-32 PALMERA EXCELSA DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE TREBALL

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-32	PALMERA EXCELSA DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE TREBALL
Espècie	<i>Trachycarpus fortunei</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palmera excelsa
Sinònims	

Localització	Es troba en el Barri dels Instituts, al carrer Joan Camps, dins els jardins de l'Escola Municipal de Treball.		
Alçada	8 m.	Volt del canó	0,61 m.
Capçada	3,4 m.	Alçada fins la valona	5,15 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	L'Escola Municipal de Treball es troba en el carrer Roger de Flor, cantonada carrer de Joan Camps. En els seus jardins s'alça aquest exemplar.		
UTM	X 440350,71 – Y 606672,02	Altitud	140,79 m.

Descripció

Aquesta palmera és molt semblant al nostre margalló de l'àrea mediterrània (*Chamaerops humilis*). En canvi el *Trachycarpus* és originari de Xina i Japó i ha estat i és, molt emprada en jardineria per donar aquest caire exòtic característic de l'espècie. A diferència del margalló, aquest no té espines als peciols de les seves fulles.

Aquest és un exemplar de port estilitzat que emergeix en un parterre de gespa en els jardins de l'Escola Municipal de Treball. Amb els anys ha anat perdent les fulles inferiors per alçar-se fins els cinc metres actuals on hi comença el plomall.

El seu tronc és pelat fins a metre seixanta centímetres del terra. A partir d'aquest punt encara hi ha les tabales (restes de fulles tallades) i moltes fibres.

Les fulles d'un metre d'amplada i en forma de ventall disposades radialment al final del tronc, la diferencien de la resta de les palmeres.

Aquesta espècie pot arribar a suportar temperatures extremes fins gairebé -15° C, fet que ha marcat diferència respecte les seves parentes que hi ha a la ciutat, les palmeres de canàries, que han estat bastant perjudicades per els últims freds.

Té una gran resistència a la contaminació urbana i a **plagues** i malalties.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Presenta un estat molt saludable tant pel que fa el tronc com el plomall. Un fanal, situat molt a prop de l'exemplar, el desllueix molt.

Accions. Cal realitzar una esporga de sanejament d'algunes fulles seques.

Es podria canviar de lloc el fanal.

Sistema radical. La palmera es troba dins d'un parterre de gespa, junt amb un roure martinenc i unes mèlies de recent plantació. La distància entre els arbres és notable i no s'interfereixen. Les arrels es disposen de forma obliqua i fascicular (en feixos), que els permet viure en poc espai, és per això que de moment no hem de témer per manca d'espai, tant aeri com subterrani. La competència directa de la capa de gespa podria provocar un dèficit de nutrients, però és una planta molt soferta. El règim hídric del reg per aspersió de la gespa no ha de suposar cap problema per l'espècie.

Accions. És interessant tot i que resisteix a gairebé totes les condicions adverses, poder fer una descompactació del sòl i aportar sorra o sauló que proporcioni un sòl d'estructura més disgregada, d'acord amb el tipus de planta. Es podria eliminar la capa de gespa que voreja el sistema radicular.

Història

És de creure que sempre ha format part del conjunt d'arbres que hi ha en el jardí que presideix la façana de l'Escola del Treball. Testimoni silenciós d'aquella època, junt amb el roure martinenc fan parella, aportant aquest toc d'exotisme a l'indret. La plantació fou realitzada allà als anys seixanta, quan foren acabades les obres de la construcció d'aquests edificis destinats a la docència. Els arbres que hi havia a la resta del parterre l'havien fet passar per desapercebuda. Actualment amb la recent urbanització de l'espai i amb l'arranjament del jardí destaca amb més força que mai.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia II

Fitxes associades

EBIM-31 ROURE MARTINENC DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE TREBALL

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

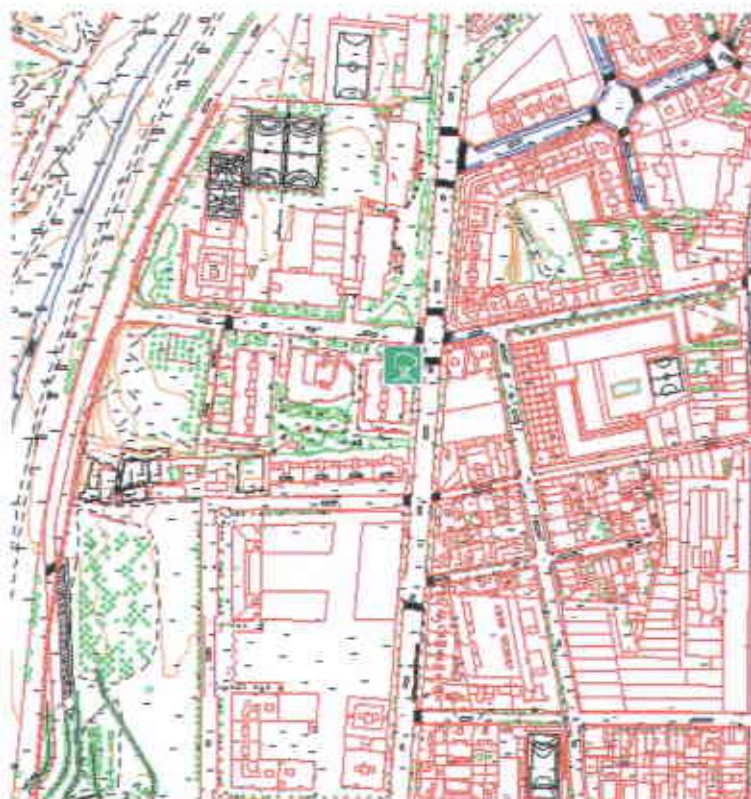
EBIM-33	SURERA DEL CARRER DE ROGER DE FLOR		
Espècie	<i>Quercus suber</i>		
Família	Fagàcies		
Nom	Alzina surera		
Sinònims	Surera		

Localització	Es troba en el Barri dels Instituts, a la cruïlla entre els carrers de Roger de Flor i de Joan Camps, dins els jardins dels pisos de "la Caixa".		
Alçada	11 m.	Volt del canó	1,37 m.
Capçada	11 m.	Ramificació	3,97 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	S'ha d'anar al carrer de Roger de Flor i trobar la cantonada amb el carrer de Joan Camps. Just a la cruïlla, veurem aquest exemplar d'alzina surera.		
UTM	X 440355,48 – Y 606638,30	Altitud	140,50 m.

Descripció

Aquest perennifoli forma part de la diversa vegetació arbòria dels jardins que envolten aquest conjunt d'habitatges.

Presenta un desenvolupament menor respecte la resta d'espècies del jardí com ara els cedres que l'acompanyen, que amb el mateix temps, han assolit unes dimensions considerables. La raó probablement rau en què les condicions del sòl no l'han afavorit massa, doncs viu bé en terrenys silicis, característica gens habitual en els sòls urbans. A la vegada cal dir que no tolera gens bé la contaminació urbana.

Un únic tronc creix fins a bifurcar-se a gairebé quatre metres del terra, mostrant-nos la seva escorça gruixuda i suberificada pròpia de l'espècie.

La capçada de la surera és menys densa que la de l'alzina, i necessita molta llum, per tal d'obtenir bon rendiment fotosintètic. Ens trobem davant d'un cas difícil d'esmenar, ja que aquest exemplar té edificis molt alts al voltant, que li eclipsen part dels raigs solars.

La capçada ben estructurada, conserva tota la brancada original des de la bifurcació fins als branquillons més allunyats.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. El tronc, branques i fulles, tenen una tonalitat fosca, a causa de la melassa produïda per atacs d'insectes xucladors com ara el pugó.

Hi ha molts branquillons morts per tota l'estructura de l'arbre.

La proximitat de la capçada de l'om de la vorera, pot reduir l'arribada de part de la radiació solar a la capçada de la surera.

Accions. S'ha de controlar amb un programa de tractaments fitosanitaris els atacs d'insectes xucladors.

S'hauria de fer periòdicament una lleugera esporga de neteja i aclarida de tota la fusta morta. Cal tenir especial atenció en els treballs d'esporga de no malmetre l'escorça de l'arbre.

Cas d'observar una clara competència per la llum i l'espai per part de l'om de la vorera, s'haurà de prendre mesures correctores per reduir aquesta incompatibilitat.

Sistema radical. L'arbre, i en conseqüència les arrels, es troben en un parterre de gespa, amb un sòl molt compactat, que actua com un escocell de grans dimensions. La gespa li està creant competència directa sobre aigua, aire i nutrients, i el tràfec de les persones pel damunt provoquen la compactació.

Accions. Caldria condicionar aquest gran escocell, eliminant tota la capa de gespa que afecta al sistema radicular. Fer aportacions d'esmenes orgàniques a base d'un encoixinat ben compostat barrejat amb sorra silícica a prop del sistema d'arrels i aportar en superfície un altre material menys madur, que ens mantingui la superfície fionja i de sota humida. Aportar esmenes bacterianes i adobats que afavoreixin la síntesi de substàncies de defensa.

Caldrà controlar bé les necessitats de reg de l'arbre un cop hi hagi l'encoixinat.

Història

Forma part del conjunt d'arbres dels jardins dels pisos de "la Caixa". Escollida segons el projectista d'aquests jardins com a arbre d'ornament. Per la seva situació en la cruïlla on es troba, ha passat a ser un element destacable en la trama urbana, ja que trenca amb la alineació d'oms i acàcies del carrer Roger de Flor. És una nota destacada a l'hivern quan es **despullen** els arbres veïns.

Propietat	Pública
------------------	---------

Protecció	Tipologia I
------------------	-------------

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

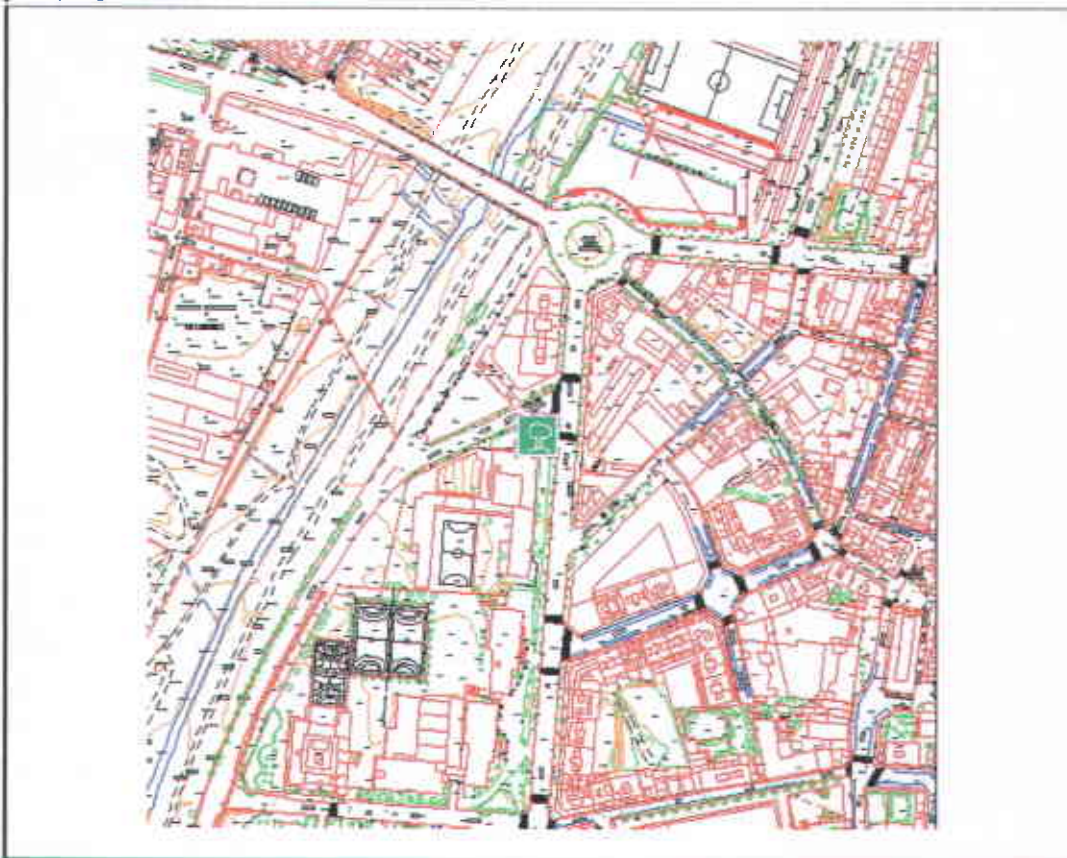
EBIM-34	ARBRES DE L'AMOR DE L'INSTITUT ANTONI CUMELLA		
Espècie	<i>Cercis siliquastrum</i>		
Família	Lleguminoses Cesalpinoidees		
Nom	Arbre de l'amor		
Sinònims	Arbre de Judes		

Localització	Es tracta de dos exemplars que es troben al Barri dels Instituts, en el jardí de l'institut Antoni Cumella. Concretament s'ubiquen en un parterre que fa xamfrà entre els carrers de Roger de Flor i de Sant Tomàs d'Aquino.		
Alçada	6 m.	Volt del canó	1,25 1,30 m.
Capçada	8 9 m.	Ramificació	1,30 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Des de la plaça de la Constitució, cal agafar el carrer de Roger de Flor avall que, a pocs metres de la plaça, es creua amb el carrer de Sant Tomàs d'Aquino. Aquí s'hi troba l'institut Antoni Cumella, edifici que es pot reconèixer fàcilment pel color de la seva façana.		
UTM	X 440366,00 – Y 606894,62	Altitud	143,76 m.

Descripció

Els arbres, molt semblants l'un amb l'altre, es troben en un parterre de gespa a l'entrada de l'edifici.

Es tracta d'una espècie de port petit i de creixement lent, que foren plantats més per la seva funció d'arbust que no pas d'arbre. És per això que tenen formada tan avall la seva creu (ramificació).

Els arbres tenen forma d'ombrel·la arrodonida, i se sustenten sobre un tronc que s'alça lleugerament inclinat, peculiar pel fet de retorçar-se sobre si mateix en sentit contrari a les agulles del rellotge.

La capçada està formada a poc més d'un metre del terra. De la creu d'un dels exemplars en surten tres braços principals, que seguidament es divideixen en vuit branques secundàries ben ramificades; en l'altre exemplar, se'n compten fins a deu.

Les copes s'acaben de perfilar amb un seguit de quantioses i tortuosos branques terminals.

Han estat respectats a l'hora de l'esporga, per la senzilla raó de tractar-se d'un arbre de flor molt vistosa que floreix sobre fusta vella en qualsevol punt de les branques.

fins i tot al tronc. En primavera, esclaten en una espectacular i abundant floració lila, que atrau la vista de qualsevol que hi passi pel davant.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: La capçada mostra haver estat severament atacada per pugó. La fusta, molt ennegrida per la presència de fongs associats al pugó, fan evidents aquests forts atacs. D'aquest insecte se'n veuen encara restes de les últimes generacions del passat estiu.

Queden palesos els talls produïts per eliminar branques baixes.

Accions: Cal limitar l'esporga a un mínim manteniment per tal de potenciar la floració.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari preventiu i curatiu per combatre els atacs de pugó i de fongs. Aquesta espècie, molt àvida a aquestes plagues, seria interessant de fer-hi tractaments a base d'insecticides sistèmics granulats, que s'absorbeixen pel sistema radicular.

Sistema radical: Les arrels no tenen competència per l'espai amb cap altre arbre, però es troben sota una capa de sòl molt compactat, amb una prada de gespa molt deteriorada en superfície. Es tracta d'una zona molt trepitjada que freqüenten els usuaris de l'institut.

Accions: Caldria formar-los un escocell d'uns 2 m de radi, lliure de la capa de gespa. I fer-hi un encoixinat de matèria vegetal semicompostada. Aportar esmenes bacterianes i adobats potàssics i amb microelements que afavoreixin la síntesi de substàncies de defensa.

Història

Formen part del conjunt d'arbres dels jardins de l'Institut de Batxillerat construït a finals dels anys seixanta, abans anomenat Roser Pujades i avui Antoni Cumella, en memòria del ceramista granollerí.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-35	ALZINA DE LA TELA
Espècie	<i>Quercus ilex</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina
Sinònims	Aulina, Carrasca

Localització	Es troba en el barri de Sant Miquel, concretament al carrer de Bartolomé Esteban Murillo fent xamfrà amb el carrer de Palaudàries, en un petit espai públic urbanitzat i adequat a l'existència d'aquest bell exemplar.		
Alçada	15 m.	Volt del canó	1,87 m.
Capçada	14 m.	Ramificació	1,80 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

S'hi arriba pels diversos carrers que creuen amb el carrer de Murillo, des de l'avinguda de Francesc Macià com a via de referència, a l'alçada del Museu de Ciències Naturals (La Tela), o bé baixant del centre de la ciutat pel carrer de Palaudàries, que ens deixa just al davant de l'arbre.

UTM

X 440824,39 – Y 606065,70

Altitud

138,09 m.

Descripció

Estem davant d'un esplèndid exemplar de capçada simètrica de port arrodonit i estès. Es tracta d'una alzina, que per la seva forma ha viscut molts anys isolada sense competència d'altres arbres. L'arbre es troba dins d'un gran escocell de 3,9 m de diàmetre, situat vorera endins, en una zona pavimentada, on s'ha creat un espai de repòs i resguard, on hom pot protegir-se del sol de l'estiu.

El seu tronc s'alça lleugerament inclinat, i es divideix a 1,8 metres del terra, en cinc potents braços que recuperen la verticalitat, i conformen l'estructura primària. A partir d'aquí es ramifica notablement. Un braç de l'arbre s'ha diferenciat com a guia central i eix de creixement, mentre que la resta s'obren i s'estenen horitzontalment, per donar el port característic d'aquesta capçada.

L'exemplar presenta a prop del terra en el tronc una lesió a l'escorça bastant important, sortosament prou cicatritzada. Destaquen en les branques principals, alguns monyons, de les úniques esporgues un xic severes a què va ser sotmès, probablement per tal d'aixecar la copa. En general, l'arbre conserva gairebé intacta la seva estructura natural i ha gaudit d'un bon desenvolupament.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'estat sanitari de les fulles és molt bo. Cal destacar la vigoresitat de la brotada d'enguany, després d'haver estat sotmès a un procés de recuperació i tractament. L'abundosa fructificació també és un reflex d'aquest estat.

La part estructural no està en tan bon estat. Certament hi ha una ferida important al tronc, i a l'extrem superior de la capçada es detecten algunes branques seques.

Pel damunt de la copa hi ha una estesa de la línia telefònica.

Accions. Cal continuar el programa de control fitosanitari per mantenir l'arbre en aquest estat.

Cal fer una inspecció de l'extrem superior de l'arbre per tal d'esbrinar possibles anomalies, que causen l'assecada.

Cal fer un seguiment de l'evolució de les ferides al tronc i branques que encara supuren.

Es necessari mantenir un programa d'esporga de manteniment i aclarida de la capçada, eliminant el brancatge interior adherit a l'estructura principal i fer un sanejament de fusta morta i eliminar diversos monyons que són font d'aliment dels fongs.

S'ha de mantenir l'alçada de la capçada amb una poda molt lleugera, que permeti la lliure circulació de les persones per sota de l'arbre, i així gaudir de la seva ombra i de la seva espectacular estructura.

Fóra interessant desviar la línia del telèfon i desplaçar un fanal que aviat serà engolit per l'arbre.

Sistema radical. Les arrels es troben en unes condicions bastant favorables, ja que se'ls ha proporcionat un espai notable i d'un reg per degoteig soterrat.

Lamentablement el gran l'escocell s'ha convertit en un pipi-can en perjudici de l'arbre i de les persones.

Recentment durant les obres de la instal·lació del cable de fibra òptica i com a mesura de protecció, es va desviar el seu pas per allunyar-lo al màxim de les arrels.

Accions. Seria convenient poder aportar una capa d'encoixinat a les arrels, per tal de mantenir una superfície transpirable i afavoridora de microorganismes que ajudin a potenciar els mecanismes de defensa i nutritius de l'arbre. Se'ns fa però difícil, trobar una solució compatible amb l'ús que se'n fa de l'escocell. Una aportació d'aquest material, implicaria una neteja constant del paviment ja que segurament seria escarbotat pels animals.

Cal pensar en una conscienciació a través de difondre la cultura dels arbres i així respectar-los com es mereixen.

Cal fer controls molt acurats del correcte funcionament de la xarxa reg per degoteig.

Història

Aquest exemplar, sorprenentment respectat enmig d'una plaça asfaltada, estava antigament dins el solar de la finca de La Tela i possiblement ja es trobava aquí abans de la construcció de la casa Pius Anfres i de les naus industrials: Sampere de Paracaigudes i posteriors empreses.

La situació de l'arbre propera al carrer, el va salvar en la urbanització d'aquest sector. Arran aquestes obres l'exemplar va quedar molt malmès, el sistema radicular va ser escapçat, va rebre cops al tronc i branques provocant-li importants pèrdues d'escorça i el sòl també va ser alterat. Afortunadament les accions empreses recentment permeten veure'l ressorgir.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-37 TIL·LERS DE LA TELA
EBIM-38 PITOSPOR DE LA TELA
E-14 CASA PIUS ANFRES MARTÍ <LA TELA>

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-36	OLIVERES DE LA PLAÇA DE SERRAT I BONASTRE
Espècie	<i>Olea europaea</i>
Família	Oleàcies
Nom	Olivera
Sinònims	Oliver, Oliu, Aulivera, Auliver

Localització	Resseguint el contorn de la plaça sis extraordinaris exemplars d'olivera es disposen alineats i distribuïts en quatre parterres de gespa.		
Alçada	7 m. - 6 m. - 7 m. - 9 m. - 6 m. - 8 m.	Volt del canó	1,73 m-1,77 m-3,78 m-1,86 m-2,06 m-2,75 m
Capçada	7 m. - 7 m. - 9 m. - 9 m. - 8 m. - 9 m.	Ramificació	0,9 m-0,9 m-1,2 a 1,5m-0,9 m-0,8 m-1,0 a 1,5m

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Al final de l'avinguda de Sant Esteve en direcció sud, es troba la plaça de Serrat i Bonastre. Es tracta d'una plaça amb una gran rotonda amb una font central. Els arbres estan situats en parterres al peu dels edificis que l'envolten. Un parterre es troba just al davant de l'estació del ferrocarril de Barcelona a Portbou.

UTM

X 440998,20 – Y 605786,19 **Altitud** 139,00 m.

Descripció

En ser un conjunt de sis unitats, prou diferenciades entre elles, s'han enumerat i es descriuen una per una. Es prendrà de referència la número 1, la que trobem en el xamfrà entre l'avinguda de Sant Esteve i el passeig de Colom; la resta, seguiran numerades segons les agulles del rellotge, fins a l'última, en el carrer d'Isaac Albèiz. Els sis exemplars són d'una bellesa indiscutible, amb una envergadura considerable, d'acord amb la magnitud de la plaça. És quan ens hi apropem, que ens fem càrrec d'aquests valors i apreciem les formes dels seus troncs i soques. En general els sis arbres tenen un port estès i aplanat, fruit del treball de formació a base de la poda realitzada durant anys. Podem dir que han estat domesticades i tallades pel mateix patró durant molt de temps, fins aconseguir aquesta equilibrada estructura.

El primer oliu té un únic tronc del qual neixen cinc braços oberts i ben repartits, que sustenten un conjunt de ramificacions força tortuoses i que donen un aire força natural a l'arbre. La capçada està equilibrada, té vigor a la part alta i està molt ben vestida amb diverses ramificacions que pengen pels costats. És interessant observar el recargolament de la soca i els braços, fins afinar-se en primes branques, vigoroses, plenes d'un fullam sa i dens. L'arbre conserva tota l'estructura original, fet que ens porta a pensar en la relativa joventut de l'exemplar i de la resta.

Si passem a la segona aulivera, isolada com la primera, veiem que desplega sis braços també ben repartits. L'estructura no tan afortunada, té diverses branques centrals molt rectes. La capçada és poc densa, mostra poca vigor i la poda ha estat un xic severa.

La tercera olivera està acompanyada per dues més en el mateix parterre, té quatre potents i retorçats troncs nascuts de la mateixa soca, que junts donen una volta de canó impressionant. La capçada no és tan ufanosa com la de la primera olivera, ja que la brotada d'enguany és minsa. També té força vares molt rectes que s'han deixat engruixir per formar l'estructura, amb un resultat no gaire lluït.

El quart oliver, és majestuós, pel seu tronc gruixut i poderós, que sustenta una estructura de branques de forma irregular. Recentment s'ha podat i eliminat algunes branques i braços importants, perquè s'havien esqueixat pel vent. Ara es troben a faltar, una part de l'arbre es troba despallada, fet que provoca que es vegin alguns defectes interns, com ara algunes branques molt dretes. La soca comença a ser matèria primera per esdevenir una bona escultura. La poda l'hi ha deixat una capçada molt aclarida, que caldrà veure com es vesteix.

El cinquè oliver, és un exemplar d'un sol tronc, ample i rabassut, que sembla partir-se per la meitat a pocs centímetres del terra, per donar vuit braços repartits a banda i banda. D'estructura menys oberta que les altres, sustenta un brancatge molt nombrós. Els troncs poderosos abracen una capçada que manté formes similar a les seves germanes veïnes. Aquest exemplar mostra antics severs talls de branques secundàries i terciàries.

El sisè exemplar és de tots el més imponent i elegant. De port simètric, estes i molt compacte. L'estructura de branques és molt equilibrada. Manté una copa alta i vigorosa, que es vesteix pel voltant amb un seguit de branques laterals molt tortuoses que omplen i es despengen pels costats. Aquest exemplar és el prototipus d'olivera treballada pel seu lluïment. La soca s'alça i a pocs centímetres del terra, desplega tres troncs. D'aquests en surten les secundàries que es divideixen i acaben en una fina estructura molt ben distribuïda en l'espai. El fullam és dens i ben repartit. Sa i acolorit amb els tons **propis de l'espècie**.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les capçades han estat recentment podades, algunes en excés i amb no massa coneixement. Alguna de les oliveres té un fullatge molt pobre per la poda i per manca de vigor.

L'estructura de la majoria és poc naturalitzada i en la part interna al centre de l'arbre hi ha branques massa rectes i verticals. En algun exemplar hi ha alguns monyons de fusta vella, d'antigues branques eliminades.

Alguna capçada té branques trencades per la gent que s'hi enfila i les esqueixa.

Es detecta la presència de caparretes, negreta i moltes formigues, associades a insectes xucladors.

Accions: L'esporga hauria de ser més respectuosa amb l'estructura assolida i menys severa. S'hauria de realitzar per personal expert en aquest tipus d'esporga. S'hauria d'intentar naturalitzar les formes de les vares interiors, deixant més ramificacions. La poda s'ha de limitar a mantenir i equilibrar les capçades.

Cal realitzar un programa de control fitosanitari per combatre insectes i fongs.

Sistema radical. El sòl està cobert de gespa. A peu de la soca dels arbres el sòl està pelat i compactat, ja que sovint la canalla ho trepitja per enfilar-s'hi. L'oliver és sofert a moltes alteracions del sòl, com per exemple la compactació o a l'excés d'humitat, que en aquest cas ve donada pel reg d'aspersió de la gespa.

Accions. S'hauria de definir el límit del sistema radicular dels arbres i eliminar-ne la gespa, per aportar-hi un encoixinat de restes d'esporga triturats.

El règim de reg d'aquests arbres hauria de ser diferent al de la gespa del seu entorn.

Història

Possiblement plantats a l'any 1960 quan l'estació de França, antigament a l'avinguda del Parc, va ser inaugurada en nou emplaçament a causa del desenvolupament de la ciutat. Fonts verbals pròpies del lloc, afirmen que la procedència d'aquestes oliveres foren donades pel senyor Jansana, taxista, procedents d'una finca que tenia a

Terrassa. Les obres i l'enjardinament de la plaça es van fer segons un projecte de Joan Barangé i Busquets, arquitecte municipal, i fou inaugurada amb el brollador per celebrar la vinguda de l'aigua del Ter a Granollers.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-37	TIL·LERS DE LA TELA
Espècie	<i>Tilia platyphyllos</i>
Família	Tiliàcies
Nom	Til·ler
Sinònims	Tell

Localització	Formen part de la col·lecció d'arbres dels jardins del Museu de Ciències Naturals "La Tela", ubicat en el barri de Sant Miquel.			
Alçada	11 9 m.	Volt del canó	1,06	1,01 m.
Capçada	9 10 m.	Ramificació	2,80	3,00 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Accessos	El Museu de Ciències Naturals "la Tela" es troba a l'avinguda de Francesc Macià, 51.		
UTM	X 440756.52 – Y 606004.62	Altitud	137.10 m.

Descripció

Aquests dos bells exemplars de til·ler estan situats a la banda est dels jardins del Museu, just al costat del mur que limita el pati i estan envoltats d'abundant vegetació. Van ser plantats a tres metres l'un de l'altre, fet que ha provocat que s'enllacin les capçades i s'estenguin només pel voltant com si es tractés d'un sol arbre.

De joves se'ls va escapar a uns tres metres del terra per obligar-los a ramificar i així repetidament, fins obtenir unes capçades arrodonides que proporcionessin una extensa ombra.

Un d'ells es troba ofegat per la presència d'uns pins que li creixen pel damunt.

Els troncs són rectes i ben formats, acabats en una creu de tres i cinc braços respectivament, que ramifiquen formant dos pisos de poca llargària, llavors neixen unes vares força dretes, d'entre un i dos metres, fins que apareix l'estructura final que ja no ha rebut cap més esporga. A partir d'aquí els arbres han adoptat una forma natural i salvatge, però això sí, condicionada a la forma domesticada que se'ls va donar durant molts anys.

Els tells presenten un creixement força reduït, ja que des que es varen deixar de podar, les capçades han establert un equilibri entre l'aparell radicular i les unitats fotosintètiques, les fulles. Això permet reduir el desgast dels arbres en bé de la longevitat.

Les branques terminals s'arquegen i pengen, per la llargada i el pes de les fulles que omplen la fina estructura. Pel juny la fragància de les oloroses flors, envairà tot el jardí.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: L'estat sanitari no és massa bo. Les branques molt ennegrides indiquen forts atacs de pugó i fongs, junt amb alteracions a les fulles produïdes per un eriòfid.

La part estructural té branca seca i ferides mal tancades de les severes podes rebudes.

La presència propera dels pins enterboleix el creixement dels tells.

Sembla que una propera modificació en el jardí, on es preveu el desplaçament cap a l'interior del mur que limita el pati, pot afectar a part de l'arbrat pròxim a la tanca. Possiblement els pins pròxims a la tanca desapareguin.

Accions. Cal establir un programa de control fitosanitari que combini tractaments insecticides i fungicides.

Es necessari mantenir un programa d'esporga de manteniment i aclarida de la capçada, eliminant el brancatge fràgil i mal disposat. S'ha de fer un sanejament de fusta morta i eliminar brancatge sec.

S'ha de mantenir l'alçada de la capçada amb una poda molt lleugera, que permeti la lliure circulació de les persones per sota de l'arbre, i així gaudir de la seva ombra.

S'ha de veure com afectarà el desplaçament del mur a aquests dos exemplars i a la resta d'arbrat.

Sistema radical. Les arrels es troben en un parterres amb terra de jardí, i molt a prop hi ha el paviment de les gàbies ara retirades, en vista de les futures obres. Per altra banda el sistema radicular es troba sota el camí engravat amb pedra de riu que recorre el jardí.

Accions. Cal estudiar i preveure amb temps de com queda afectat el sistema d'arrels en les properes obres i poder adoptar les mesures correctores oportunes abans de qualsevol operació, que pugui ser traumàtica i que provoqui danys irreparables.

Història

Aquests exemplars antigament formaven part del jardí de la casa dels propietaris de la fàbrica tèxtil del senyor Pius Anfres pel que deuriem ser plantats cap l'any 1912. Actualment es conserven en el mateix emplaçament, tot i les modificacions que ha sofert el jardí.

Propietat

Pública

Protecció

Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-35 ALZINA DE LA TELA

EBIM-38 PITOSPOR LA TELA

E-14 CASA PIUS ANFRES MARTÍ <LA TELA>

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada> A:

Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Lauro, revista del Museu de Granollers. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-38	PITOSPOR DE LA TELA
Espècie	<i>Pittosporum tobira</i>
Família	Pitosporiàcies
Nom	Pitospor
Sinònims	

Localització	Forma part de la vegetació dels jardins del Museu de Ciències Naturals "La Tela", ubicat en el barri de Sant Miquel.		
Alçada	5 m.	Volt del canó	1,36 m.
Capçada	6,5 m.	Ramificació	1,80 a 2,05 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	El Museu de Ciències Naturals "la Tela" es troba a l'avinguda de Francesc Macià, 51.		
UTM	X 440735,38 – Y 606029,46	Altitud	137,10 m.

Descripció

Es tracta d'un arbust, que amb els anys ha adoptat dimensions d'arbre, amb un tronc i capçada ben definits. Aquesta característica poc comuna el fan mereixedor de ser considerat com un element botànic d'interès municipal.

El pitospor es troba dins un llarg i estret parterre situat en la façana principal de l'edifici. En aquest parterre hi ha una banda arbustiva de pitospor dels quals en destaca aquest extraordinari exemplar.

La capçada arrodonida, ondulada molt compacte, vestida de fulles persistents, glabres, ens ofereix una ombra molt densa i opaca, en una de les cantonades de museu. Ha estat esporgada per evitar el contacte amb la façana i aixecada per deixar pas als visitants del jardí.

A peu de la soca s'observa la resta d'un antic tronc tallat de 24 cm de diàmetre, tant gruixut com el que forma l'arbre. Aquest deuria estar projectat cap al damunt de la paret de l'edifici i segurament va ser tallat per evitar-la. L'envergadura de l'exemplar deuria ser impressionant pel tipus d'arbust que és.

El pitospor neix d'una soca o tronc principal que es bifurca a 40 cm. del terra per originar dos troncs ben diferenciats. L'un força dret forma una part de la capçada, l'altre inclinat uns 45° respecte el terra, vesteix la resta.

Les ramificacions terciàries molt curtes, s'omplen d'un brancatge espès i ple de fulla, acompanyada d'una esplèndida floració aromàtica. La desafortunada ubicació de l'exemplar, fa que no pugui gaudir del suficient espai per desenvolupar-se harmònicament i àmplia, per brindar-nos el seu exotisme i exuberància.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'estat sanitari de la capçada és força bo. Cal tenir en compte que en el parterre hi ha heures que s'enfilen pel tronc i són portadores de pugó i que ràpidament passa als brots tendres del pitospor.

Part de la capçada sobresurt i embolcalla la tanca del jardí.

El tronc molt enredat amb altres arbusts i l'heura, no llueix gaire i mostra molts senyals de podes que s'haurien d'haver evitat o haver intentat de suavitzar a base de pinçaments en branca més prima.

El tronc inclinat té una important lesió a l'escorça que afortunadament ha guarit i superat.

Accions. Cal establir un programa de control fitosanitari per combatre el pugó i preveure fongs, que se li reproduïxen amb facilitat quan l'ambient és humit.

Es necessari mantenir un programa d'esporga de manteniment a base de pinçaments molt suaus, que permeti el consolidament de la capçada i l'adaptació amb el poc espai disponible, mantenint un respecte entre l'obra i la planta.

S'hauria de deixar més descoberta la base del tronc i evitar la invasió per part d'altres plantes alienes.

Sistema radical. Les arrels es troben en un parterres molt estret (0,90 m. d'amplada), però que no ha estat obstacle pel creixement de l'exemplar. Limitat per ambdós costats, l'un pel mur i l'altre per un paviment de toves.

Accions. És una espècie molt rústica en quan al sòl, però cal estudiar i la possibilitat d'oferir-li més espai lliure de competències.

Història

Aquest exemplar antigament formava part del jardí de la casa dels propietaris de la fàbrica tèxtil de Pius Anfres. Hom creu que, pel seu desenvolupament, deuria ser plantat també cap l'any 1912. Actualment es conserva en el mateix emplaçament, tot i les modificacions que ha sofert el jardí.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-35 ALZINA DEL CARRER DE MURILLO
 EBIM-37 TIL·LERS DE LA TELA
 E-14 CASA PIUS ANFRES MARTÍ <LA TELA>

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.
 GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (*Estudis de Granollers i del*

Vallès Oental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-39	FOTÍNIA DE PRIMER DE MAIG
Espècie	<i>Photinia serrulata</i>
Família	Rosàcies
Nom	Fotinia
Sinònims	

Localització	Es troba als jardins del Grup del Primer de Maig, entre el carrer de Prat de la Riba i el carrer d'Hermenegild Carrera.		
Alçada	6,5 m.	Volt del canó	1,81 m.
Capçada	6 m.	Ramificació	1,30 – 1,90 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	El carrer d'Enric Prat de la Riba és una de les vies d'entrada a la ciutat des de ponent i enllaça amb la Ronda Sud. Just davant del Pavelló Municipal d'Esports es troba el Grup Primer de Maig. El carrer d'Hermenegild Carrera és perpendicular al de Prat de la Riba.		
UTM	X 440306,18 – Y 606090,92	Altitud	134,44 m.

Descripció

Un arbre menut amb capçada arrodonida, simètrica i acolorida pel seu fullam persistent i bicolor, destaca d'entre la vegetació d'aquest barri. Aquest arbre de port petit, acostuma a ramificar des de la base. En aquest cas quatre troncs nascuts de la mateixa soca s'han desenvolupat suficientment per originar una esplèndida capçada a més de dos metres del terra.

En la base dels troncs, la soca emergeix lleugerament per sobre del terra. Aquesta mostra i clava unes potents arrels com si fossin els dits d'una mà.

La capçada molt ben ramificada i densa, es vesteix amb un fullatge brillant i peculiar, verd fosc en fulles velles i vermell en les joves. A final de l'època hivernal ressalta entre els caducifolis, doncs regala exuberància i color. A mitjan de primavera un esclat de flors distreu el color del fullam. Cal fruit del breu espectacle que ens ofereix, ja que la longevitat d'aquesta espècie és molt curta.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Algunes branques i tronc presenten ferides i monyons de poda.

La capçada, de poca alçada, i un xic inclinada, envaeix la vorera i part del carrer.

L'estat sanitari a finals d'aquest hivern és bo.

Accions: Cal fer una esporga per equilibrar la capçada i eliminar-ne els monyons respectant els llavis de cicatrització. En anys successius serà necessari un lleuger manteniment. L'arbre està en la plena maduresa i no se l'ha de podar gaire.

La situació molt desfavorable de l'arbre respecte el carrer, l'hi és un perjudici, doncs és objecte de maltractaments per part de les persones que malmeten les branques baixes i dels vehicles alts com furgonetes que lesionen la capçada. És difícil establir una ordenació que respecti aquest exemplar en un espai reduït com aquest. Les mesures correctores s'han de basar en l'adaptació de la capçada mitjançant alguna poda molt curosa i estudiada. Per altra banda aquest fet ens ha d'ensenyar a preveure i a planejar els jardins amb el coneixement suficient per evitar aquestes situacions en el futur.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari per combatre els atacs de pugó i conta fongs.

Sistema radical: L'arbre es troba a escassos 25 cm de la vorera. Les arrels majoritàriament es desenvolupen en un parterre de gespa, molt trepitjada i compactada.

Accions: És difícil actuar pels motius d'espai abans esmentats.

Una descompactació del sol que permeti una millor entrada d'aire i aigua per les arrels, sempre serà beneficiosa ajudarà a perllongar al màxim la vida a l'exemplar.

En aquest cas, mantenir el reg de la gespa donada la seva ubicació no serà desfavorable.

Història

Forma part del conjunt d'arbres dels jardins que envolten aquest barri residencial, construït entre finals des anys cinquanta i principis dels seixanta. L'arbre forma part dels jardins de l'anomenat Grup Victoria, en clara referència al conflicte de la Guerra Civil de 1936-1939. Amb la recuperació dels ajuntaments democràtics passà a denominar-se Grup Primer de Maig.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del*

arbolado ornamental. Norma de Granada. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-40	CEDRE DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS
Espècie	<i>Cedrus atlantica</i>
Família	Pinàcies
Nom	Cedre de l'Atlas
Sinònims	

Localització	Es troba en els jardins del Pavelló Municipal d'Esports, just al davant de la terrassa del bar i en un parterre de gespa.		
Alçada	14 m.	Volt del canó	2,00 m.
Capçada	18 m.	Ramificació	2,70 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

El Pavelló Municipal d'Esports, l'anomenat pavelló vell, es troba a la cantonada entre els carrers de Lluís Companys i Enric Prat de la Riba. Un cop situats dins els jardins que envolten el pavelló, s'ha d'anar cap a la part del darrera de l'edifici, en direcció a les pistes d'atletisme. S'arriba en una zona del jardí on hi ha un estany, i just al costat d'unes escales de pedra natural que condueixen a la terrassa del bar del pavelló, s'hi troba aquest majestuós arbre.

UTM

X 440245,86 – Y 606013,53

Altitud

132,81 m.

Descripció

Es tracta d'un jardí, un tant aïllat de la pressió urbana, dissenyat i plantat amb coherència, on es va tenir en compte l'espai vital necessari pel creixement dels arbres, la qual cosa ha potenciat el desenvolupament d'aquest arbre així com d'altres del seu entorn.

El cedre es troba dins un parterre de gespa, en una zona àmplia, on ha pogut desenvolupar tota la seva envergadura, gairebé des de la base.

El tronc és dret i ben format, presenta tan sols una lesió bastant cicatritzada en l'escorça a un metre del terra.

La capçada està molt ben formada i quasi conserva la totalitat dels pisos de branques, només hi resten alguns monyons d'algunes branques que van ser tallades per deixar pas per sota l'arbre. Les branques baixes s'estenen amb tota llibertat, abraçant bona part del seu entorn i creant un ambient molt acollidor.

Els extrems de les branques estan nodrits d'una densa massa d'agulles verdes i

vigoroses. Això ens demostra que l'arbre es troba en bones condicions i que viu en un espai que li és favorable.

L'arbre encara és molt jove, deu tenir al voltant d'uns seixanta anys. L'esperança de vida d'aquesta espècie volta els cinc-cents anys.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada presenta un bon estat sanitari, tan sols algunes petites branques seques, fruit del procés natural de creixement. En primavera i estiu els atacs de pugó poden ser habituals.

Cal destacar algun monyó d'alguna branca eliminada i la ferida de 0,25 x 0,25 metres en el tronc.

Accions. Cal fer una esporga de neteja de branques seques i d'eliminació de monyons respectant els llavis que permetin tancar les ferides.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari per combatre els atacs de pugó i contra fongs després de qualsevol operació d'esporga.

Seria convenient deixar créixer l'arbre en amplada i adaptar els accessos a les seves necessitats i no a l'inrevés. En tot cas les esporgues de manteniment no s'han d'encaminar mai cap a l'eliminació de branques importants des de la base del tronc.

Sistema radical. Les arrels es troben com hem dit en un espai generós, tot i que la gespa implantada tant a prop no el beneficia gaire. El sòl presenta una compactació força important, cosa que dificulta l'entrada d'aigua i aire.

Accions. Es podria eliminar la capa de gespa en un radi de cinc metres i fer aportacions d'esmenes orgàniques a base d'un encoixinat. O bé conservar el prat, ja que l'entorn ho mereix, però a la vegada caldria millorar l'estructura del sòl on hi ha les arrels, amb una descompactació a base d'aire i una aportació d'enceball fet amb de sorra i esmenes orgàniques, que donin nutrients i esponjositat a la terra.

Tot i la resistència a la sequera d'aquesta espècie, cal no deixar de banda les aportacions regulars d'aigua en les èpoques més desfavorables.

Història

Forma part del conjunt d'arbres del jardí que envolta aquesta emblemàtica instal·lació esportiva, possiblement plantat en inaugurar-se el Pavelló Municipal d'Esports l'any 1963. Obra i jardí projectats per l'arquitecte municipal Josep Barangué.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-41 MAGNÒLIA DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS

EBIM-42 TIL·LERS DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-41	MAGNÒLIA DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS
Espècie	<i>Magnolia grandiflora</i>
Família	Magnoliàcies
Nom	Magnòlia
Sinònims	Magnolier

Localització	Es troba als jardins del Pavelló Municipal d'Esports, just al darrera del bar i en un parterre de gespa.		
Alçada	9 m.	Volt del canó	1,13 m.
Capçada	10 m.	Ramificació	3,10 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona 165

Emplaçament

Accessos	El Pavelló Municipal d'Esports, l'anomenat pavelló vell, es troba a la cantonada entre els carrers de Lluís Companys i Enric Prat de la Riba. Un cop situats dins els jardins que envolten el pavelló, s'ha d'anar cap a la part del darrera de l'edifici, en direcció a les pistes d'atletisme. S'arriba en una zona del jardí on hi ha un estany, i just al costat d'unes escales de pedra natural que condueixen a la terrassa del bar del pavelló, hi trobarem la magnòlia.		
UTM	X 440232,82 – Y 606036,68	Altitud	132,50 m.

Descripció

D'aquest jardí, i com veurem en alguna altra fitxa en destaca el seu planejament, ja que es va pensar en els arbres, com elements dinàmics i vius, és a dir, que es fan grans i per poder créixer cal donar-los temps i espai.

Aquesta magnòlia, encara que lentament, ha pogut créixer allunyada de la pressió urbana que pot rebre un arbre en una cèntrica plaça de la vila.

Es troba dins un parterre de gespa, en una zona prou àmplia, on ha pogut desenvolupar la seva capçada, pel damunt de l'edifici que té al costat.

El tronc presenta lesions i alguna inscripció. Alguns grups d'antigues branques baixes foren eliminades, doncs originàriament aquest arbre era vestit des de baix. El tronc s'enfila dret fins arribar a la creu improvisada, on es ramifica notablement amb un bon nombre de branques nascudes d'un mateix punt. Les unes mostren més dominància que altres, donant-li estructura a la copa. Aquesta és poc densa, doncs en aquest arbre li costa molt ramificar, si no és a base de podes o pinçaments anuals que

obliguin a la divisió de les tiges.

La capçada és arrodonida i força equilibrada; el seu fullatge però, és mancat del verd intens, propi de l'espècie.

A prop d'aquest exemplar, podem veure una seva germana, tot i que no tan esvelta i més deteriorada, vesteix un fullatge més gran i acolorit.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada presenta algunes branques amb cicatrius de podes desmesurades. Les fulles un tant menudes i amb un color poc intens. En primavera i estiu els atacs de pugó poden ser habituals.

Cal destacar algun monyó de talls mal fets i cavitats originades per alguna branca important eliminada.

Accions: Cal fer una esporga de selecció de branques i d'eliminació de monyons respectant els llavis que permetin tancar les ferides.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari per combatre els atacs de pugó i conta fongs després de qualsevol operació d'esporga.

Sistema radical. Les arrels es troben en un espai suficient, tot i que el sòl amb gespa que envolta a l'arbre, està molt compactat i dificulta l'entrada d'aigua i aire.

Per l'aspecte del fullatge, deduïm la manca d'adobs activadors del creixement i la carència de ferro.

Accions. Es podria eliminar la capa de gespa en un radi de dos, tres metres, descompactar i fer una aportació d'esmenes orgàniques a base d'un encoixinat, que activi la població microbiològica. Cal donar al sòl un PH al voltant de 6, per deixar disponibles a la planta tots els nutrients que precisa, doncs la matèria orgànica que s'aporti haurà de ser de naturalesa àcida.

S'ha de fer un lleuger adobat ric en nitrogen de lenta assimilació, per fer reaccionar a l'arbre, junt amb una aportació d'un quelat de ferro.

A l'hora de fer aquests treballs, cal tenir molta cura amb la superficialitat de les fines arrels de les magnòlies.

Història

Forma part del conjunt d'arbres del jardí que envolta aquesta emblemàtica instal·lació esportiva, possiblement plantat al inaugurar-se el Pavelló Municipal d'Esports, l'any 1963.

Propietat

Pública

Protecció

Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-40 CEDRE DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS

EBIM-42 TIL·LERS DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del

Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-42	TIL·LERS DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS
Espècie	<i>Tilia platyphyllos</i>
Família	Tiliàcies
Nom	Til·ler
Sinònims	Tell

Localització	Es troben en els jardins del Pavelló Municipal d'Esports, al costat de l'entrada de la nova piscina coberta.		
Alçada	9,5 m.	Volt del canó	9,5 m.
Capçada	9-10 m.	Ramificació	9-10 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

El Pavelló Municipal d'Esports, l'anomenat pavelló vell, es troba a la cantonada entre els carrers de Lluís Companys i Enric Prat de la Riba. Un cop ens trobem dins els jardins que envolten el pavelló, hem d'anar cap a la part del darrera de l'edifici, en direcció a les pistes d'atletisme i a les piscines, on trobarem la zona de jocs infantils i el conjunt de til·lers.

UTM

X 440258,62 – Y 605971,48

Altitud

132,19 m.

Descripció

Un conjunt de sis til·lers i algunes oliveres ofereixen resguard del sol als joves usuaris dels jocs infantils del jardí. El grup està format per exemplars de mides molt semblants excepte un parell de menys entitat i força malmesos. Cal recordar que alguns d'aquests arbres foren trasplantats dins el mateix jardí durant les obres de construcció dels nous equipaments, fet revelador de la davallada del creixement i en les múltiples i malaurades lesions que presenten alguns troncs i branques. Les capçades simètriques i arrodonides projecten una ombra densa, àmplia i acollidora. Els troncs són drets i robusts. Dels sis arbres n'hi ha un que destaca de la resta pel seu volt de canó i per la gran lesió que presenta el tronc. Cal observar l'excel·lent treball realitzat per l'arbre per tal de guarir aquesta greu ferida. Aquesta, va de les arrels fins a la creu, té dos metres de llargada i 15 cm d'amplada. El llavi de cicatrització generat l'està tancant progressivament i queda a la vista tan sols un petit cordó de fusta. Les capçades estan formades per múltiples braços (entre 5 i 8), disposats en forma de vas, nascuts arrel d'haver escapçat la guia central del plançó. Tota l'estructura mostra les diverses etapes en que cada any eren sotmesos a

severes esporgues. Avui afortunadament ja no se'ls poda com antany. Fet que els ha permès estructurar-se i naturalitzar-se per si mateixos.

Gràcies a aquesta acció de no agressió, cada any podem fruit d'una primerenca i esplèndida ombra. A la vegada s'ha aconseguit una aposta de futur, vers la longevitat dels **exemplars**.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les capçades presenten força branques amb cicatrius i cavitats amb pudrició degut a les podes desmesurades i a la eliminació d'alguna branca de gran calibre. Cal destacar alguns monyons de talls incorrectes. També s'aprecien lesions mecàniques produïdes per maquinària pesada.

L'excés de vigor després de l'última poda severa, ha donat com a resultat importants vares verticals que amb el temps aniran dissimulant-se.

Algunes branques baixes presenten sobre pes als seus extrems, dificultant el pas per sota les capçades.

El fullam es veu actiu. La floració d'enguany és molt abundosa.

Les fulles mostren un lleuger atac de pugó habitual per l'època.

Accions. Cal fer una esporga de selecció, reducció de branques i eliminar-ne alguna de seca. S'ha de fer un sanejament de monyons respectant els llavis que permetin tancar les ferides.

Realitzar un programa de seguiment i control fitosanitari per combatre els atacs de pugó i conta fongs després de qualsevol operació d'esporga (hi ha molta fusta podrint-se).

Sistema radical. Les arrels es troben en un espai ampli, cobert de sauló.

Per l'aspecte del fullatge, deduïm que hi ha un bon equilibri entre el sistema radicular i la capçada. No s'observa cap carència.

Accions. Un cop a l'any s'hauria de retirar el sauló superficial i fer una comprovació i de la compactació de la terra que està directament en contacte amb l'aparell radical. El trepig a que són sotmesos és important. Cal mantenir-hi unes mínimes garanties de porositat.

Història

Forma part del conjunt d'arbres del jardí que envolta aquesta emblemàtica instal·lació esportiva, possiblement plantat al inaugurar-se el Pavelló Municipal d'Esports, l'any 1963. Recentment han estat trasplantats.

Propietat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-40 CEDRE DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS

EBIM-41 MAGNÒLIA DEL PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*.

Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-43	PLÀTANS DE LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA DE PALOU
Espècie	<i>Platanus X hispanica</i>
Família	Platanàcies
Nom	Plàtan d'ombra
Sinònims	Plataner

Localització	Es troben a Palou, a la plaça del canonge Josep Oliveres davant l'església parroquial del segle XVI de Sant Julià.		
Alçada	15 m. (dades dels 4 exemplars significatius)	Volt del canó	2,37 1,93 1,96 2,22 m.
Capçada	11 m.	Ramificació	5,6 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Cal agafar la carretera del Masnou direcció Palou. A l'alçada d'aquest nucli, tombarem a mà dreta pel passeig del Dr. Francesc Fàbregas. Just al fons del passeig hi trobem la parròquia i la seva plaça amb el conjunt de plataners. S'arriba, també, baixant pel camí Ral, i a l'alçada del passeig, girar cap a la dreta fins l'església o seguint el passeig Fluvial i arribar a Sant Julià per la part del darrera.

UTM

X 440000,26 – Y 604313,67

Altitud

116,21 m.

Descripció

El conjunt de plàtans està format per sis arbres, que alineats tres a cada costat ens mostren l'entrada a la parròquia de St. Julià de senzillesa i bellesa indiscutible. Restaurada a finals del segle XX, en destaca el relleu del timpà de damunt la portalada amb Sant Julià dalt de cavall. La plaça, recentment restaurada, s'ha pavimentat i ha deixat els tres plàtans d'un costat dins escocells de dimensions adaptades a la mida de l'arbre. Els altres tres en una peça de gespa en forma de duna que s'ha adaptat en la mesura possible al desnivell entre la plaça i el carrer, i a les soques dels arbres. S'observa el tall d'alguna arrel important d'un arbre de la zona de gespa. Per altra banda, els escocells semblen suficients per ara. Els resultats i efectes d'aquesta urbanització en els arbres es faran evidents amb el temps. De totes maneres dels sis arbres, quatre ja molt madurs, estan iniciant la seva decadència. Com a arbres de creixement ràpid han assolit mides importants amb poc temps. Les capçades han estat esporgades de forma tradicional. S'han format les creus a uns cinc metres del terra i se'ls ha provocat un creixement en amplada a base de podes severes molt continuades. D'un temps cap aquí, s'han deixat

d'esporgar i les copes han recuperat una brancatge important, iniciant també un progressiu tancament de ferides. No obstant, les lesions i cavitats que arrosseguen són prou importants, com per provocar la mort parcial d'alguna part dels arbres. Sortosament aquesta espècie té una capacitat enorme de viure amb ferides i mutilacions en uns percentatges molt elevats. Un dels exemplars més grans, presenta una assecada de 40 centímetres d'amplada que va des de l'arrel fins dalt d'un dels braços que forma part important de la capçada. Aquest individu té una vegetació molt poc activa i es troba en acusada regressió. La majoria d'exemplars, tenen la capçada formada a partir de tres potents braços que s'han dividit en múltiples branques secundàries, fins vestir-se de la brancada fina. Les soques d'aquests arbres, característiques de la majoria dels plàtans sobresurten uns 30 cm per damunt del nivell del terra i alguna s'estén en superfície, com si es tractés d'un seient que ens convida a seure a **peu** d'arbre.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: Cal destacar que les capçades estan molt deteriorades algunes tenen força fusta morta i alguna branca important seca.

La disposició del brancatge, és molt poc homogènia per part d'alguns arbres a causa de les parts que han perdut i que amb el temps intenten equilibrar.

Tenen símptomes d'haver patit forts atacs del tigre del plàtan i del fong de la cendrosa. Avui també atacats per fongs que descomponen la fusta.

Accions: Cal realitzar una esporga de sanejament de la fusta morta i afectada.

Realitzar un programa de control fitosanitari per combatre en la mesura del possible aquestes plagues. S'ha de seguir l'evolució de les ferides. Destacar que l'estat d'envelliment dels arbres els fa encara més susceptibles a ser atacats.

Sistema radical: Les arrels han sofert alguna lesió en les tasques de remodelació de la plaça. Abans la superfície de sauló, ara pavimentada serà un nou repte a superar per l'arbrat que es troba en escocell. Els exemplars de la gespa gaudiran de reg per aspersió. Això suposarà un avantatge respecte la resta però també, una nova situació a adaptar-se.

Accions: Caldria seguir acuradament l'evolució dels arbres en aquestes noves condicions del sòl i veure si es detecta una millora o un empitjorament, per actuar en **conseqüència** a partir de la nova **etapa vegetativa** d'enguany.

Història

Per la dimensió dels quatre exemplars possiblement estem davant d'arbres gairebé centenaris, que foren plantats a principis del segle passat. Va ser l'arbre d'ornamentació per excel·lència, dels carrers, parcs i jardins de les nostres ciutats, per la seva resistència a condicions adverses i pel ràpid creixement.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-44 ACÀCIA DE LES ESCOLES DE PALOU

EBIM-45 CASTANYERS DÍNDIES DE LES ESCOLES DE PALOU

E-16 ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT JULIÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-44	ACÀCIA DE LES ESCOLES DE PALOU		
Espècie	<i>Robinia pseudoacacia</i>		
Família	Lleguminoses		
Nom	Acàcia		
Sinònims	Cassia		

Localització	Es troba en el pati de les antigues escoles de Palou, passeig del doctor Francesc Fàbregas, 38-40.		
Alçada	15 m.	Volt del canó	2,20 m.
Capçada	13 m.	Ramificació	2,10 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya

Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

S'ha d'agafar la carretera del Masnou direcció a Palou. A l'alçada d'aquest nucli, tornar a mà dreta pel passeig del Dr. Francesc Fàbregas. Just a la meitat del passeig, s'hi troben les antigues escoles amb l'acàcia. També s'hi arriba baixant pel camí Ral i, a l'alçada del passeig del Dr. Fàbregas, girarem cap a l'esquerra fins a les antigues escoles.

UTM

X 440263,42 – Y 604318,38

Altitud

116,41 m.

Descripció

Enmig de l'antic pati, hi trobem una vella acàcia que ha aixoplugat del sol a la quitxalla que abans anava a aquesta escola. L'exemplar està acompanyat i flanquejat per unes alineacions de castanyers.

D'aquest arbre en destaquen el seu voluminós tronc i la capçada densa i ramificada. Tot i la duresa de la seva fusta, el tronc és ple de cavitats, produïdes per les dures esporgues a què ha estat sotmès. L'arbre presenta la primera poda severa rebuda a 2,10 metres del terra, destinada a domesticar-lo per formar la creu i des d'on sortiren sis grans braços, avui dos ja desapareguts, que obren i estructuraren l'arbre. D'aquestes branques en neixen d'altres fins a crear un esquelet tortuós propi d'aquesta espècie domesticada i formant angles antinatural, sobretot quan s'esporga.

La capçada és va obrint fruit de les podes continuades, per tal d'eixamplar la zona d'ombra. Aquestes ferides, han esdevingut una acumulació molt important de fusta morta i, amb el temps, cavitats que petits rosegadors utilitzen de rebost i refugi.

D'un temps cap aquí l'arbre s'ha deixat de mutilar i això li ha permès desenvolupar una fina ramificació als extrems de les branques. D'aquesta manera ha pogut recuperar energies, sobretot gràcies a l'augment de la massa foliar i amb la rapidesa amb que la **disposa després** de brotar.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Com hem dit la brancada de l'arbre és plena de ferides mal cicatritzades i fusta morta. La inserció de les noves branques sobre els braços principals és dèbil. El tronc està parcialment buit, per la desaparició de dos branques principals que l'han anat assecant.

A molt poca distància de la copa hi passa una estesa elèctrica.

Accions. Cal eliminar la fusta morta i veure l'abast de la lesió que hi ha en el tronc per tal de sanejar-lo, ja que la cavitat detectada sembla important. És necessària una poda de neteja i d'equilibrat de la capçada.

L'estesa elèctrica no li fa cap favor. Depenent del posterior anàlisi a que es sotmeti l'arbre, i si cal conservar-lo, ens haurem de qüestionar la reubicació de la xarxa.

Els atacs de pugó s'hauran de controlar amb un programa de tractaments.

Sistema radical. Actualment el sistema radicular es troba sota un terreny molt compactat doncs aquest espai darrerament ha estat emprat com aparcament.

De les arrels neixen moltes vares, això és símptoma de debilitat del tronc principal.

Accions. Primerament cal descompactar el sòl. Posteriorment realitzar una aportació de matèria orgànica que afavoreixi l'esponjament del terreny, i un adobat baix en N i ric en elements com el K i altres microelements afavoridors del creixement d'arrels i formació de reserves.

Cal donar un espai vital a les arrels. En el projecte de reforma de l'edifici, o en un d'específic s'hauria de contemplar una reforma acurada d'aquest jardí, que respecti i s'adeqüi a les necessitats de l'**exemplar** i de la resta d'arbres de l'entorn.

Història

Aquest arbre probablement fou plantat per ombrejar i protegir del sol a la mainada que jugava en el pati quan l'escola encara funcionava. Les agressions rebudes per aquest tipus d'esporgues formen part d'una història trista, estesa, però viscuda, basada en unes pràctiques culturals poc fonamentades, de les quals avui en patim els resultats i **que afortunadament**, s'ha après una lliçó.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-45 CASTANYERS D'ÍNDIES DE LES ESCOLES DE PALOU

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*.

Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-45	CASTANYERS D'ÍNDIES DE LES ESCOLES DE PALOU
Espècie	<i>Aesculus hippocastanum</i>
Família	Hipocastanàcies
Nom	Castanyer bord
Sinònims	Castanyer d'índies

Localització	Conjunt de sis exemplars en el que havia estat el pati de les antigues escoles de Palou, passeig del doctor Francesc Fàbregas, 38-40.		
Alçada	8 - 9 m.	Volt del canó	0,80 – 1,15 m.
Capçada	6 - 7 m.	Ramificació	2 - 3 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Cal prendre la carretera del Masnou direcció Palou, a l'alçada 116,70 m.d'aquest nucli, tornar a mà dreta pel passeig del Dr. Francesc Fàbregas. Just a la meitat del passeig s'hi troben les antigues escoles. També s'hi arriba baixant pel camí Ral i, a l'alçada del passeig del Dr. Fàbregas, girar cap a l'esquerra.		
UTM	X 440249,49 – Y 604308,84	Altitud	116,70 m.

Descripció

A l'antic pati de les escoles, hi trobem un conjunt de sis castanyers bords, repartits i alineats a banda i banda, que flanquegen l'acàcia singular que hi ha al mig.

Disten 4,5 metres l'un de l'altre, fent que les frondoses capçades s'uneixin i formin un teló de fons que emmarca aquest espai. El grup en sí és força equilibrat. Quatre exemplars són molt homogenis, els altres dos destaquen per una formació menys afortunada i amb menor calibre.

Els troncs ben formats i l'escorça envellida, són suport de moises que a la cara nord, obaga i humida, hi dibuixen un traç vertical. Un bon punt arribem a la ramificació dels arbres, veiem un notable desplegament de branques principals, d'entre elles una pren més força, definint-se com eix vertebrador d'una capçada ovoidal, equilibrada i ben vestida. La resta del brancatge es disposa repartit en tots els costats i alternat al llarg d'aquesta guia.

Les panícules de flor blanca s'obren pas entre el dens fullatge desplegat a mitjan de primavera. Aquest ofereix una de les més denses i fresques ombres a l'estiu.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: La majoria de capçades estan ben formades, a partir d'una creu sòlida i amb una guia dominant. L'estat sanitari és correcte.

Un dels exemplars té la capçada menys densa i malmesa per un excés de poda, que ha provocat la manca del primer pis. Possiblement fou eliminat per la presència d'una cistella de bàsquet que hi havia a prop. Ara es troba a faltar.

L'altre exemplar és més menut, té la creu a 1,6 m. i no ha definit del tot un eix central, que faci més esvelta la capçada.

Algun castanyer presenta lesions en el tronc, provocades per les obres de l'entorn. Tant mateix i malauradament, les capçades segueixen servint per sostenir cables i quadres elèctrics.

Accions. Cal ser molt respectuosos amb les esporgues. Aquestes han d'anar encaminades a equilibrar i a definir les capçades dels dos exemplars que ho necessiten. La resta s'han de limitar a un manteniment de fusta morta i a una reorientació d'alguna branca. S'ha de homogeneïtzar el conjunt.

És necessari acabar amb l'estesa costum d'emprar els arbres com a eines i estructures per a la construcció.

Cal dur a terme un seguiment de l'estat nutritiu i sanitari del conjunt.

Sistema radical. En les recents obres de remodelació d'aquest espai no s'ha donat prou importància a l'arbrat existent. S'ha construït una plataforma rampa de formigó, a menys d'un metre dels troncs d'una de les alineacions i la línia de degoteig i absorció de mitja capçada ha quedat completament formigonada.

Cal tenir present, que estem actuant sobre una plantació madura i consolidada i no sobre nous i joves exemplars. Les arrels del costat oposat a la llosa de formigó han rebut una darrera agressió, causada per l'obertura d'una rasa a poca distància del tronc, pel soterrament d'una estesa elèctrica. Foren seccionades arrels de més de 7 cm de diàmetre.

Afortunadament el sòl és agrícola i de bona qualitat, terrós i disgregat.

Accions. S'hauria de fer un estudi previ de les preexistències, a l'hora de traçar línies sobre un plànol. Cal prendre les decisions de forma consensuada amb un col·lectiu pluridisciplinar. Les mesures adoptades han d'afavorir al màxim a tots els elements i usuaris que integren el projecte.

Cal fer un seguiment a mig termini de l'evolució d'aquesta alineació d'arbrat. Sobretot quan les condicions climatològiques els siguin desfavorables, a l'estiu.

El sòl del costat de la rampa es podria encoixinar amb restes d'esporga triturada. L'altre alineació podria cobrir-se amb sauló sense compactar. S'hauria d'evitar que aquest espai no es convertís en aparcament de vehicles.

Cal donar al jardí aquell caràcter d'antany i procurar ser respectuosos al màxim, amb aquells valors que avui descobrim.

Història

Aquests arbres estructuren el jardí i emmarquen el simètric edifici de les antigues escoles de Palou. Molt més joves que l'acàcia que presideix el pati i una alineació de xiprers, ara desaparegut, que hi havia hagut al davant de la façana de l'edifici.

L'edifici de les escoles fou construït els anys vint del segle passat i s'hi impartí classe fins a mitjan dels anys setanta.

Titularitat

Pública

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Protecció	Tipologia I
-----------	-------------

Fitxes associades

EBIM-43 PLÀTANS DE LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA DE PALOU

EBIM-44 ACÀCIA DE LES ESCOLES DE PALOU

E-12 ESCOLES DE PALOU

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-46	POLLANCRE DE LA TORRE DE LES AIGÜES
Espècie	<i>Populus nigra</i>
Família	Salicàcies
Nom	Pollancre
Sinònims	Poll negre, Xop, Pollanc

Localització	Es troba al pla de Palou, a peu del camí que va de la Torre de les Aigües al passeig Fluvial, junt als camps de conreu.		
Alçada	11 m.	Volt del canó	4,00 m.
Capçada	13 m.	Ramificació	1,50 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Es pot anar pel camí Ral fins la Torre de les Aigües, allí agafar el trencall que va a la Torre i que s'uneix amb el passeig Fluvial; enmig del camí és on trobem l'arbre. O bé, directament anant pel passeig fluvial avall i a l'alçada de la Torre de les Aigües, trencar a mà esquerra i agafar el camí que va en direcció a la Torre. A uns 150 m del trencall, veurem una immensa soca pràcticament ajaguda de la que sembla que en neix un arbre.

UTM

X 439953,02 – Y 604519,30

Altitud

117,34 m.

Descripció

A peu del camí ens trobem davant d'una immensa soca inclinada uns 45° respecte el terra, que conserva una branca principal activa. Aquesta fa funcions de capçada, d'un arbre centenari que en el seu moment i per la dimensió del seu tronc, deuria haver assolit una alçada d'uns 30 metres.

L'exemplar en si mateix és una escultura vivent en la que es combina el procés de la mort i la força de la vida. Per un costat tenim la contínua descomposició de bona part del tronc principal, i per l'altra, la part activa del sistema d'arrels, que encara aferrats a la terra donen vida a una branca que ha substituït a la capçada original. Aquest pollancre sobreviu gràcies a la compartimentació, procés que els arbres són capaços de desenvolupar i que aïlla la part viva de la morta, frenant la podridió.

La branca principal actua de contrapès, es tracta d'una branca inserida a la base del tronc que té una inclinació d'uns 70° i que es va verticalitzant com si es tractés d'un arbre que ha nascut damunt el tronc. Al terra hi ha restes importants de la soca, que

fa temps es van despendre del tronc i que alimenten a corcs i termites. L'arbre està en procés de regressió i decadència. És possible que a mesura que es vagi desenvolupant l'actual capçada, aquesta exerceixi una pressió massa important en el punt d'inserció amb el tronc i probablement s'esqueixi a conseqüència de les sacsejades d'algun temporal de vent.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Cal destacar que l'actual capçada es veu vigorosa i valenta. El problema radica en el tronc que està molt deteriorat, buit per dintre i ple de corcs (*Cryptorrhynchus lapathi*). Aquests el van debilitant i conseqüentment provoquen que hi hagi podridures. Podem dir que l'estat sanitari de la soca no és gaire esperançador.

Accions. Possiblement ens trobem davant d'un cas en que qualsevol actuació pot trencar un equilibri, que ara per ara, manté l'arbre bastant estable. Fora important fer un sanejament de la fusta morta del tronc i entorn.

Cal realitzar una esporga de sanejament de la fusta morta i afectada per barrinadors.

Cal dur a terme un programa de control fitosanitari per combatre en la mesura del possible aquestes plagues. És de ressenyar que l'estat d'envelliment de l'arbre el fa encara més susceptible a ser atacat.

Sistema radical. Es troba probablement en un terreny afectat pel conreu d'hortalisses i a la vegada pel camí, transitat pels camions que van al camp a carregar. Les arrels es troben molt limitades en quan a espai a explorar, però això queda compensat per l'aportació de nutrients i aigua, que reben dels conreus veïns. Per contra el seu ancoratge queda bastant afeblit.

Accions. Per la seva situació se'ns fa difícil actuar sobre l'entorn. Caldria evitar les agressions que compacten les arrels com el pas tant a prop de vehicles i les llaurades profundes del camp que es fan a la vora de l'arbre, que seccionen arrels.

Història

Aquest arbre centenari, ha rebut moltes agressions en els últims anys. La darrera i més traumàtica de totes fou la caiguda d'un llamp que el va partir.

A pesar del que havia estat, ja que la volta de canó del seu tronc és de les més grans de tots els arbres del municipi, seguirà fent història per la seva singularitat i ganes de viure.

Hem de respectar la voluntat de sobreviure que té. Ell mateix ens ha demostrat com fer història afrontant tota mena d'obstacles. Nosaltres tant sols podem intentar ajudar-lo i sobretot gaudir de la seva peculiaritat.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-70 LLEDONERS DE LA TORRE DE LES AIGÜES
CR-8 TORRE DE LES AIGÜES

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*.1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-47	MÈLIES DEL CARRER PRIMER MARQUÈS DE LES FRANQUESES
Espècie	<i>Melia azederach</i>
Família	Meliàcies
Nom	Mèlia
Sinònims	Amèlia

Localització	Es troben entre el barri del Lledoner i can Mònic, formant part de l'arbrat viari del carrer del Primer Marqués de Les Franqueses, just al final del terme municipal.		
Alçada	7 m.	Volt del canó	0,90 – 1,10 m.
Capçada	5 m.	Ramificació	2,50 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	El carrer Primer Marqués de Les Franqueses forma part de l'eix central que travessa la ciutat. Correspon al tram final, en direcció nord, i connecta amb el límit del terme municipal de Granollers amb el de les Franqueses del Vallès.		
UTM	X 441184,60 – Y 608223,30	Altitud	164,05 m.

Descripció

Es tracta d'un conjunt de vint-i-quatre exemplars repartits a banda i banda d'aquest tram de carrer. Arbres d'avançada edat i molt castigats, tret d'algun exemplar reposat de nou, que s'han hagut d'adaptar als diversos canvis que ha sofert la ciutat.

Les capçades intenten emular la forma natural, arrodonida de la mèlia, però el pas i el gir de camions les ha condicionat a adoptar formes irregulars en funció del lloc que ocupen en l'alineació. Algunes té un port força equilibrat, altres gairebé tenen reduïda mitja capçada i alguna es desplega en un sol pla, paral·lel al carrer i edificis propers.

Malgrat tot, quan l'esquelet s'omple de fulles, el conjunt és homogeni i força equilibrat. És a l'hivern quan veiem la malmesa estructura i ens fa pensar en buscar una solució que s'adapti als canvis, però que mantingui l'encant de sempre.

La irregular plantació i les noves mesures i pavimentació de voreres, han deixat els arbres descentrats en els escocells. Els troncs drets i gruixuts, de joves es varen escapar a la mateixa alçada per formar una copa homogènia i arrodonida. Amb el pas dels anys, foren esporgades contínua i severament per reduir-les i adaptar-les a l'espai disponible. Aquesta tècnica aplicada a una espècie que no admet la poda, ha aconseguit exhaurir i deteriorar els arbres, prematurament. D'aquells braços en falten

més d'una tercera part, la resta i molt encertadament va deixar-se d'esporgar fa força temps i ha consolidat unes capçades molt estables, que creixen lentament i no desgasten l'arbre. Al mateix temps s'han tancat algunes ferides menors.

Cal que siguem conscients a l'hora de buscar solucions, per tal que aquestes siguin equitatives i no afectin desfavorablement al més "dèbil" i imprescindible arbre.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Degut a les severes esporgues a que han estat sotmesos, les capçades ha quedat molt deteriorades i amb un avançat estat de podridió. Algunes branques es desprenen i amb facilitat de la base del tronc perquè estan buits per dintre.

Les ferides produïdes quan varen eliminar-se part de les capçades no són curables i el procés de descomposició irrefrenable.

Tot i que s'ha establert un bon equilibri en el creixement, se'ns fa impensable la viabilitat d'aquest conjunt a curt termini d'aquest conjunt. Hem de pensar que aquests arbres han iniciat un procés de mort lenta, malgrat que pot durar anys.

L'estat sanitari és bo, respecte a agents patògens que afectin a la massa foliar, gràcies a la gran resistència d'aquesta espècie.

El trànsit de grans camions és incompatible amb un arbrat situat tan a prop de la vorera i amb un port obert com aquest.

Accions. Cal fer un seriós plantejament de la situació. S'ha de buscar una solució per renovar aquest arbrat, ja que anirà caient a trossos de mica en mica.

La renovació d'aquest conjunt, hauria de contemplar el caràcter del lloc i la singularitat històrica d'aquest arbre en aquest entorn.

La poda s'ha de mantenir reduïda al mínim (només eliminar branques trencades i perilloses).

La futura Ronda Nord hauria d'evitar el pas de grans camions.

Sistema radical. Les arrels varen ser durament castigades per adaptar-les a les noves voreres i passos de serveis.

Els troncs d'alguns exemplars estan molt descentrats en l'escocell.

El sòl de l'escocell és saulonós i disgregat.

Accions. Cal mantenir les característiques actuals dels escocells per afavorir i ajudar als arbres a suportar aquesta situació d'estrès.

Història

Aquesta alineació donava la benvinguda i apaivagava la calor del viatger que arribava a la ciutat pel nord. El conjunt d'arbres va estar a punt de desaparèixer en les darreres obres de urbanització del carrer. Tot i el seu estat, es va creure convenient conservar-lo pel lligam històric que ha tingut amb els conjunt de cases i l'edifici de can Mònic.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-48 LLEDONER DEL CARRER DE JAUME CORBERA
R-091 CASES DE CAL MÒNIC

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-48	LLEDONER DEL CARRER DE JAUME CORBERA
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, Lleroner, Llidoner

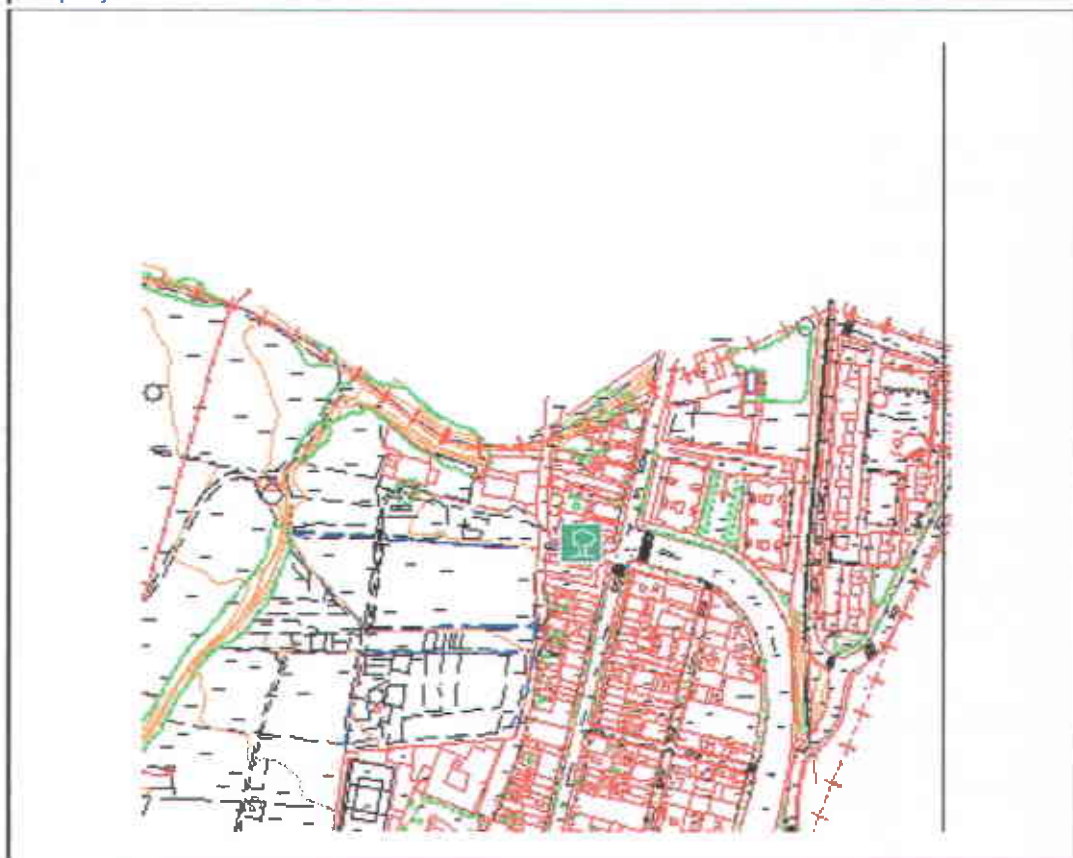
Localització	Es troba al barri del Lledoner, concretament al carrer Jaume Corbera, en una zona urbanitzada per a la seva protecció i com a zona verda pública.		
Alçada	12 m.	Volt del canó	2,66 m.
Capçada	13 m.	Ramificació	2,50 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

El carrer de Jaume Corbera es troba anant fins al capdamunt del carrer de Corró, i tombant a mà dreta, a l'alçada de can Pagès de les Basses, just abans de creuar la riera Carbonell. A l'altre costat del carrer perpendicular a aquest hi ha el carrer del Primer Marqués de Les Franqueses.

UTM

X 441144,39 – Y 608150,58

Altitud

164,09 m.

Descripció

Exemplar de capçada simètrica i arrodonida, que ocupa tota l'amplada del carrer, i bona part de la zona de lleure i protecció.

De la soca i tronc en destaquen els nombrosos plecs, de creixement, fins fer-se l'arbre que ara veiem.

L'arbre va ser coronat de jove a uns dos metres i mig del terra, fent que des d'aquest punt en sortissin deu braços molt potents. Aquests estructuren la copa fins acabar en una fina i densa ramificació que s'omple de nombroses fulles, que proporcionen una bona ombra a l'estiu.

Les dures esporgues a que ha estat sotmès aquest lledoner, foren probablement fetes per l'aprofitament de la seva incorruptible fusta com a eina del camp.

L'exemplar es troba en una zona verda separada de l'asfalt del carrer per un bordó col·locat de forma sinuosa adaptat en bona mesura a les dimensions de l'arbre, on el paviment interior està fet a base de sauló. Això li confereix a l'arbre amplia zona teòricament permeable, on hi poden treballar les arrels.

A una altura considerable, la capçada, envaeix pràcticament tot el carrer i part de les cases veïnes.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Degut a les severes esporgues a què ha estat sotmès, hi ha encara diversos monyons de fusta morta.

En les obres d'urbanització d'aquest espai i per facilitar el pas dels vehicles pel carrer, es varen realitzar algunes podes que han deixat alguns braços debilitats amb branques poc definides, però necessàries per acabar de vestir l'arbre.

És un arbre altament resistent a les plagues i malalties.

Accions. Cal fer un sanejament de fusta morta i eliminar de diversos monyons que són focus de futures infeccions.

La poda també s'hauria d'encaminar a potenciar i seleccionar algunes branques que actualment estan debilitades.

Sistema radical. Les arrels es troben en unes condicions de compactació importants. Per un costat hi ha l'asfalt del carrer que ocupa bona part de la zona d'absorció i per l'altre tenim el paviment de sauló molt compactat pel trànsit de les persones.

Accions. Caldria descompactar el paviment periòdicament per tal d'afavorir l'entrada d'aire i aigua cap a les capes inferiors.

Tota la plaça o zona verda actua d'escocell, que comparteixen les arrels per sota i el vianants per sobre fent molt difícil els treballs de manteniment amb el propi ús de l'espai.

Història

Aquest arbre ha donat nom al barri al que pertany, que a principis del segle XX, era de les Franqueses del Vallès i que manté encara molts vincles amb el municipi veí, doncs molt a prop d'aquest exemplar es troba el lledoner de can Calet, com a testimoni únic i exemplar del barri del qual formava part.

Han estat arbres propis dels paisatges de les masies catalanes, ja que amb la seva fusta treballada en viu es feia imprescindible per a la construcció de forques i altres estris de pagès. És per això que moltes vegades els trobem molt malmesos i amb formes antinaturals.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-47 MÈLIES DEL CARRER DE PRIMER MARQUÈS DE LES FRANQUESES
R-091 CASES DE CAL MÒNIC

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-49	PINEDA DE L'HOSPITAL
Espècie	<i>Pinus halepensis</i>
Família	Pinàcies
Nom	Pi blanc
Sinònims	Pi bord

Localització	La pineda es troba en el jardí que hi ha al darrera de l'edifici antic de l'Hospital de Granollers i que el separa del Geriàtric.		
Alçada	13 -15 m.	Volt del canó	1,52 m. (l'exemplar més desenvolupat)
Capçada	6 - 8 m.	Ramificació	m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

A l'espai entre l'Hospital i el Geriàtric s'hi pot arribar pel carrer de Manuel Cornella; també, per l'Hospital de Granollers que es troba a peu del carrer Francesc Ribas. Aquest carrer enllaça amb la carretera a Girona (C-35).

UTM	X 441483,36 – Y 607410,62	Altitud	180,42 m.
-----	---------------------------	---------	-----------

Descripció

El conjunt és singular ja que forma part de la vegetació originària de l'antic jardí de l'Hospital.

Es tracta d'una pineda de pi blanc situada en una àrea de sauló, que actualment forma part del jardí del Geriàtric i el separa de l'Hospital. Està formada actualment per 35 peus.

Els arbres es troben molt junts els uns amb els altres (disten entre 2 i 4 metres), fet que els ha provocat capçades molt altes i estretes, que busquen la llum.

Algun arbre jove ha mort per la dura competència que exerceixen el més grans, per la llum i nutrients.

D'altres arbres molt propers a una esplanada de gespa, només en queden restes de la soca. Possiblement foren tallats per permetre el pas de la llum a l'herba.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Funcionen com un conjunt i la pèrdua progressiva d'algun element debilita l'estabilitat del grup. En algun temporal pot haver-hi caigudes. Els **exemplars**

del perímetre de la pineda s'inclinen força en busca de la llum. El vigor és molt diferent d'uns arbres als altres.

Accions. S'ha de conservar el màxim nombre de d'arbres. S'han d'anar traient els peus més dèbils que van morint. Cal estudiar i vigilar el desenvolupament de les capçades, ja que unes s'han de sustentar amb les altres. És molt important el seguiment del peus perimetrals.

Sistema radical. El sistema radicular a nivell individual no està gaire desenvolupat, el conjunt forma un entramat força estable. La pèrdua d'un element pot provocar que els arbres del voltant es tombin en algun fort cop de vent.

Accions. Potenciar l'arrelament en profunditat.

Història

Aquest conjunt de pins possiblement va ser plantat cap a l'any 1923, data d'inauguració de l'Hospital General de Granollers. Servia de lloc d'esbarjo a les persones que s'estaven a l'edifici de l'Asil.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-26 PINS DE L'HOSPITAL
 EBIM-50 OLIVERA DEL GERIÀTRIC
 EBIM-51 SURERA DEL GERIÀTRIC
 E-15 HOSPITAL DE GRANOLLERS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-50	OLIVERA DEL GERIÀTRIC
Espècie	<i>Olea europaea</i>
Família	Oleàcies
Nom	Olivera
Sinònims	Oliver, Oliu, Aulivera, Auliver

Localització	La olivera es troba al jardí que hi ha entre el Geriàtric i l'antic edifici de l'Hospital General de Granollers.		
Alçada	7 m.	Volt del canó	1,4+1,0+0,95+0,83+1,2 7 m
Capçada	8 m.	Ramificació	1,7 - 1,9m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme 1
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Al Geriàtric s'hi pot arribar pel carrer de Manuel Cornella; també, per l'Hospital de Granollers que es troba a peu del carrer Francesc Ribas. Aquest carrer enllaça amb la carretera a Girona (C-35).

UTM

X 441439,11 – Y 607441,85

Altitud

177,13 m.

Descripció

Arbre significatiu per la seva dimensió i procedència.

Es tracta d'un oliver de port majestuós compacte i equilibrat, format per 5 troncs nascuts d'una soca, que en conjunt donen un perímetre de 5,44 m.

La capçada molt estesa i arrodonida es troba a 2 metres d'alçada del terra.

El fullatge és molt actiu i dens, doncs l'arbre viu en l'abundància que li ofereix un parterre de gespa fertilitzat i regat sovint.

Del tronc destaca la fusta viva que envolcalla amb llavis gruixuts, la fusta morta i envellida que el temps i els sapròfits han anat esculpint.

El tronc creix en marcada torsió sobre si mateix, fet molt característic en l'espècie.

Cicatris i talls de branques importants, acumulen molts anys d'història i producció.

D'aquí i amb el treball dels fongs de la fusta n'han sortit cavitats espectaculars, que fan que es tingui la sensació d'estar davant d'un fòssil viu.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'arbre es troba sa i vigorós. La humitat però que rep no correspon

a l'exigida per l'espècie en el seu hàbitat natural, llavors la imatge que en tenim d'aquesta olivera no és el prototip de l'espècie. El fruit d'enguany està molt corcat (no es tracta de produir olives, però la presència de patògens mai és bona).

El reg per aspersió mulla la soca i tronc, amb el que se li accelera l'acció dels fongs sobre la fusta.

Accions. S'hauria de controlar el tipus d'esporga i adequar-la a la vigorositat que té. Potser s'hauria d'aïllar gradualment del reg de la gespa i donar-li un hàbitat més coherent.

Sistema radical. L'excés d'aigua afavoreix l'atac de fongs al coll de l'arbre. La presència de gespa i excés de nutrients, acceleren el desgast de l'arbre (afortunadament l'edat de vida de l'oliver és tant gran que aquest escurçament passa a ser poc significatiu).

Accions. Afavorir les condicions del seu medi natural.

Història

Aquesta olivera abans de ser plantada en aquesta zona del jardí, es trobava a dalt del turó on ara hi ha l'aparcament de visites de l'Hospital. Formava part del conreu de vinya i olivera que hi havia en aquests paratges. De fonts verbals del servei de manteniment de l'Hospital, es diu que aquest arbre havia servit de força on malauradament s'hi havien executat algunes persones a l'anomenat Puig de les Forques.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

- EBIM-49 PINEDA DE L'HOSPITAL
- EBIM-51 SURERA DEL GERIÀTRIC

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*.1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-51	SURERA DEL GERIÀTRIC
Espècie	<i>Quercus suber</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina surera
Sinònims	Surera

Localització	La surera es troba al jardí que hi ha entre el Geriàtric i l'antic edifici de l'Hospital General de Granollers.		
Alçada	12 m.	Volt del canó	1,25 + 1,26 m.
Capçada	12 m.	Ramificació	2,80 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Al Geriàtric s'hi pot arribar pel carrer de Manuel Cornella; també, per l'Hospital de Granollers que es troba a peu del carrer Francesc Ribas. Aquest carrer enllaça amb la carretera a Girona (C-35).

UTM

X 441484,56 – Y 607436,42

Altitud

180,42 m.

Descripció

Interessant exemplar que podem trobar al jardí del Centre, en una àmplia peça de gespa, molt a prop de l'entrada del bar.

Dos troncs, potents, drets i simètrics, originen un arbre de volum i forma gairebé perfectes.

La capçada de l'arbre està molt ben estructurada, parteix d'unes primàries importants i va afinant branca a mida que creix en alçada i amplada.

No presenta cap ferida d'esporga, tan sols algun petit secall propi del creixement. Sembla com si l'arbre hagués nascut aquí i no fora trasplantat. Mostra evident dels anys que hi ha passat i del bon tracte rebut.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Actualment l'arbre es troba en bones condicions. La capçada però no presenta un creixement tant compacte com una surera en el seu hàbitat natural. La raó la hem d'atribuir a la proximitat de la façana que ombreja en excés a l'arbre i al règim hídric i nutricional que rep en trobar-se enmig d'una gespa.

Accions. S'hauria de **potenciar** un règim hídric més coherent per l'espècie. Cal **vigilar**

en un futur no massa llunyà el desenvolupament de la capçada respecte a l'aparell radicular.

Sistema radical. Les arrels són molt someres, degut al reg per aspersió. Això lligat al creixement en alçada, genera un factor de risc elevat de caiguda de l'arbre.

Accions. Cal potenciar un creixement de les arrels en extensió i profunditat.

Història

La surera forma part dels jardins del geriàtric i hagué de ser plantada quan es va construir aquest equipament assistencial.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-49 PINEDA DE L'HOSPITAL

EBIM-50 OLIVERA DEL GERIÀTRIC

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

**CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL**

EBIM-52	POLLANCRE DE LA RIERA CARBONELL
Espècie	<i>Populus nigra</i>
Família	Salicàcies
Nom	Pollancre
Sinònims	Poll negre, Xop, Pollanc

Localització	Es troba a la riba sud de la riera Carbonell o de Corró, en un petit espai públic condicionat, a peu del carrer de Primer Marquès de Les Franqueses, just davant de Can Monic.		
Alçada	10 m.	Volt del canó	2,40 m.
Capçada	10 m.	Ramificació	1,00 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Per anar fins aquest arbre s'ha d'anar pel carrer de Primer Marquès de les Franqueses, cap a l'extrem nord el terme municipal, fins a l'alçada de Can Monic, just davant d'aquesta residència hi ha un petit espai condicionat amb bancs i travesses al marge esquerre de la riera Carbonell. Aquest curs fluvial separa els municipis de Granollers i les Franqueses del Vallès.

UTM	X 441175,68 – Y 608242,37	Altitud	160,20 m.
-----	---------------------------	---------	-----------

Descripció

Aquest pollancre, és una varietat autòctona, pròpia de les nostres ribes. Actualment, és una raresa difícil de trobar, a causa de la destrucció dels conjunts arboris de les rieres i per la substitució per formes híbrides.

L'exemplar o tronc, ja que només queda un fracció de l'arbre original, viu inclinat uns 45° per sobre la riera. El tronc principal que resta de la última tala que va patir, per poder-hi passar una xarxa elèctrica, està decapitat i només en resten uns vuit metres de llargada. D'ell i en la seva llargada en surten diversos braços, també mutilats a uns 1,5 m. de la seva inserció, d'on han brotat nombroses ramificacions que suporten la vegetació activa de l'arbre. En conjunt destaquen tres braços separats a quatre metres l'un de l'altre i alguna brotació jove nascuda directament del tronc. S'aprecien braços importants eliminats que feien 40 centímetres de diàmetre, els talls han provocat ferides incurables on els insectes i fongs tenen un rebost inacabable.

La que en podríem dir capçada, s'estén pel damunt del tronc. La brotada actual és molt vigorosa, ja que la descompensació de la massa radicular respecte a la foliar és

moit gran. L'arbre ha de generar de cop, una gran massa de fulles per compensar les pèrdues que ha tingut després de la poda dràstica, és per això que explota amb tanta energia.

Aquest exemplar així com el del camí de la Torre de les Aigües, ens mostra la poderosa força de la vida, que tenen els vegetals i que sobreviuen gràcies a la compartimentació, de la part necrosada dels seus teixits.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Cal destacar que l'actual brotada es veu vigorosa i valenta. El problema radica en el tronc que està molt deteriorat, molt lesionat i ple de corcs (*Cryptorrhynchus lapathi*). Aquests el van debilitant i conseqüentment provoquen que hi hagi noves podridures. En general el seu estat sanitari no és gaire bo.

Accions. Ens trobem davant d'un cas de difícil solució, ja que la línia elèctrica condiciona el desenvolupament de l'arbre i per ella ha estat gairebé sacrificat.

L'arbre per si mateix intenta restablir l'equilibri que ara per ara el manté viu.

Fora important fer un sanejament de la fusta morta del tronc i realitzar una esporga de sanejament de branques esqueixades i mal inserides. Cal realitzar un programa de control fitosanitari per combatre en la mesura del possible els insectes barrinadors.

Sistema radical. Es troba en el seu habitat de sempre, però malauradament tot i estar en la riba de la riera, les aportacions d'aigua que rebia quan era jove han minvat considerablement, ja que les nostres rieres ja han perdut aquella funcionalitat i règims que tenien.

Accions. Per la seva situació se'ns fa difícil actuar sobre l'entorn. Caldria mantenir-lo net i evitar l'abocament de deixalles. És important seguir amb els programes de condicionament de rieres que s'han fet recentment, com els d'aquesta, seguits d'un pla de manteniment de la feina feta.

El futur parc a l'entorn de la riera Carbonell, permetrà preservar i gaudir d'aquests espais.

Història

Aquest exemplar ens ha de donar una lliçó d'història d'arboricultura trista, passada, i en algun cas present, dels nostres actes vers els arbres. Del que va ser, del que és i del que hauria estat, si no hagués rebut agressions tant fortes.

El present i el passat ens han d'ensenyar, de com volem el futur, i així projectar, ordenar i condicionar obres, serveis i espais, que ens garanteixin un benestar a tots, però a un preu just, raonable i responsable.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-53 SAÜC DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-54 ACÀCIES DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-55 OM DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-89 OM DE CAN PAGÈS DE LES BASSES VELL
 ENIM-13 RIERA CARBONELL

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-53	SAÛC DE LA RIERA CARBONELL
Espècie	<i>Sambucus nigra</i>
Família	Caprifoliàcies
Nom	Saüc
Sinònims	Saüquer, saüquera, bonarbre

Localització	Es troba a la riba sud de la riera Carbonell o de Corró, junt a una alineació d'acàcies.		
Alçada	5 m.	Volt del canó	1,26 + 0,74 m. a 0,8 m.
Capçada	6 m.	Ramificació	0,9 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per anar fins aquest arbre hem d'anar pel carrer de Corró cap a l'extrem nord del terme municipal, fins a l'alçada de la riera Carbonell, en aquest punt i a mà esquerra, s'hi troba un caminet que voreja la riba de la riera on es troba aquest exemplar.

UTM

X 441034,31 – Y 608231,83

Altitud

160,50 m.

Descripció

Aquest petit arbre o gran arbust, el podem trobar a pocs metres del pont aigües avall i a mig marge de la riera. Ombrejat per la vegetació circumdant d'aquest espai natural.

Propi d'hàbitats humits, presenta una capçada des de ben avall molt ramificada, amb un tronc i soca plens de rebrols.

La seva peculiar estructura de branques arquejades i creuades, ha fet que moltes quedessin soldades entre sí.

Mostra nombrosos, inexplicables i antics talls de poda, molt severs, que han deixat força malmès a l'arbre. Actualment se l'ha respectat i amb el temps ha recuperat la seva forma més naturalitzada.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'estructura de l'arbre ha estat molt alterada per les podes rebudes.

La forma que va assolint comença a ser força natural.

Accions. Potser es podria intervenir lleugerament amb una poda de reformació i sanejament per ajudar a recuperar la silueta pròpia de l'arbre.

Sistema radical. Es troba en el seu hàbitat natural de sempre, però malauradament tot i estar en la riba de la riera, les aportacions d'aigua que rebia quan era jove han minvat considerablement, ja que les nostres rieres ja han perdut aquella funcionalitat i règims que tenien.

Accions. L'afavorirà la seva situació dins d'un espai natural protegit. Caldria mantenir-lo net i evitar l'abocament de deixalles. És important seguir amb els programes de condicionament de rieres, com els d'aquesta, seguits d'un pla de manteniment.

El futur parc a l'entorn de la riera Carbonell, permetrà preservar i gaudir d'aquests espais.

Història

Aquest arbre es troba a la riba de la riera Carbonell. Aquest curs fluvial neix a la serralada Prelitoral, prop de la Calma, travessa la plana del Vallès pels municipis de Cànoves i les Franqueses del Vallès i desemboca en el riu Congost en el límit de terme entre Granollers i les Franqueses.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-52 POLLANCRE DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-54 ACÀCIES DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-55 OM DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-89 OM DE CAN PAGÈS DE LES BASSES VELL
 ENIM-13 RIERA CARBONELL

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-54	ACÀCIES DE LA RIERA CARBONELL		
Espècie	<i>Robinia pseudoacacia</i>		
Família	Rosàcies		
Nom	Acàcia		
Sinònims	Càssia		

Localització	Conjunt plantat en alineació al marge de la riba sud de la riera Carbonell o de Corró.		
Alçada	17 m.	Volt del canó	1,25 m.
Capçada	6 - 7 m.	Ramificació	6 - 7 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per anar a veure aquest conjunt hem d'anar pel carrer de Corró cap a l'extrem nord del terme municipal, fins a l'alçada de la riera Carbonell, en aquest punt i a mà esquerra, s'hi troba un caminet que voreja la riba de la riera on es troba aquesta alineació.

UTM

X 441065,43 – Y 608212,33

Altitud

161,00 m

Descripció

Conjunt format per vint-i-tres acàcies que voreja la riba de la riera.

L'alçada d'aquests arbrat és considerable, doncs l'avidesa per la llum les ha fet créixer molt dretes. Les capçades són estretes, irregulars i juntes les unes amb les altres.

Els troncs lleugerament inclinats cap a la riera, doncs les dues vores del camí són plenes d'arbrat que les obliga a obrir-se.

Es tracta d'una plantació antiga, que va perdent vitalitat amb el temps, però que actualment forma part del paisatge d'aquest indret.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Algun exemplar està mort. Hi ha presència de branques seques en diversos peus.

Accions. El procés d'envelliment i mort és imparable. Cal mantenir l'arbreda en les millors condicions possibles de seguretat. Cal seguir un programa de sanejament de peus i capçades.

Sistema radical. Es troba ben adaptat en aquest hàbitat força naturalitzat des de sempre.

Accions. L'afavorirà la seva situació dins d'un espai natural protegit. Caldrà mantenir-lo net i evitar l'abocament de deixalles. És important seguir amb els programes de condicionament de rieres que s'han fet recentment, seguits d'un pla de manteniment i conservació de l'arbrat.

El futur parc a l'entorn de la riera Carbonell o de Corró, permetrà preservar i gaudir d'aquests espais i de l'arbrat que el componen.

Història

Aquest arbre es troba a la riba de la riera Carbonell. Aquest curs fluvial neix a la serralada Prelitoral, prop de la Calma, travessa la plana del Vallès pels municipis de Cànoves i les Franqueses del Vallès i desemboca en el riu Congost en el límit de terme entre Granollers i les Franqueses.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-52 POLLANCRE DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-53 SAÛC DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-55 OM DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-89 OM DE CAN PAGÈS DE LES BASSES VELL
 ENIM-13 RIERA CARBONELL

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-55	OM DE LA RIERA CARBONELL
Espècie	<i>Ulmus minor</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Om
Sinònims	Olm, om de fulla petita

Localització	Es troba a la riba sud de la riera Carbonell o de Corró, al marge d'un camp de conreu i la riera.		
Alçada	16 m.	Volt del canó	1,84 m.
Capçada	14 m.	Ramificació	1,10 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques 221
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per anar fins aquest arbre hem d'anar pel carrer de Corró cap a l'extrem nord del terme municipal, fins a l'alçada de la riera Carbonell. En aquest punt i a mà esquerra, s'hi troba un caminet que voreja la riba de la riera al arribar als camps de conreu trobarem aquest exemplar.

UTM

X 440971,98 – Y 608272,15

Altitud

158,00 m.

Descripció

Aquest om de fulla petita és dels pocs exemplars que resten en la zona, és una varietat autòctona, pròpia de les nostres ribes. Actualment, és una raresa difícil de trobar, degut a la destrucció dels conjunts arboris de les rieres, i per la grafiosi de l'om.

L'exemplar destaca en la llunyania per la seva alçada i per trobar-se isolat al costat del conreu i en un punt de la riera on només s'hi veuen canyes.

L'estructura de dalt a baix de mig arbre ha estat destrossada per deixar pas a una estesa elèctrica.

El tronc principal es divideix en tres braços a poc més d'un metre del terra. La capçada restant és oberta i estesa per compensar la manca d'estructura de l'altre meitat.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Cal destacar que l'actual brotada es veu vigorosa i valenta. El

problema radica en l'estesa elèctrica que té al damunt.

Accions. Ens trobem davant d'un cas de difícil solució, ja que la línia elèctrica condiona el desenvolupament de l'arbre i per ella ha estat gairebé sacrificat.

L'arbre per si mateix intenta restablir l'equilibri que ara per ara el manté viu.

Fora important fer un sanejament de la fusta morta del tronc i realitzar una esporga amb millor criteri de sanejament de branques esqueixades i mal inserides.

Cal realitzar un programa de control de possibles atacs d'insectes barrinadors, transmissors de la grafiosi.

Sistema radical. Es troba en el seu habitat de sempre, però malauradament tot i estar en la riba de la riera, les arrels del costat del conreu, són contínuament llaurades. Probablement l'arbre s'hagi adaptat a aquesta situació. El problema s'agreuaria si s'espaïessin les llaurades i es deixés pujar les arrels.

Accions. Per la seva situació se'ns fa difícil actuar sobre l'entorn. Caldria mantenir-lo net i evitar l'abocament de deixalles. Esperem que el futur parc a l'entorn de la riera Carbonell, permeti preservar i gaudir d'aquests exemplars.

Història

Aquest arbre es troba a la riba de la riera Carbonell. Aquest curs fluvial neix a la serralada Prelitoral, prop de la Calma, travessa la plana del Vallès pels municipis de Cànoves i les Franqueses del Vallès i desemboca en el riu Congost en el límit de terme entre Granollers i les Franqueses.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-52 POLLANCRE DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-53 SAÛC DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-54 ACÀCIES DE LA RIERA CARBONELL
 EBIM-89 OM DE CAN PAGÈS DE LES BASSES VELL
 ENIM-13 RIERA CARBONELL

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-56	ALZINES DEL CAMÍ DE SANTA QUITÈRIA		
Espècie	<i>Quercus ilex</i>		
Família	Fagàcies		
Nom	Alzina		
Sinònims	Aulina, Carrasca		

Localització	Conjunt d'alzines situades a peu del camí de Santa Quitèria, a la serra de Llevant.		
Alçada	8,5 m. - 9,5 m.	Volt del canó	1,20 m - 1,40 m. + 1,30 m.
Capçada	8,5 m. - 11 m.	Ramificació	1 m. - 1,30 m. + 1,80 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	En el camí de Santa Quitèria, en el tram que va del Centre Terapèutic Montserrat Montero al trencall amb el camí de Can Belitre.		
UTM	X 441171,59 – Y 604065,81	Altitud	160,00 m.

Descripció

El conjunt dibuixa una silueta inconfusible situat en la carena de la serra tot marcant la línia fronterera del terme.

Es tracta d'un petit alzinar marginal format per dues agrupacions d'alzines més o menys alineades, nascudes molt compactes arran del camí.

Els troncs, protegits per un petit marge que hi ha entre un camp de conreu i el camí, presenten una ramificació molt baixa i a l'hora densa.

Del primer grup en destaquen quatre peus força desenvolupats, les mides del més representatiu consten en la fitxa. Altres peus més primers formen part de la brolla que els envolta.

Un xic més endavant i seguint el camí trobem el segon grup. D'aquest hem pres les mides d'un exemplar lleugerament separat i remarcable pel doble tronc, que sustenta una àmplia capçada, molt branquitzada i tortuosa.

De la resta del grup tenen força entitat quatre alzines més. Entre elles hi destaca un roure martinenc i un arc blanc.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Algunes de les branques d'alguna alzina es veuen força afectades pel barrinador.

Els arbres molt junts els uns amb els altres viuen en una certa competència, però a la vegada aquesta proximitat els dona protecció com a conjunt. Doncs creiem que s'han de considerar com una comunitat que viu en equilibri per d'amunt dels exemplars aïllats.

Sistema radical. Situat molt a prop del camí, sembla no presentar cap alteració a la capçada. Els afavoreix la disposició ran del camp de conreu on les arrels han explorat lliurement.

Història

Aquestes alzines es troben en els marges del camí de Santa Quitèria. Aquest camí, documentat des de fa molts segles, segueix la carena de la serra de Llevant, entre els termes municipals de Granollers i de la Roca del Vallès. El nom del camí està relacionat amb l'església de Vilanova del Vallès.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-57	AMETLLER DE CAL CEBALLOT
Espècie	<i>Prunus amygdalus</i> o <i>Prunus dulcis</i>
Família	Rosàcies
Nom	Ametller
Sinònims	Atmetller, Ametler (a la Ribera d'Ebre)

Localització	Situat al nord del bosc de Cal Cebalot, enmig d'un conreu.		
Alçada	10 m.	Volt del canó	2,41 m.
Capçada	13 m.	Ramificació	1,7 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Cal agafar la carretera que va al centre penitenciari de Quatre Camins i llavors trencar pel camí de Can Cristòfol, el qual passa pel davant del camp on hi trobarem l'exemplar.

UTM

X 440900,93 – Y 603006,26

Altitud

149,50 m.

Descripció

Espectacular ametller per la seva magnitud i per trobar-se isolat. Se l'ha respectat enmig d'un camp, com a testimoni d'un conreu ja oblidat en aquestes contrades.

Probablement és l'ametller conservat més gran que es pugui trobar en el nostre municipi.

La soca està situada en un petit pla inclinat, possiblement aquest camp havia estat dividit per un marge. Actualment només en queden senyals al volt de la soca doncs la resta està tot llaurat.

Un potent tronc format per tres plecs, es bifurca a poca distància del terra. L'escorça de la soca i tronc és molt rugosa i abonyegada.

A uns tres metres d'alçada apareix l'estructura primària de branques. Les unes s'estenen horitzontalment i les altres segueixen cap amunt donant la forma en **alçada**, d'una capçada àmplia i força irregular, pròpia de l'**espècie**.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada presenta força branca seca i una pèrdua progressiva de vigor.

Hi ha una important cavitat, amb presència de podridura en un dels braços principals.

Accions. Neteja de fusta morta.

Sistema radical. Es llaura molt a prop del tronc. Segurament es malmeten força arrels de l'arbre, els ametllers tenen l'aparell radicular molt superficial. Tot i que probablement el llaurat continu ha fet que l'arbre treballi més avall.

Accions. Deixar una àrea sense conreu **equivalent al diàmetre de la capçada.**

Història

Prop de Cal Cebalot hi ha el bosc del mateix nom. Juntament amb el de Can Mayol, és l'única zona boscosa a la serra de Llevant de Granollers. Aquest bosquet comunica amb els que s'estenen pel terme **municipal** de Vilanova del Vallès.

Titularitat	Privada
-------------	---------

Protecció	Tipologia III
-----------	---------------

Fitxes associades

EBIM-58 AMETLLER DE CAN BELITRE

ENIM-03 BOSC DE CAL CEBALLOT

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-58	AMETLLER DE CAN BELITRE		
Espècie	<i>Prunus amygdalus</i> o <i>Prunus dulcis</i>		
Família	Rosàcies		
Nom	Ametller		
Sinònims	Atmetller, Ametler (a la Ribera d'Ebre)		

Localització	Es troba l'era o jardí de Can Belitre.		
Alçada	12 m.	Volt del canó	m.
Capçada	9-10 m.	Ramificació	m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Des de la carretera del Masnou cal agafar el camí de Can Mayol. Un cop creuada la via del tren es converteix en el camí de Can Belitre, que condueix a la serra de Palou. La primera casa que trobem a mà dreta, un cop creuada la via, en direcció a la serra és Can Belitre.		
UTM	X 440805,65 – Y 604054,42	Altitud	125,21 m.

Descripció

Situat en la cantonada dins d'una tanca que limita el jardí de la casa, trobem un altre ametller de grans proporcions, el qual sobresurt de la teulada de Can Belitre.

Es tracta d'un arbre de capçada oberta, d'estructura irregular i força esclarissada. L'alçada és considerable per a l'espècie que representa.

El tronc sembla format per dos unitats fusionades. D'una primera creu, en surten dos braços que a la vegada es divideixen en dos més. En aquest punt, la meitat de l'arbre s'ha assecat, restant només dos branques actives en el terç superior.

Aquests vells ametllers, avui són elements força singulars, d'un conreu d'antany de les nostres serres.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada de l'arbre ha estat reduïda considerablement en amplada, potser per la proximitat a la casa i per trobar-se al d'amunt d'un camp de conreu. La mutilació d'estructura principal ha estat considerable. D'haver conservat aquestes parts, la capçada actual seria molt més àmplia i arrodonida.

La capçada presenta força branca seca i una pèrdua progressiva de vigor.

Accions. Neteja de fusta morta.

Història

Can Belitre és una casa de pagès que es troba a la serra de Llevant. Prop de la casa hi passa un camí, el qual duu el nom de Can Belitre, que comunica el camí de Santa Quitèria amb el pla de Palou.

Titularitat	Privada
-------------	---------

Protecció	Tipologia I
-----------	-------------

Fitxes associades

EBIM-57 AMETLLER DE CAL CEBALLOT

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-59	ALZINA DE CA L'ESQUELLA
Espècie	<i>Quercus ilex</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina
Sinònims	Aulina, Carrasca

Localització	L'alzina es troba a la cruïlla dels camins de Ca l'Esquella i de la serra de Ponent, al costat de la casa de Ca l'Esquella.		
Alçada	8 m.	Volt del canó	2,00 m.
Capçada	10 m.	Ramificació	3 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	S'arriba pel camí de Ca l'Esquella, des de l'avinguda de Sant Julià; o bé, pel camí de la serra de Ponent que surt del camí de Parets, a l'avinguda de Sant Julià, i va fins la zona industrial del Coll de la Manya.		
UTM	X 439185,87 – Y 604127,17	Altitud	148,50 m.

Descripció	<p>La silueta d'aquesta alzina destaca al cap d'amunt de la serra doncs es troba isolada en un pla que hi ha al davant de Ca l'esquella.</p> <p>Arbre de forma xata però ben estructurat i compacte. La forma la ha assolit de manera natural doncs se'l veu força intacte pel que fa a esporgues.</p> <p>Originat a partir d'un tronc força inclinat i rabassut. Aquest esta ramificat en nombrosos braços força gruixuts que formen l'enravessada capçada.</p>
------------	---

<p>Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn</p> <p>Capçada i tronc: Les branques es veuen força afectades pel barrinador.</p> <p>El tronc té una antiga ferida en la part baixa, provocada possiblement per una eina del camp que li va passar massa a prop quan es conreaven les terres del voltant. Tot i que va cicatritzant, el procés és lent a causa de la magnitud de la lesió.</p> <p>S'observa també algun monyó força envellit d'alguna branca eliminada que deuria fer nosa.</p>

Sistema radical: Molt a prop del camí. Sembla no presentar cap alteració a la capçada per la compactació del sòl.

Història

Ca l'Esquella és una casa, avui rehabilitada, que es troba a la serra de Ponent de Granollers, dalt de la primera carena. Prop de la casa i fins a la via del ferrocarril, s'estenen els boscos de la Costa. És molt interessant recórrer pels camins de la serra i admirar els camps de conreu, sobretot a la primavera.

Fins no fa gaires anys, eren dues les alzines situades a la cara de migdia de la casa i l'era de ca l'Esquella, ran de camí. Avui, només en resta aquesta.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virginia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

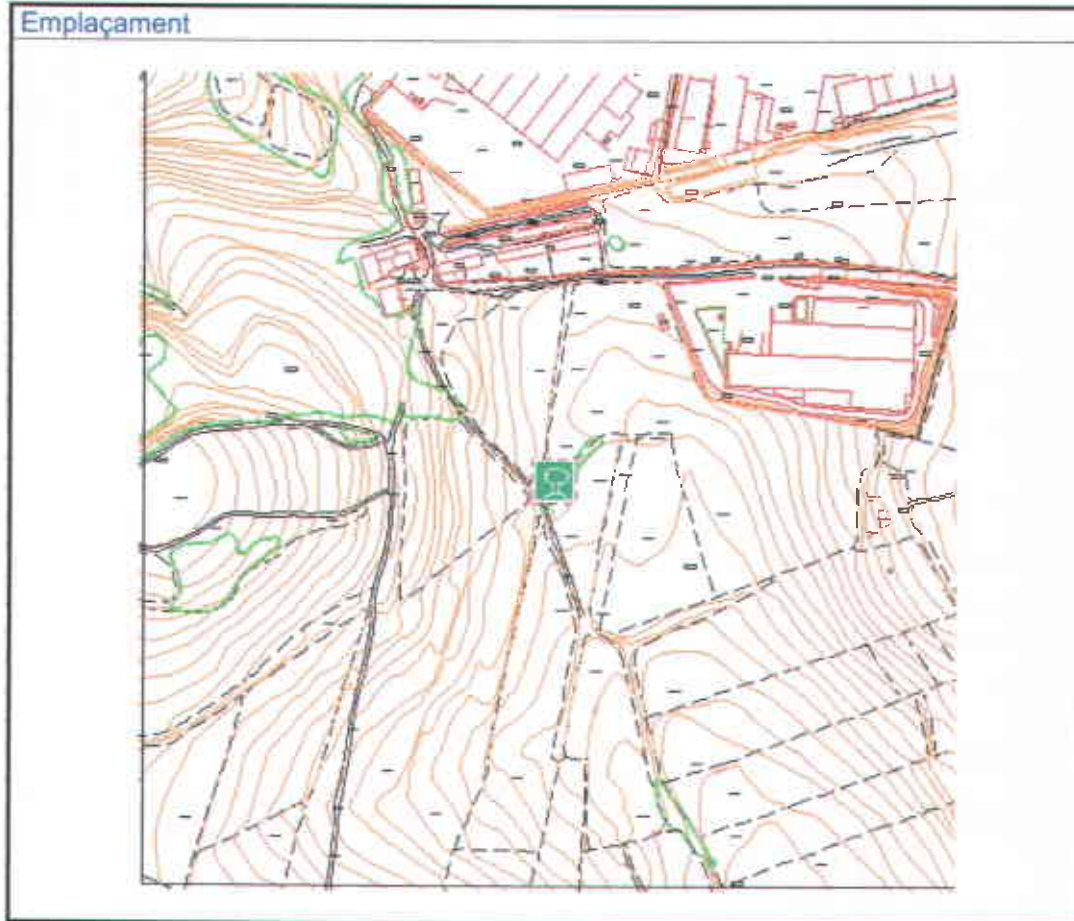
EBIM-60	ALZINA DE CAN FERRAN
Espècie	<i>Quercus ilex</i>
Família	Fagàcies
Nom	Alzina
Sinònims	Aulina, Carrasca

Localització	Situada en un marge al capdavant dels conreus que hi ha al davant de la masia de Can Ferran.		
Alçada	14 m.	Volt del canó	4,82 m. a 1,30 de la soca
Capçada	14 m.	Ramificació	Arran de soca

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Accessos	Per anar a Can Ferran es pot fer pel carrer de Copèrnic de la zona industrial del Coll de la Manya. Altres itineraris són pel camí de Can Ferran o de Batzacs que duen a la masia.		
UTM	X 438873,60 – Y 604383,53	Altitud	150,00 m.

Descripció

Alzina de gran envergadura i forma arrodonida, sense un tronc definit. La capçada està suportada per múltiples troncs inserits directament a la imponent soca, que es troba mig descalçada a la paret del marge.

L'estructura comença per una massa arrodonida de fusta, d'on surten cinc troncs força rectes, aquest ramifiquen tot seguit i esdevenen, en un reguitzell de branques tortuoses i densament poblades. Algunes arrels d'ancoratge queden completament a la vista. Al no posseir un únic tronc diferenciat, ens fa pensar que el plançó originari, fou segat de jove arran de coll; d'on posteriorment varen rebrotar diverses tiges.

El creixement lliure i natural de l'alzina, li ha permès ser dominant de l'espai i tota la vegetació que hi ha al voltant queda sotmesa a les necessitats de l'arbre. Tot el marge és ple de vegetació que amaga i a l'hora protegeix en simbiosi aquest magnífic exemplar.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'arbre presenta un estat sanitari força bo. Cal dir que presenta algunes assecades produïdes per el barrinador de les alzines.

Hi ha molta vegetació sota la capçada de l'arbre.

Accions. Una acció a favor de descobrir més l'exemplar pot desequilibrar el conjunt.

Sistema radical. Els camps a cada costat del marge són any rera any llaurats i de moment no hi ha indicis que mostrin cap perjudici a les arrels.

En un futur i a mesura que la capçada es vagi fent més gran, el sistema d'ancoratge de l'arbre pot flaquejar, ja que el repartiment de forces no està equilibrat.

L'arbre està adobat amb escreix.

Història

La masia de Can Ferran es troba a dalt de la serra de Ponent. Darrera de la casa de pagès, es troba el bosc de Can Ferran, d'on forma part l'alzina, el més extens del terme municipal de Granollers. Una propera actuació en el polígon industrial de Coll de la Manyà comportarà el pas a propietat municipal d'aquesta zona verda. Està previst que el Taller d'ocupació Salvador Llobet actuï en la seva recuperació.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-62 ROURE MARTINENC DE CAN FERRAN

ENIM-05 BOSC DE CAN FERRAN

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-61	LLEDONER DE CAN BASSA
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, Lleroner, Llidoner

Localització	Es troba entre les cases de Cal Mariné Nou i Can Bassa, al camí de Can Bassa.		
Alçada	10,5 m.	Volt del canó	3,51m.
Capçada	10 m.	Ramificació	1,8 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

245

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

El Camí de Can Bassa es troba a l'extrem Sud del polígon industrial de Can Muntanyola. És perpendicular i uneix el camí Ral amb el Passeig Fluvial. L'arbre es troba a l'extrem d'una zona verda que comença a la cruïlla que formen el Camí del Mig i el carrer de Palautordera.

UTM

X 440.212 – Y 604.834

Altitud

133 m.

Descripció

Exemplar centenari de tronc imponent. Es tracta del lledoner amb el perímetre més gran mesurat fins ara, en el nostre municipi.

La capçada és molt baixa per la dimensió dels troncs, arrodonida, doncs conserva les proporcions en alçada i amplada. L'estructura actual de l'arbre està totalment condicionada a la severitat de podes a que ha estat sotmès.

El tronc es ple de cavitats, pràcticament és buit per dintre a causa dels fongs xilòfags que en destrueixen la fusta. L'entrada d'aquests fongs ha estat propiciada per les greus lesions de poda, aquestes li han provocat contínues ferides no cicatritzables, actuant com a vertaderes autopistes per l'entrada d'infeccions.

Del tronc en surten cinc braços primaris que foren decapitats, quan l'arbre ja tenia unes dimensions importants. D'aquests n'ha sorgit una estructura secundària de branques rectes, vigoroses i mal disposades, que desnaturalitzen la forma de l'esquelet de l'arbre. El desastre palès a l'hivern, queda força dissimulat per l'espès fullatge que treu cada any i per portar ja algun temps sense la intervenció del personal que neteja la línia elèctrica.

De la soca en surten nombrosos rebrots, on també s'hi enfila una heura que

amaguen l'impressionant tronc.

El desequilibri entre el tronc i la capçada, és molt important. Tot i que l'arbre mai més ens mostrarà el que havia o podia haver estat, el tronc si que és un fidel testimoni del potencial i duresa de l'espècie.

Només cal pensar i correlacionar les dimensions d'aquest tronc amb les capçades dels lledoners del carrer d'en Jaume Corbera o en el lledoner de Can Calet a Les Franqueses. De ben segur que aquest arbre podria haver assolit una envergadura molt semblant a aquest últim.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: Degut a les severes esporgues a que ha estat sotmès, hi ha un important atac de fongs que descomponen l'interior de l'arbre.

L'arbre està envoltat de molts matolls i altres arbres de menor entitat que competeixen i amaguen l'exemplar.

Una línia elèctrica de mitja tensió passa pel damunt de l'arbre, fet que ha provocat la destrucció d'una bona part de la capçada. Una estesa de telèfon també la interfereix pel mig.

Accions: Caldria reconduir l'estructura de l'arbre. Fet totalment impossible si no s'eliminen (desvien o soterran) les esteses de llum i telèfon que suposen un inconvenient directe per l'arbre (d'aquí a un temps podria ser altre cop severament podat i de mica en mica eliminat del tot)

La poda també s'hauria d'encaminar a potenciar i seleccionar algunes branques que actualment estan debilitades i malformades per les severes i incontrolades esporgues que ha sofert.

Sistema radical: De la soca en surten nombrosos rebrots. A la vegada està envaïda per una potent heura.

L'aparell radicular es troba en una zona força degradada i afectat pel pas de dos camins. Actualment i sortosament per l'arbre amb poc ús, gràcies al nou carrer obert, que ha absorbit el trànsit de l'antic camí.

Accions: S'ha d'eliminar l'heura i els rebrots per poder apreciar la poderosa soca i tronc. A la vegada es podria sanejar de la resta de vegetació per fer visible el lledoner. Aquest entraria a formar part d'una zona verda en la que també hi ha plantats joves plançons.

L'entorn està força degradat de brutícia, s'hi acumulen un munt de pneumàtics i altres restes de deixalles.

El debilitament sobtat de l'arbre també ha estat produït per la pèrdua d'una antiga sèquia, en la construcció del nou polígon, que el nodria constantment d'aigua (segons fonts verbals).

Història

Segons fonts verbals, aquest arbre té un gran valor històric per la troballa que s'hi va fer. Es diu haver-hi trobat una verge, Sta. Maria del Lledó a la que tenen gran devoció per terres de Castelló. Sembla ser, que va motivar algunes peregrinacions al lloc, de fidels i devots a la verge.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-75 PALMA DE CANÀRIES DE CAN BASSA

CR-1 CAN BASSA

Bibliografia

Arrizabalaga, A. (1996). "El valor de la natura. La Norma de Granada". Lauro 12: 40-46.

Garcia-Pey, E. (1990). Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura" Estudis de Granollers i del Vallès Oriental. Ajuntament de Granollers. 237 pàgines.

Gomis Mestre, C. (1983) "Dites i Tradicions Populars Referents"

Navés Viñas, F. (1992) "El árbol en Jardineria y Paisagismo"

Pañella Bonastre, J. (1991) "Las Plantas de Jardin"

Fonts verbals dels veïns de can Pastor (2002)

Asociación Española de Parques i Jardines Públicos (rev. 1999) "Metodo de Valoración del Arbolado Ornamental. Norma de Granada"

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-62	ROURE MARTINENC DE CAN FERRAN
Espècie	<i>Quercus humilis</i>
Família	Fagàcies
Nom	Roure martinenc
Sinònims	Glaner, aqlaner

Localització	Situat en el camí de Batzacs, a pocs metres de la masia de Can Ferran.		
Alçada	15 m.	Volt del canó	2,70 m.
Capçada	5-10 m.	Ramificació	5,5 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Cal anar fins al carrer de Copèrnic, de la zona industrial del Coll de la Manya, i arribar a Can Ferran. Altres itineraris són pel camí de Can Ferran o de Batzacs fins a la masia.		
UTM	X 438751,19 – Y 604540,39	Altitud	155,00 m.

Descripció

Es tracta del roure més gran d'un conjunt d'exemplars que creixen vora aquest camí, i probablement hauria estat un dels més grans del nostre municipi de no haver perdut gairebé la meitat de la seva estructura.

És molt impressionant veure el que resta d'aquest exemplar, d'haver conservat tota la brancada hauria tingut una capçada de 20 m. de diàmetre.

L'estructura que queda és molt tortuosa, i està disposada en la recerca de l'equilibri fotosintètic. Una gran primària s'estén a un costat de l'arbre i ens dona una referència de com haurien estat la resta de branques.

El tronc imponent mostra les lesions i talls que provocaren la pèrdua de mig arbre.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: Presenten talls i lesions molt severes, amb molta fusta podrida.

Una heura molt potent torna a provocar danys al tronc.

Accions: Sanejar en la mesura que sigui possible.

Eliminar l'heura.

Història

La masia de Can Ferran es troba a dalt de la serra de Ponent. Darrera de la casa de pagès, es troba el bosc de Can Ferran, d'on forma part el roure martinenc, el més extens del terme municipal de Granollers. Una propera actuació en el polígon industrial de Coll de la Manya comportarà el pas a propietat municipal d'aquesta zona verda. Està previst que el Taller d'ocupació Salvador Llobet actuï en la seva recuperació.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-60 ALZINA DE CAN FERRAN
ENIM-05 BOSC DE CAN FERRAN

Bibliografia

- ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.
- DOMINGO I REIG, Virginia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).
- GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).
- GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.
- NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.
- PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.
- TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.
- Plànols de l'Ajuntament de Granollers*. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-63	ROURE MARTINENC DEL TORRENT DE CAN CATALÀ
Espècie	<i>Quercus humilis</i>
Família	Fagàcies
Nom	Roure martinenc
Sinònims	Glaner, aqlaner

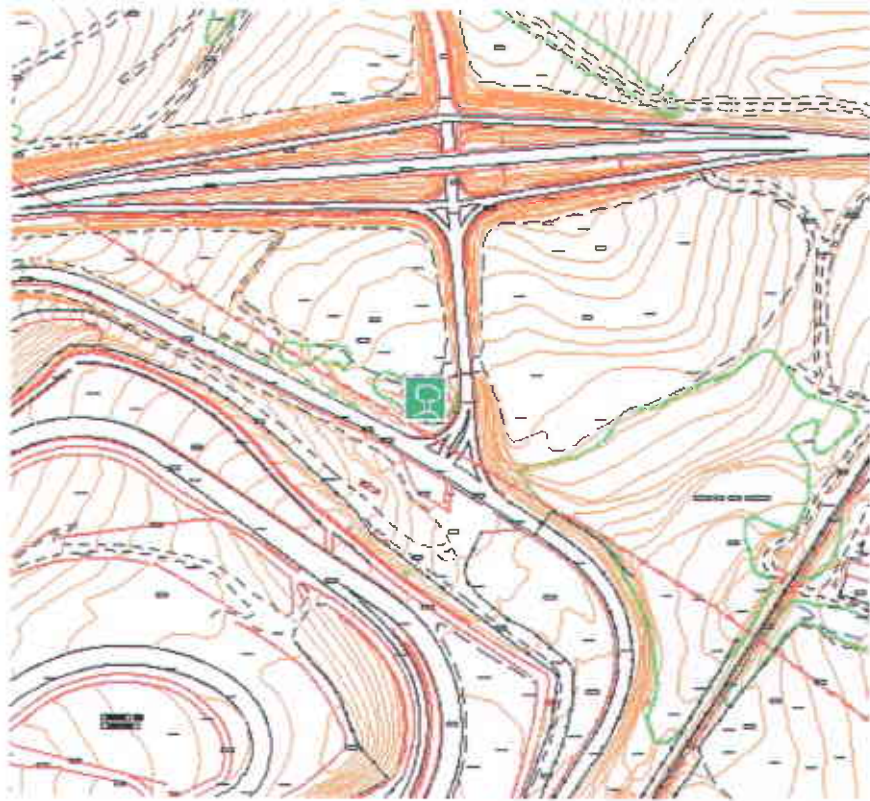
Localització	Situat en el marge esquerre a l'inici del torrent de Can Català, al costat de l'accés nord del circuit de Catalunya.		
Alçada	18 m.	Volt del canó	1,75 + 1,65 + 0,95 m.
Capçada	15 m.	Ramificació	2,9 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme 253
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	S'hi arriba des de l'accés nord del Circuit de Catalunya.		
UTM	X 438695,00 – Y 603050,00	Altitud	128,00 m.

Descripció

Extraordinari exemplar que es troba pràcticament dins el llit del torrent, format per dos troncs, més un tercer que sembla sortir de la mateixa soca, totalment coberta de matolls

La capçada és arrodonida i ben formada gràcies al creixement lliure i espontani que pot assolir un arbre en un entorn natural i sense accions de l'home. Afortunadament l'arbre no va ser cap impediment per a construir el vial d'accés al Circuit. Tot i que la seva proximitat el fa perillar.

Els troncs s'obren formant un angle de 40°.

L'entorn és ple de vegetació arbustiva, en destaquen, el galceran, l'esbarzer, el sanguinyol i les canyes. D'arbres hi trobem roures, pins, alzines i rebrots de lledoner.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. El tronc principal comença a estar envaït per heures.

Hi ha presència de fongs associats a l'espècie en les fulles, que no representen cap problema per l'arbre.

Accions. Eliminar les heures.

Sistema radical. Presència de canyes i molts matolls arran de soca.

Moltes deixalles al voltant de l'arbre i torrent.

Accions. Controlar la possible competència d'alguna espècie.

No enterrar la soca cada cop que es condicioni l'aparcament.

Neteja de deixalles de l'entorn.

Història

Can Català, juntament amb Can Gordi, eren les darreres masies, cap al sud, de Granollers. Avui, es conserva la façana de Can Català i, en els seus terrenys, s'hi ha construït el Parc industrial de Can Gordi-Can Català. A tocar de Can Català hi ha el Circuit de Catalunya.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

ENIM-02 BOSC DE CAN CATALÀ

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'Ocupació "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-64	ROURE MARTINENC DEL TORRENT DE CAN NINOU
Espècie	<i>Quercus humilis</i>
Família	Fagàcies
Nom	Roure martinenc
Sinònims	Glaner, aglaner

Localització	Situat en el marge dret, a l'inici del torrent de Can Ninou, a prop del límit municipal amb Parets, en el polígon industrial dels Xops.		
Alçada	14 m.	Volt del canó	2,28 m.
Capçada	12 m.	Ramificació	3.80 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	En la zona industrial dels Xops, s'hi arriba des del carrer d'Isaac Peral, el qual condueix als conreus del marge dret. Per l'altre costat, ens hi acosta el camí de Can Riba de la Serra, que enllaça amb el carrer de Julián Rey Pastor, en el polígon.		
UTM	X 438533,86 – Y 603738,62	Altitud	132,00 m.

Descripció

Exemplar de tronc cilíndric, molt poderós, situat entre un canyar, a la part baixa del marge dret del torrent, a peu d'un conreu.

Sota la influència d'una estesa elèctrica, les primàries amb tendència cap a la línia, han estat severament eliminades, doncs la capçada de mig arbre ha desaparegut.

L'estructura principal restant, és força tortuosa i va deixant branques secundàries força horitzontals en sentit Sud, on l'arbre no hi té interferències. En els talls de branques importants, hi ha inserida una nombrosa ramificació fina.

De no haver estat perjudicat per l'estesa elèctrica i alimentat pels recursos del llit del torrent, aquest roure hauria tingut una estructura i creixement **esplèndids**.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'estesa elèctrica ha malmès el creixement de l'arbre.

Història

El roure martinenc es troba en el torrent de Can Ninou, la capçalera del qual està

soterrat en els carrers del polígon dels Xops. El torrent, després de transcórrer uns metres pel terme municipal de Granollers entra en el de Parets del Vallès, on desemboca en la riera del Tenes, afluent del Besòs.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

ENIM-015 TORRENT DE CAN NINOU

Bibliografia

- ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.
- DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).
- GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).
- GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.
- NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.
- PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.
- TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.
- Plànols de l'Ajuntament de Granollers*. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-65	FIGUERA DE LA FONT DEL RÀDIUM
Espècie	<i>Ficus carica</i>
Família	Moràcies
Nom	Figuera
Sinònims	Figuer

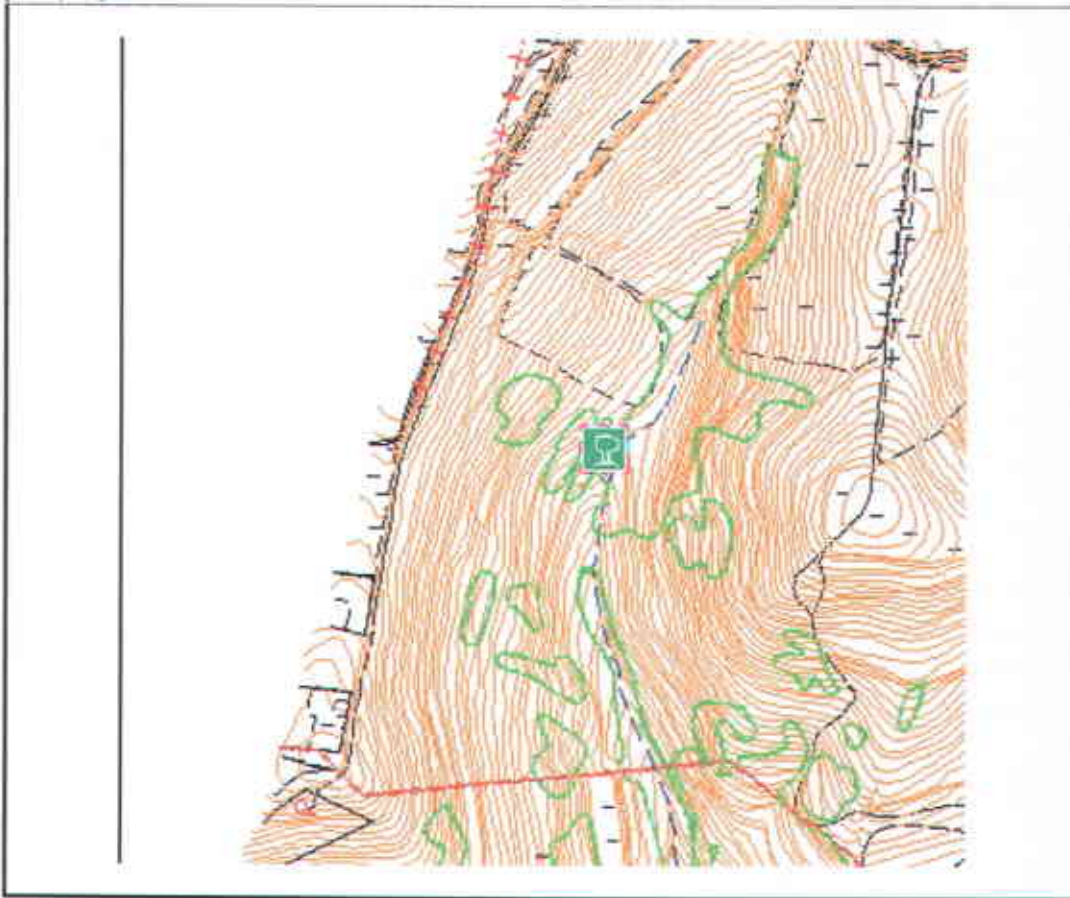
Localització	Situada a uns 150 metres al nord de la zona de descans de l'espai natural d'interès municipal de la Font del Ràdiu, al costat esquerre del camí just abans d'una corba que enfila camí amunt.		
Alçada	7 m.	Volt del canó	2,05 m.
Capçada	7 m.	Ramificació	1,40 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Des de la zona industrial de la Font del Ràdium, al final del carrer de Francesc Duran i Reynals, fins arribar a l'espai natural; o bé, venint pel camí de Can Coll o per l'itinerari que ve de la Verneda de Can Gili.		
UTM	X 438994,00 – Y 606274,00	Altitud	180 m.

Descripció

Exemplar molt envellit, de tronc molt rabassut i abonyegat, que impacta al visitant d'aquest indret quan es disposa a emprendre el revolt a mà esquerra camí de la Verneda de Can Gili. Quatre troncs es disposen en forma de vas, fruit d'una formació orientada a la producció de figues. La capçada originada és molt oberta.

Després d'haver estat abandonada, ja fa temps, l'arbre s'ha desenvolupat al seu aire, adquirint un port fantasmagòric. L'estructura terciària presenta molta fusta seca, enguany la fructificació és escassa i del tronc en neixen nombrosos rebrots, tot plegat, és mostra de desgast i debilitat.

En aquest cas i com ha passat amb els ametllers, es tracta d'un vell testimoni d'un conreu marginal força estès en les serres vallesanes. Doncs és difícil no trobar de tant en tant figueres aïllades en els marges del camps de conreu, com a subproducte d'una agricultura autosuficient.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Es troba molt envolcallada de vegetació, que n'oculten bona part.

Molts rebrots i branca seca.

Accions. Per la sanitat de l'arbre fora bo poder eliminar la fusta morta i els rebrols.

Una lleugera i estudiada neteja de l'entorn afavoririen la percepció de l'arbre i la competitivitat.

Història

La Font del Ràdium pren aquest nom de la font que hi havia en aquest indret i que era molt concorreguda. La font va desaparèixer arran de la construcció del polígon industrial, així com es va malmetre la bellesa d'aquest espai. A partir de l'any 2000 s'ha actuat en la recuperació de l'espai natural de la Font del Ràdium i s'han creat zones d'esbarjo i netejat l'entorn.

La figuera es troba en una zona de conreus abandonats que paulatinament són colonitzades per l'extensió del bosc.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-66 Roure nartinenc del torrent de la Font del Ràdium

ENIM-16 Torrent de la Font del Ràdium

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-66	ROURE MARTINENC DEL TORRENT DE LA FONT DEL RÀDIUM
Espècie	<i>Quercus humilis</i>
Família	Fagàcies
Nom	Roure martinenc
Sinònims	Glaner, aglaner

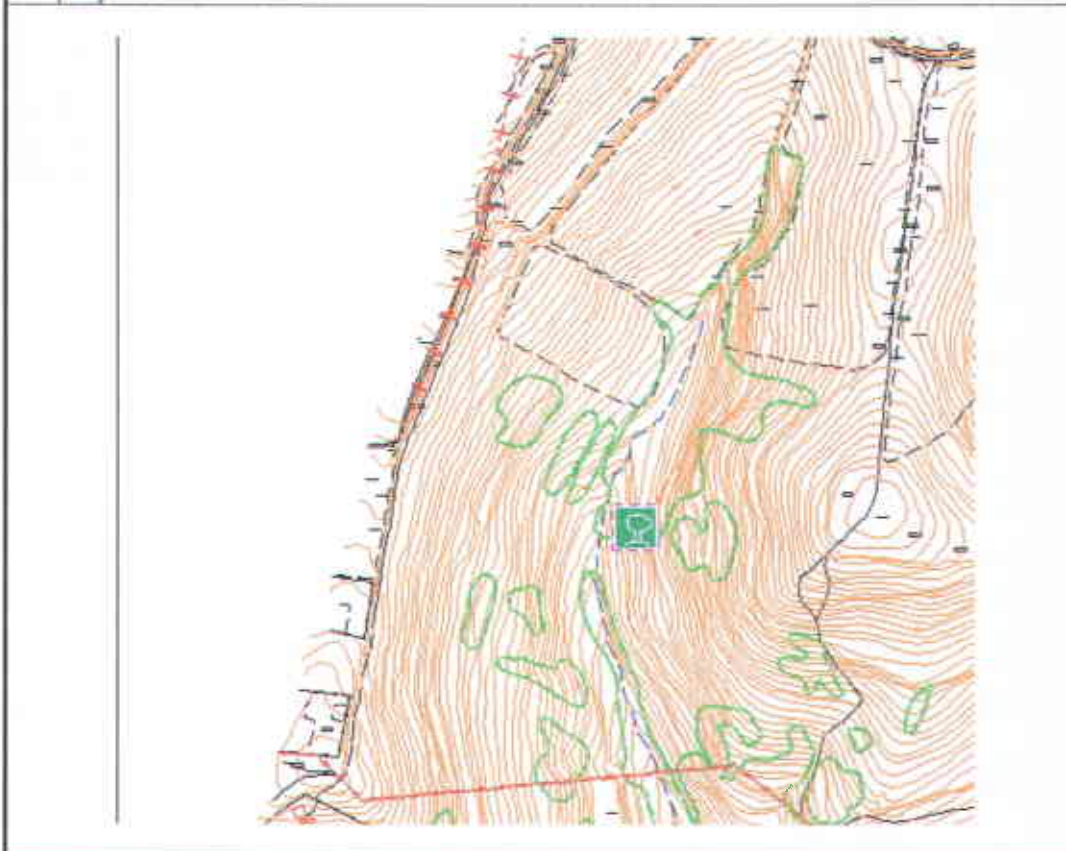
Localització	Situat en el llit del torrent a uns 150 m al nord de la zona de descans de l'espai natural d'interès municipal de la Font del Ràdiu.		
Alçada	19 m.	Volt del canó	1,85 m.
Capçada	16 m.	Ramificació	2,45 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Des de la zona industrial de la Font del Ràdium, al final del carrer de Francesc Duran i Reynals, fins arribar a l'espai natural; o bé, venint pel camí de Can Coll o per l'itinerari que ve de la Verneda de Can Gili.		
UTM	X 438996,00 – Y 606224,00	Altitud	175,00 m.

Descripció

Aquest roure d'estructura fantàstica es troba a la dreta del camí en direcció a la Verneda, amagat darrera una massa de matolls que ens poden fer passar de llarg, si no mirem enlaire per veure la seva capçada.

Un cop travessem l'arbustatge, ens trobem davant d'un arbre d'un sol tronc, dret i ben format que es divideix en quatre braços que originen la copa. Perfectament distribuïts en l'espai, sense cap ferida ni lesió. Tan sols hi ha petites branques seques que l'arbre va eliminant, per donar pas a les joves branques vigoroses.

En aquest exemplar tot els processos d'esporga, passen de forma natural i les pròpies lesions l'arbre les guareix a la perfecció.

Es tracta, doncs, tot i encara ser jove, d'un prototipus de roure del país en molt bon estat de conservació.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Algun atac de xucladors sense importància.

L'heura s'hi comença a enfilat.

Accions. Control de l'heura.

No eliminar els matolls del voltant que el preserven (sanguinyol).

Sistema radical. Vehicle abandonat a prop de l'arbre.

Accions. Neteja i preservació de l'entorn. Molt a prop hi ha un pou amagat.

Història

La Font del Ràdium pren aquest nom de la font que hi havia en aquest indret i que era molt concorreguda. La font va desaparèixer arran de la construcció del polígon industrial, així com es va malmetre la bellesa d'aquest espai. A partir de l'any 2000 s'ha actuat en la recuperació de l'espai natural de la Font del Ràdium i s'han creat zones d'esbarjo i netejat l'entorn.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-65 Figuera del camí de la Font del Ràdium

ENIM-16 Torrent de la Font del Ràdium

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-67	ROURE MARTINENC DEL TORRENT DE SANT NICOLAU		
Espècie	<i>Quercus humilis</i>		
Família	Fagàcies		
Nom	Roure martinenc		
Sinònims	Glaner, Aglaner		

Localització	Situat al marge dret de l'inici del torrent, a prop de Can Coll i de la casa de Can Marçal.		
Alçada	12 m.	Volt del canó	1,68 + 1,30 m.
Capçada	10 m.	Ramificació	m.

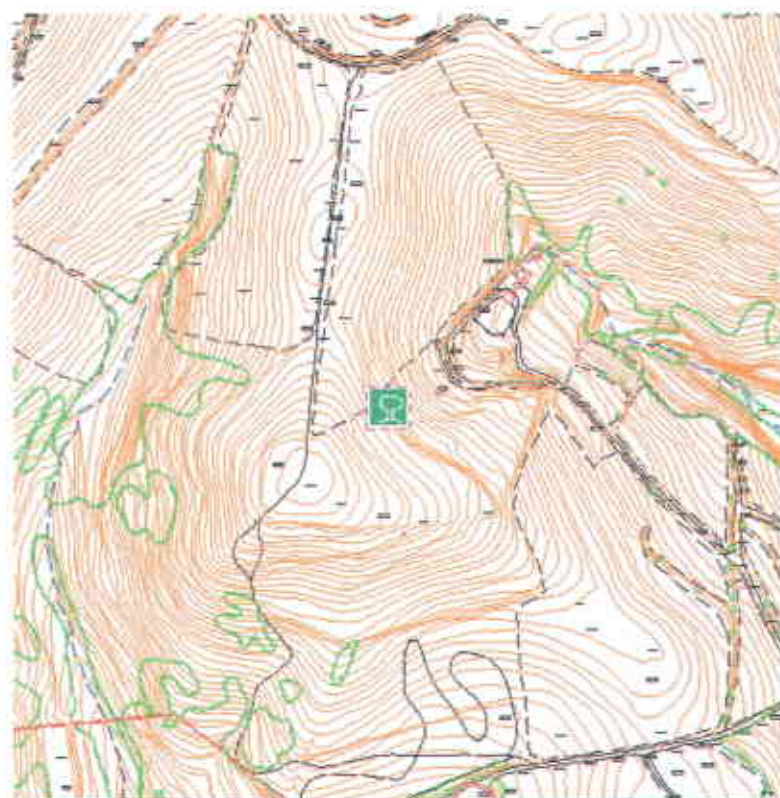
Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

269

Emplaçament

Accessos

El trobem a la capçalera del torrent de Sant Nicolau, a peu d'un marge, a sota i a mà dreta del camí que ve de la Font del Ràdium, poc abans d'arribar a la cruïlla amb el camí de l'Escanyat.

UTM

X 439206,57 – Y 606282,43

Altitud

206 m.

Descripció

Aquest exemplar ha viscut aïllat i respectat, tal i com ho mostra la seva capçada, molt ben estructurada i arrodonida. Formada a partir d'una densa i ben disposada ramificació que neix ben avall dels dos troncs. D'aquests, un ha pres la dominància, doncs les branques del terç superior de la capçada corresponen al més vigorós, l'altre complementa la resta de l'espai.

L'arbre es troba en la paret d'un marge força dret, envoltat de nombrosos matolls com els aranyons, llentiscles, esparragueres, sanguinyols, vidielles, l'arç blanc i la omnipresent heura entre altres.

Aquest marge separa la finca de Can Coll amb les prades ermes d'aquest entorn, que poc a poc són colonitzades amb les espècies esmentades i per una important catifa de farigola.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'heura s'arrapa als troncs de l'arbre.

Accions. Vigilar la colonització de l'heura.

Història

El torrent de Sant Nicolau neix al capdamunt de la carena de la serra de Ponent, en el límit amb el bosc de la Font del Ràdium. El torrent passa pel casal de Sant Nicolau, d'on li ve el nom, i a partir d'aquest indret continua soterrat fins desembocar en el riu Congost, a l'alçada del carrer de Sabadell.

Titularitat	Privada
--------------------	---------

Protecció	Tipologia I
------------------	-------------

Fitxes associades

EBIM-68 LLENTISCLE DEL BOSC DE SANT NICOLAU

EBIM-69 GARROFER DEL TORRENT DE SANT NICOLAU

ENIM-17 TORRENT DE SANT NICOLAU

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virginia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-68	LLENTISCLE DEL BOSC DE SANT NICOLAU
Espècie	<i>Pistacia lentiscus</i>
Família	Anacardiàcies
Nom	Llentiscle
Sinònims	Llentisc, lentisc

Localització	Situat al cap d'amunt del bosc de Sant Nicolau on comença el pla de Can Casaca. Es troba arran del marge.		
Alçada	9 m.	Volt del canó	0,8 m.
Capçada	4,5 m.	Ramificació	2,7 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Des de la zona industrial de la Font del Radium, s'agafa el carrer de Severo Ochoa amunt, el qual condueix fins a trobar el camí de Can Coll. Un cop en aquest camí, s'ha de tornar a mà dreta i arribar al pla de Can Casaca, al capdamunt i a la dreta del camí.		
UTM	X 439432,00 – Y 606007,00	Altitud	188,00 m.

Descripció

Arbust de port arbore d'extraordinàries dimensions, poc habituals per una espècie d'aquest tipus.

La capçada és oberta en forma de vas, generada a partir de successives ramificacions en forma de "V" al llarg del tronc.

Molt ramificat, el tronc principal s'inclina en direcció al bosc. Hi ha un altre peu al costat que també dona cos a la capçada. Darrerament ha sofert podes molt dures que n'han perjudicat l'estructura i la forma de l'arbre.

És notable la nombrosa ramificació de la base. La soca es troba en el caient del marge del bosc, envoltada d'una potent heura que s'enfila tronc amunt.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada ha estat molt malmesa per les fortes esporgues que ha rebut. Possiblement en neteges forestals, l'arbre ha estat tractat com una alzina més.

Ple de monyons i ferides mal tancades.

Una heura entortolliga bona part de l'estructura de tronc i branques.

La soca és plena de rebrots i matolls competents.

Accions. Caldria diferenciar la gestió de conservació d'aquest exemplar de la resta d'arbres del bosc.

Sanejament de ferides i branques mal tallades.

Sanejament del volt de la soca. Eliminar l'heura.

Història

El bosc de Sant Nicolau pren el nom del casal que hi ha al peu de l'antiga carretera de Ribes. És un bosc on hi predomina l'alzinar. Prop del bosc hi ha can Casaca, casa que es molt visible des de la plana ja que en destaca la torre del telègraf òptic, edifici catalogat i que data del segle XIX.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-67 ROURE MARTINENC DEL TORRENT DE SANT NICOLAU

EBIM-69 GARROFER DEL TORRENT DE SANT NICOLAU

ENIM-17 TORRENT DE SANT NICOLAU

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-69	GARROFER DEL TORRENT DE SANT NICOLAU
Espècie	<i>Ceratonia siliqua</i>
Família	Caesalpinàcies
Nom	Garrofer
Sinònims	Garrover

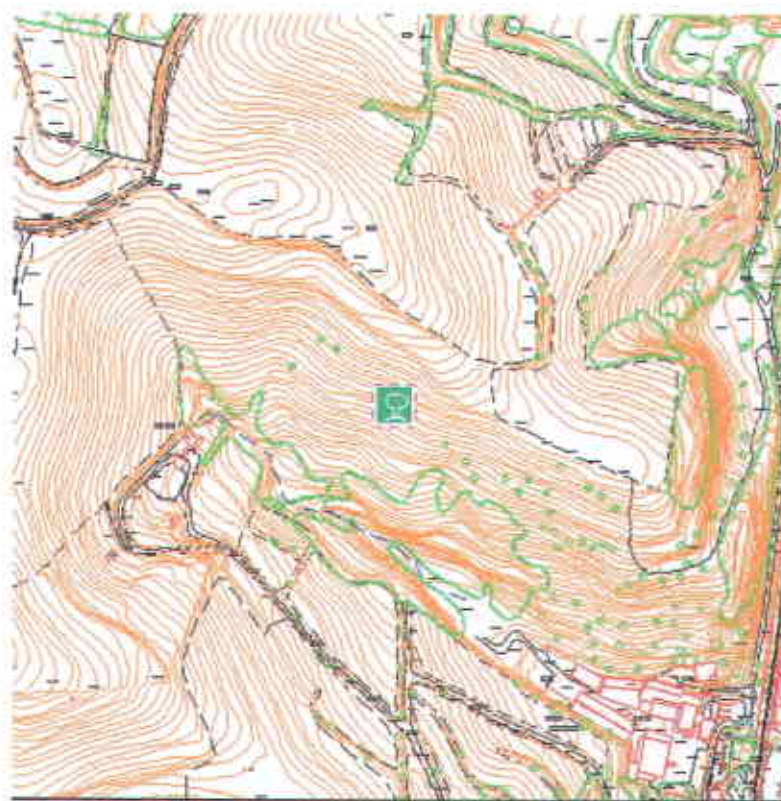
Localització	Situat al vessant dret, a mig torrent entre Sant Nicolau i Can Coll.		
Alçada	5 m.	Volt del canó	0,88+0,78+0,82+0,65+0,5 m
Capçada	9,5 m.	Ramificació	1,6 - 2 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	El trobem al vessant nord, entre el Camí de l'Escanyat i el torrent de Sant Nicolau. Al capdamunt hi tenim el camí de la Font del Ràdium.		
UTM	X 439418,89 – Y 606391,45	Altitud	189,00 m.

Descripció

Ens trobem davant d'un exemplar insòlit en les nostres latituds. Aquest garrofer s'ha adaptat, gràcies a la seva ubicació protegida del fred del nord pel vessant i orientat a sud, ha estès una capçada baixa, compacte i arrapada al terra. Tan sols un metre separen el fullatge del terra.

De la soca en neixen cinc troncs importants i alguns rebrols, oberts com un ventall i inclinant-se seguint el pendent del terreny.

Els troncs presenten unes esquerdes longitudinals, causades per les glaçades, on després s'hi han instal·lat els fongs de la fusta, que minen el cor del tronc de l'arbre.

El trobem en plena floració al mes de setembre.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'arbre ja ha realitzat totes les accions possibles per adaptar-se i sobreviure en aquest hàbitat.

Un ramat d'ovelles el pastura sovint.

Accions. No se'n preveuen. Controls de l'evolució.

Sistema radical. Molt compactat per l'estada contínua del ramat d'ovelles a sota

l'arbre.

Accions. No se'n **preveuen**. Controls de l'evolució.

Història

El torrent de Sant Nicolau neix al capdamunt de la carena de la serra de Ponent, en el límit amb el bosc de la Font del Ràdium. El torrent passa pel casal de Sant Nicolau, d'on li ve el nom, i a partir d'aquest indret continua soterrat fins desembocar en el riu Congost, a l'alçada del carrer de Sabadell.

Titularitat

Privada

Protecció

Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-67 ROURE MARTINENC DEL TORRENT DE SANT NICOLAU

EBIM-68 LLENTISCLE DEL BOSC DE SANT NICOLAU

ENIM-17 TORRENT DE SANT NICOLAU

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-70	LLEDONERS DE LA TORRE DE LES AIGÜES
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, Lleroner, Llidoner

Localització	Agrupació de lledoners que es troben al voltant a la Torre de les Aigües.		
Alçada	10 m.	Volt del canó	2,18 m.
Capçada	11 m.	Ramificació	2,80 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per anar-hi, podem agafar el camí Ral direcció sud fins arribar a un trencall. A mà dreta un rètol indicador ens assenyala el camí que ens durà fins a la Torre de les Aigües; o bé, podem baixar pel passeig Fluvial fins trobar el camí a mà esquerra que va en direcció a la Torre.

UTM

X 439968,33 – Y 604597,94

Altitud

118,00 m.

Descripció

El conjunt està format per sis lledoners de capçada simètrica i arrodonida escampats al voltant de la Torre de les Aigües.

Dels sis, tres es troben un xic allunyats de la masia, en un indret entre conreus, on hi trobem les restes d'una antiga construcció enderrocada. Segons fonts verbals de la zona era un molí que li deien <El Molinot>. Es tracta d'un racó marginal, on els arbres i la vegetació l'han colonitzat de forma espontània.

És en aquest lloc on ha crescut el lledoner de més entitat. D'estructura lliure, equilibrada i força naturalitzada. En apropar-nos a l'exemplar, descobrim malauradament, que té una important lesió en la base del seu tronc.

Tot i això, la silueta ben dibuixada d'aquest lledoner i la d'un germà més jove, a pocs metres d'aquest, ens atreuen la mirada quan passem pels camins del voltant.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Història

La Torre de les Aigües, element arquitectònic catalogat, és un dels casals més destacats de Palou. La nissaga fundadora de la Torre estigué relacionada amb la monarquia catalana i, fins i tot, existeix una llegenda popular. Al seu interior, ara un restaurant, es conserva la capella del Roser.

Titularitat	Privada
--------------------	---------

Protecció	Tipologia I
------------------	-------------

Fitxes associades

EBIM-46 POLLANCRE DE LA TORRE DE LES AIGÜES

CR-08 TORRE DE LES AIGÜES

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-71	ROURE MARTINENC DE CAN NINOU
Espècie	<i>Quercus humilis</i>
Família	Fagàcies
Nom	Roure martinenc
Sinònims	Glaner, aglaner

Localització	Situat en un marge d'un canyar, al costat d'una vinya, que limita amb el camí de Parets i la via del tren. Un xic és enllà trobem la casa de Can Ninou.		
Alçada	16 m.	Volt del canó	2,08 m.
Capçada	14 m.	Ramificació	3,4 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Des de l'avinguda de Sant Julià, s'ha d'anar cap el carrer del Camí de Parets. Tan bon punt es creua la via del tren i a l'esquerra d'un revolt molt tancat, a dretes es troba el trencall que va a la vinya. A l'horitzó al final dels ceps hi veurem el roure.

UTM

X 439219,65 – Y 603662,07

Altitud

120,00 m.

Descripció

La capçada de l'esplèndid exemplar està fusionada amb la d'un segon roure de 1,7 m de volt de canó que es troba a només 3 m. de l'exemplar principal. Un tercer peu més menut s'alça a 2 m. de la base del gran. Tots plegats ens ofereixen una única copa arrodonida i àmplia de considerables dimensions.

Situats a mig marge, els troncs estan envaïts per una potent heura que fou tallada fa força temps, però que torna amb força a conquerir les estructures.

Del tronc principal en deriven tres braços, un ha adoptat un creixement vertical mentre que els altres dos s'han disposat radialment a l'eix del tronc.

La capçada manté tota l'estructura original, excepte alguna petita branca eliminada nascuda abans de la creu. Les branques principals són potents, enrevesades i densament ramificades fins als extrems.

En la part baixa de l'arbre, els extrems de les branques toquen al terra. Si ens situem a sota al costat del tronc ens sentirem protegits com a dins d'una gran cúpula.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada es veu molt valenta i sana.

El tronc té algunes branques primes seques, fruit de l'envelliment de l'arbre.

Una potent heura colonitza l'estructura.

Accions. Cal controlar l'heura.

Història

Can Ninou es troba al peu del camí del mateix nom i que actualment es fa servir per connectar el polígon de Congost, a l'avinguda de Sant Julià, amb els polígons dels Xops i de Coll de la Manya. Prop de la casa, encara podem contemplar camps de conreu, especialment interessants a la primavera, i el bosc que hi ha a la costa, entre la via del tren i la primera carena de la serra de Ponent.

Titularitat	Privada
-------------	---------

Protecció	Tipologia I
-----------	-------------

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

DOMINGO I REIG, Virgínia; CAMPS I GIRÓ, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-72	LLEDONER DE CAN MALLA		
Espècie	<i>Celtis australis</i>		
Família	Ulmàcies		
Nom	Lledoner		
Sinònims	Llironer, lleroner, llidoner		

Localització	Es troba dins el pati de Can Malla.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Can Malla es troba al capdavall del camí Ral, just on aquest es creua amb la carretera de Montmeló, a la Via Interpolar.		
UTM	X 439916,35 – Y 603179,93	Altitud	105,89 m.

Descripció

Exemplar de grans dimensions que presideix el barri de la masia. Situat al centre del pati amb l'espai suficient per desenvolupar una capçada potent i molt equilibrada, gràcies a la bona distribució de la lluminositat.

L'estructura bàsica està formada per cinc braços molt ben orientats en l'espai i que donen lloc a l'esmentada capçada.

Es tracta d'un exemplar que ha estat ben atès i respectat pels propietaris, fet que ens ho mostra la seva bona planta i disposició de **branques**.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

CR-6 CAN MALLA

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-73	LLEDONER DE CAL XIC
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, lleroner, llidoner

Localització	Es troba al barri del Junyent, dins el pati de Can Xic		
Alçada	10 m.	Volt del canó	m.
Capçada	10 m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya

Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

S'ha d'anar pel camí Ral, direcció sud fins al barri del Junyent. Un cop al barri, cal girar a la dreta, per un caminet que passa per Cal Xic i que uneix el camí Ral amb el passeig Fluvial.

UTM

X 439905,39 – Y 603587,12

Altitud

108,05 m.

Descripció

Exemplar de capçada àmplia, arrodonida, de port natural.

L'arbre presenta un tronc molt robust, força inclinat. Aquest està a tocar la tanca del pati de la masia i la capçada és tan voluminosa que envaeix el camí i frega la façana de la casa. Del tronc en neixen tres primàries que sustenten tota la capçada.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'arbre ha estat molt respectat fins ara. Actualment la capçada i tronc començaran a ser incompatibles amb l'edifici i l'espai que ocupen.

Accions. Seria molt interessant poder adoptar solucions d'espai, beneficioses tant per l'arbre, com per les construccions annexes.

Esporgues suaus i ben dirigides.

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

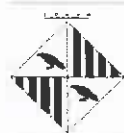
PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-74	LLEDONER DEL CAMÍ DE CAN PASTOR
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, Lleroner, Llidoner

Localització	Es troba al polígon Sant Julià, concretament en el marge esquerra del camí de Can Pastor que passa pel costat dels seus camps de conreu. A l'altre costat del camí hi ha un terreny erm que arriba a una indústria de material per a fontaneria.		
Alçada	16 m.	Volt del canó	3,05 m.
Capçada	15 m.	Ramificació	3,50 m.

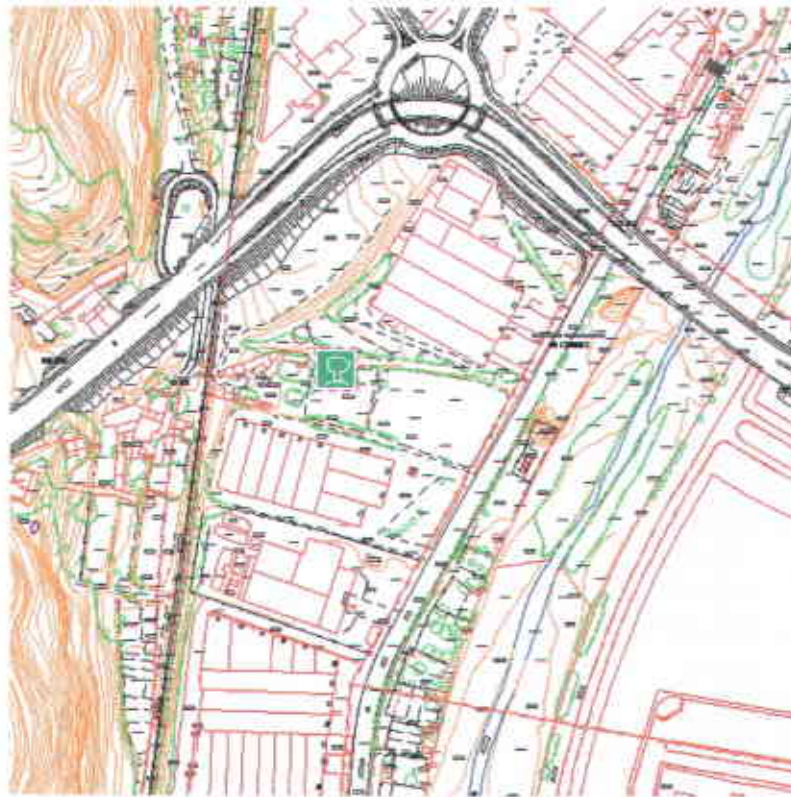
Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme 297
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Un cop arribats a l'avinguda de Sant Julià, pel nord i es deixa enrere la Ronda Sud, es troben les primeres naus a mà dreta. Junt a aquestes, hi ha el camí que ens porta a can Pastor. Des de l'avinguda de Sant Julià, a uns 150 metres camí endins, podem veure l'espectacular lledoner.

UTM

X 439660.01 – Y 605608.90

Altitud

127,46 m.

Descripció

Exemplar de capçada simètrica i arrodonida, que ocupa tota l'amplada del camí, i part del camp de can Pastor.

L'arbre es troba en la part alta del marge del camí. La meitat de les arrels estan sota la capa de rodadura i la resta, marge avall fins arribar al camp i a un pou d'aigua de la masia. Del tronc en destaquen alguns plecs, fruit del creixement.

L'arbre mostra a 3,5 m. d'alçada una forta ramificació que origina la copa a partir de dos enormes braços que es van dividint. Això ens posa de manifest que va ser coronat de jove, amb la finalitat de forçar-lo a desenvolupar una capçada àmplia i frondosa pròpia de l'espècie domesticada. Va deixar de ser esporgat fa molts anys i això li ha permès de cicatritzar i créixer amb una certa naturalitat, gràcies a l'espai i nutrients disponibles al seu abast.

Al costat de la capçada a un metre i mig, i a poc més de quatre del terra hi passa una línia elèctrica de baixa tensió que porta el corrent a la masia.

L'entorn de l'arbre és ple de rebrots de lledoner i joves plançons, acompanyats d'un espès canyar.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada presenta bastant brancada morta pròpia de l'envelliment. A la base del tronc hi ha molts rebrots alguns bastant potents.

L'estat sanitari de la part aèria de l'arbre és molt bo, degut a l'alta resistència de l'espècie a plagues i malalties.

Accions. Cal fer un sanejament de fusta morta i eliminar alguns monyons. Cal eliminar els rebrots i el canyar del volt de l'arbre en tota la seva amplada.

També és motiu d'estudi i solució el pas tant proper a la capçada de l'estesa elèctrica, que en un futur no massa llunya quedarà engolida per l'arbre o bé se'l podarà de forma severa, per tal d'evitar-la.

Sistema radical. Les arrels es troben en unes condicions de compactació importants per la compactació del camí. En els darrers treballs en el pas de serveis i condicionament del camí, va rebre fortes lesions a les arrels. Per l'altre costat l'arbre gaudeix del camp de conreu, tot i tenir una forta competència amb les canyes i altres peus menors.

Accions. Caldria a ser possible desviar el camí i descompactar la zona deprimida per tal d'afavorir l'entrada d'aire i aigua cap a les capes inferiors. Cal sanejar el marge de la resta de vegetació competitiva i mantenir-lo esbrossat.

Història

Aquest arbre va néixer arran del marge del camí que porta a la masia de can Pastor. Ens deia la mestressa de la casa, que el seu marit va estar a punt de tallar-lo quan tan sols era un plançó, ara fa més de cinquanta anys. Afortunadament això no va succeir i avui podem fruit de la seva majestuositat. Es troba en mig una zona industrialitzada on l'especulació del sòl el pot fer trontollar més que l'últim temporal. Si de jove ja va córrer el risc de ser eliminat, hem de procurar que d'alguna manera o altre pugui perdurar en el temps a pesar de la seva ubicació.

Arbres propis dels paisatges de les masies catalanes, doncs al costat mateix de can Pastor se'n troben dos **exemplars** més de considerables dimensions.

Titularitat

Privada

Protecció

Tipologia I

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada. Revisió 1999.*

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Fonts orals de Can Pastor...

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-75	PALMA DE CANÀRIES DE CAN BASSA
Espècie	<i>Phoenix canariensis</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palma de Canàries
Sinònims	Palmera, Palmer

Localització	Es troba al jardí de la masia de Can Bassa, al camí de Can Bassa al sud de la zona industrial de Palou Nord i prop del Parc Firal.		
Alçada	9 m.	Volt del canó	m.
Capçada	6 m.	Alçada fins la valona	5 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

El Camí de Can Bassa es troba a l'extrem sud del polígon industrial de Palou Nord. És perpendicular i uneix el camí Ral amb el passeig Fluvial. La masia es troba a la meitat del camí al seu pas pel polígon, a l'alçada de les cruïlles amb el camí del Mig i el carrer de Palautordera.

UTM

X 440169,31 – Y 604855,72

Altitud

121,74 m.

Descripció

Aquest exemplar és un element simbòlic del conjunt arquitectònic que formen casa i jardí. L'enjardinament, un xic descuidat i amb una traça poc definida, ha adquirit importància gràcies a la imatge que li dona aquesta palmàcia.

La palma és relativament jove i està una mica atrotinada pel rigorós fred de l'hivern passat. Tot i això ja té la entitat suficient com per donar caràcter i singularitat a aquest conjunt.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Enguany aquest exemplar presenta símptomes de congelació en els extrems de les seves fulles. L'estípit i la valona tenen restes de fulles mal tallades.

Accions. Cal realitzar una esporga de sanejament de fulles seques i afectades pel fred. S'hauria de netejar bé l'estípit.

Sistema radical. El voltant de la palma és ple d'arbusts i d'un herbassar molt descontrolat.

Accions. Seria molt interessant poder reordenar i condicionar el conjunt palma-jardí.

Història

Can Bassa és una masia que data del segle XV i que forma part del patrimoni arquitectònic municipal.

Titularitat	Privada
-------------	---------

Protecció	Tipologia I
-----------	-------------

Fitxes associades

EBIM-61 LLEDONER DE CAN BASSA

CR-1 CAN BASSA

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

CAMPS I GIRÓ, Albert. *El Pedró. De la serra de Llevant a la ribera del riu Congost*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 18 pàg. (Rutes per Granollers, 1).

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dítes i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

TALLER D'OCUPACIÓ "LA FONT". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

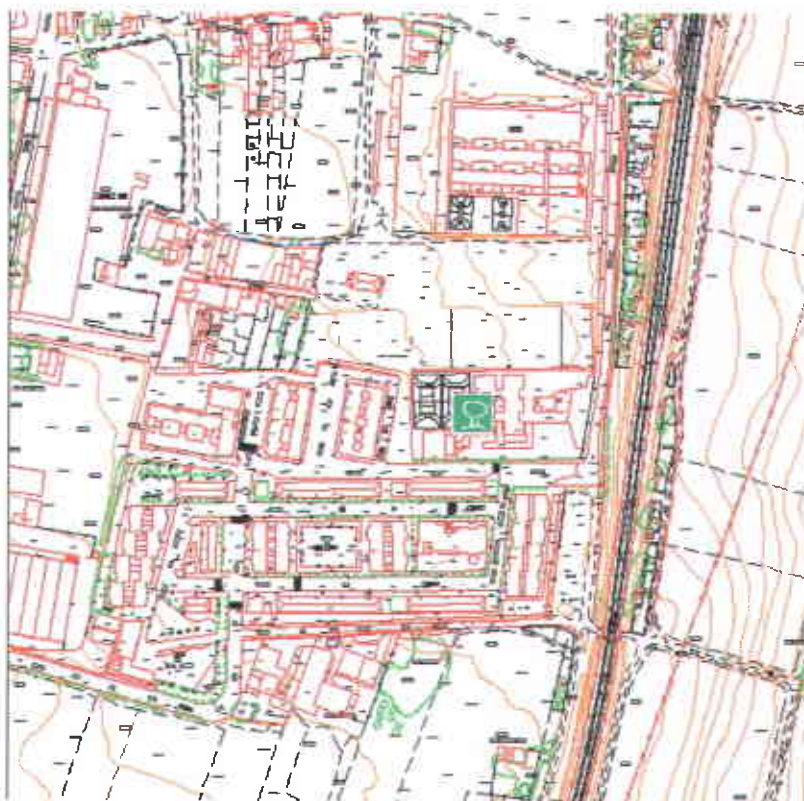
EBIM-76	ARBRE DEL PARADÍS DE L'INSTITUT CELESTÍ BELLERA		
Espècie	<i>Elaeagnus angustifolia</i>		
Família	Eleagnàcies		
Nom	Arbre del Paradís		
Sinònims	Cinamomo, Oliver de Bohemia		

Localització	Es troba al barri de Can Bassa, al pati de l'IES Celestí Bellera.		
Alçada	10 m.	Volt del canó	1,6 m.
Capçada	14,5 m.	Ramificació	1,3 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

S'accedeix a l'institut pel carrer d'Esteve Terrades, paral·lel a la via del tren, situat a la part del darrera del barri de Can Bassa i fa cantonada amb el carrer dels Pallars.

UTM

X 440832,24 – Y 604899,98

Altitud

130,00 m.

Descripció

L'arbre es troba al costat de l'edifici del gimnàs, junt a l'inici de la pista poliesportiva. Envoltat per un paviment de formigó, que es trenca i s'alça degut a la força de les arrels. Aquestes busquen desesperadament l'aigua i l'aire que l'escocell (de 0,8 x 0,8 m.) no els proporciona.

El tronc de color marró fosc i d'escorça fisurada i fibrosa, presenta una notable inclinació. D'ell en surten tres braços força importants d'un metre de perímetre cadascun.

La capçada és ample i arrodonida, d'unes dimensions notables per tractar-se d'una espècie de les considerades petites. El seu típic fullam grisenc, no gaire dens i acompanyat de poderoses espines, ens ofereix una lleugera ombra a l'estiu.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'arbre tot i que fa temps que no s'ha esporgat, presenta una estructura molt mutilada per les severes reduccions de capçada a que va ser sotmès anys enrera. Aquests talls li confereixen una estructura angulosa atípica a la natural de l'espècie. Les branques dels extrems de l'arbre ja comencen a recuperar l'autèntica forma.

Cal destacar alguna cavitat amb fusta podrida de les ferides de poda.

El fullam té bon color i bon estat sanitari, doncs no s'hi veu cap mena d'atac ni malura.

Accions. Cal realitzar una esporga molt lleugera de sanejament de la fusta seca i d'orientació d'algunes branques. Cal tenir en compte que les branques s'estenen per damunt d'un cobert i cap a la façana del gimnàs.

L'arbre no necessita cap mena de tractament fitosanitari, doncs ens trobem davant d'una espècie molt resistent.

Sistema radical. El seu sistema radicular és estès i força potent. Per la dimensió de l'arbre i degut al seu ràpid creixement, aquest ja no té prou lloc sota la capa de formigó en aquest racó del pati. És per això que s'està aixecant tot el paviment del seu voltant.

Accions. Caldria fer l'escocell més gran a fi efecte de que les arrels de l'arbre puguin oxigenar-se millor. A la vegada augmentarà la superfície d'entrada de l'aigua de reg. A pesar de ser una de les espècies amb menys necessitats hídriques (menys de 225 mm/any).

Història

Forma part l'arbrat del jardí d'aquest institut. Tot i que el sòl pertany a l'Ajuntament de Granollers, aquest centre depèn del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta escola fou construïda fa 25 anys i funcionava com l'escola municipal del barri en substitució de les antigues escoles de Palou. Suposadament en aquella època els jardiniers de l'Ajuntament varen plantar aquest avui exemplar d'arbre del paradís junt amb la resta d'arbres i arbusts que hi ha en el jardí.

Titularitat	Pública
-------------	---------

Protecció	Tipologia I
-----------	-------------

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

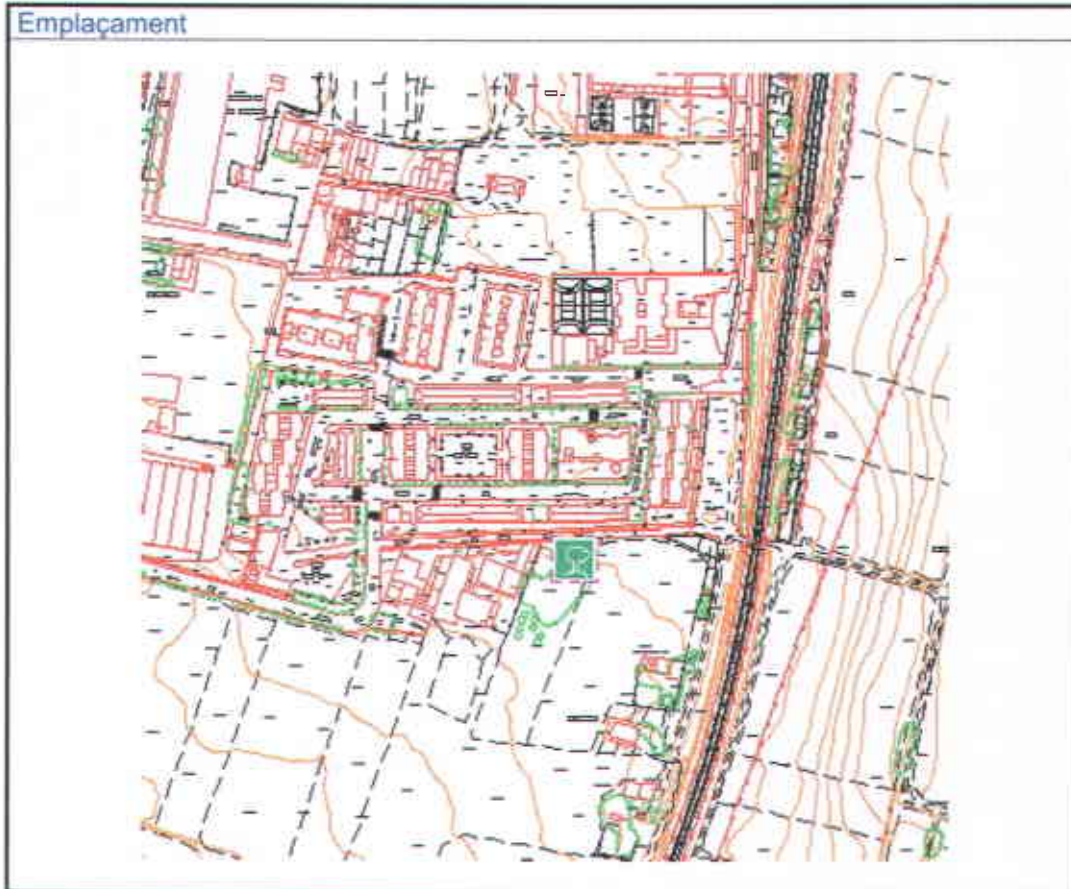
CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-77	LLEDONER DE CAL COVANER
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, lleroner, llidoner

Localització	Es troba al pati de Cal Covaner, al camí de Can Bassa al seu pas pel centre del barri.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Accessos	Si ens situem dins el barri de Can Bassa, Cal Covaner es troba molt a prop de la plaça que dóna nom al barri, hem d'anar al camí de Can Bassa, a la proximitat del pont que creua la via del tren cap a la serra de Llevant. Cal Covaner es troba al sud-est del barri.		
UTM	X 440813,29 – Y 604761,54	Altitud	128,00 m.

Descripció

Exemplar de gran envergadura que ocupa gairebé la totalitat del barri tancat d'aquesta casa pairal.

La seva capçada és molt ample i arrodonida, amb l'alçada suficient per fer-se visible de lluny al sobrepassar els edificis que l'envolten.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Història

Arbres propis dels paisatges de les masies catalanes, doncs gairebé a totes les cases de pagès del Pla de Palou se n'hi troben.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

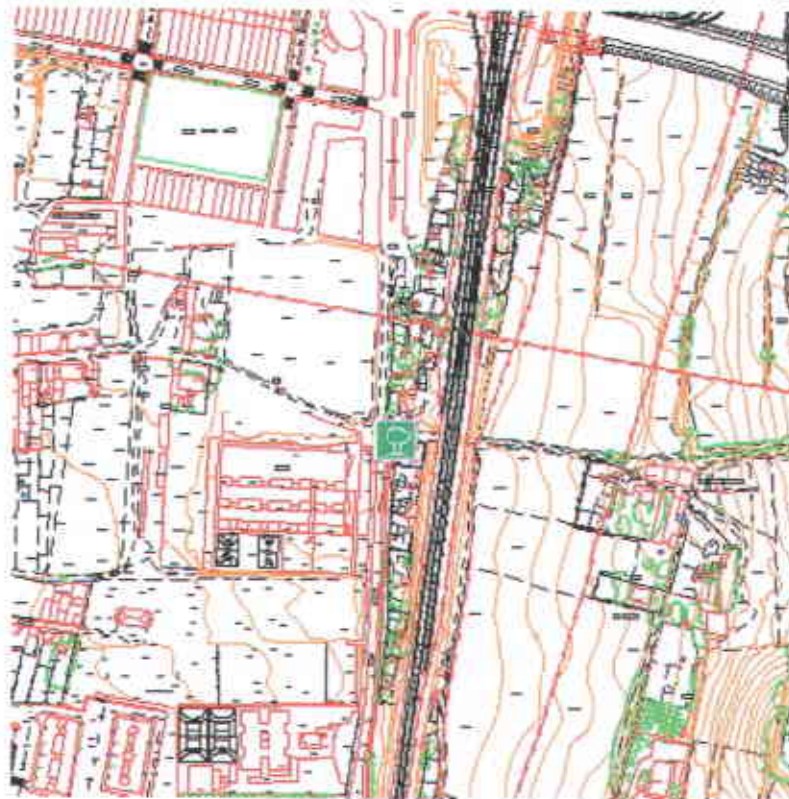

**CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL**

EBIM-78	LLEDONER DEL CARRER D'ESTEVE TERRADES
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Ulmàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, lleroner, llidoner

Localització	Situat al barri de Can Bassa. Al carrer d'Esteve Terrades, cantonada amb el carrer del Migdia, just al costat del túnel que creua la via del tren en direcció a la serra de Llevant.		
Alçada	10 m.	Volt del canó	3 m.
Capçada	10 m.	Ramificació	1,9 m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos

Hem d'adreçar-nos al cap d'avall de carrer d'Esteve Terrades on encara no és transitat fins la cruïlla amb el carrer del Migdia just, davant del CEIP Mestres Muntanya.

UTM

X 440939,92 – Y 605108,30

Altitud

132,54 m.

Descripció

Exemplar de capçada baixa, compacta i arrodonida, que ocupa bona part del camí, i d'un hortet annex al talús de la via del tren.

L'arbre es troba rera i adossat a una tanca d'obra que fa cantonada just al seu peu.

En destaca l'enorme tronc del que en surten quatre braços oberts i mot curts que confereixen una estructura molt rabassuda a l'arbre. Aquesta forma és producte d'una severa i dràstica poda, que a la vegada ha provocat una important podrició interna de la fusta. L'arbre és pràcticament buit de dintre, tant pel tronc com per tres dels quatre braços, primaris.

A partir de les branques terciàries les podes severes desapareixen i donen pas a una estructura lliure i més equilibrada. Lamentablement tota la càrrega de la part superior de l'arbre, es recolza sota unes secundàries i primàries molt malmeses.

Degut al seu estat se'ns fa difícil incloure'l en una llista de catalogació, però si alguna cosa s'ha de destacar d'aquest exemplar n'és la mostra de la gran robustesa específica, portada a uns extrems no desitjables per a cap arbre.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: La capçada presenta bastant brancada morta pròpia del desgast sofert. El tronc i l'estructura principal presenta greus problemes interns produïts per fongs xilòfags en evolució.

Hi ha abundants exudacions de les cavitats, dels monyons i de nombrosos claus que hi ha per tot l'arbre.

L'estat sanitari del fullam de l'arbre és bo, degut a l'alta resistència de l'espècie a plagues i malalties.

Presenta una brancada amb una distribució entrecreuada i antinatural, deguda a les esporgues.

Accions: Cal veure quina serà la seva ubicació en la nova urbanització d'aquest sector. Si l'arbre pot encaixar en la nova ordenació de carrers, caldrà fer un estudi de resistència de l'estructura, per tal de conservar-lo amb garanties de vida per a l'arbre i de seguretat pels ciutadans.

Caldrà fer un sanejament de fusta morta i eliminar alguns monyons i branques compromeses.

Sistema radical: Les arrels de mig arbre es troben en unes condicions de compactació importants, a causa del camí i del carrer que creuen vora l'arbre i per una tanca d'obra que es troba just al damunt de la soca. La resta d'arrels es situen dins d'un hort que més o menys li aporten nutrients i aigua.

Accions: Com abans, cal tenir en compte la nova urbanització de carrers. Un cop replantejada l'obra s'hauran de prendre ràpidament les decisions més adequades per a tots.

Podria estudiar-se el trasplantament de l'arbre, tot i que el seu estat no és gaire favorable a rebre situacions d'estrès.

Història

No se sap exactament si l'arbre va néixer espontàniament o va ser plantat per l'aprofitament de la seva fusta quan aquest Pla era eminentment agrícola. El cert és que l'arbre ha estat punt de trobada i de joc de molta canalla del barri i de les escoles properes, doncs en la seva creu hi havia hagut fins no fa gaire una cabana, tal com una torre de guaita.

Arbres propis dels paisatges de les masies catalanes, doncs al costat de cada masia del Pla se'n troben exemplars de considerables dimensions.

Titularitat	Pública
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-79 LLEDONER DEL CARRER DEL MIGDIA

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1993.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-79	LLEDONER DEL CARRER DEL MIGDIA
Espècie	<i>Celtis australis</i>
Família	Uimàcies
Nom	Lledoner
Sinònims	Llironer, lleroner, llidoner

Localització	Situat a la cruïlla dels carrers del Migdia amb el del Pla de Baix, al barri de Can Bassa.		
Alçada	15,60 m.	Volt del canó	2,40 m.
Capçada	14,40 m.	Ramificació	2,30 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

El carrer del Migdia uneix la carretera del Masnou amb el carrer d'Esteve Terrades i segueix amunt cap a la serra de Llevant. L'arbre es troba en l'encreuament amb el carrer del Pla de Baix.

UTM

X 440823,73 – Y 605148,66

Altitud

131,13 m.

Descripció

Lledoner de capçada simètrica i ovoide, que es troba en l'extrem d'una parcel·la tocant al camí o carrer, que n'ocupa tota l'amplada.

L'arbre té un port molt natural gràcies a haver conservat gairebé tota la brancada original, val a dir però que en el decurs del temps se li han suprimit algunes branques força importants que deurien fer nosa a l'edifici annex. La mostra la tenim en algunes ferides considerables a prop de la creu de l'arbre. Cal també denotar el pas d'una estesa de telèfon que el creua per la capçada, per aquest motiu també ha rebut alguna poda correctiva.

Tot plegat però no desllueix massa l'esplèndida silueta d'aquest exemplar, de tronc dret i potent, que es bifurca a poc més de dos metres, per a donar pas a un desplegament de 7 branques secundàries molt valentes. Aquestes es ramifiquen densament, a mesura que s'alcen i s'obren com un ventall per atrapar tota la llum possible.

Aquest arbre isolat, representa el prototipus dels lledoners del barri, normalment associats a les cases de pagès de la zona, sempre mutilats per a fer-ne eines, sortosament però, aquest i potser per la seva relativa joventut mai no va ser emprat com a matèria primera, per a forques i rasclets.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. La capçada es mostra en perfecte estat sanitari. Cal només apuntar les antigues lesions d'una poda dràstica d'alguna branca gruixuda i la poda per encaixar l'estesa del telèfon.

En breu aquest arbre passarà a formar part de l'entramat urbà de carrers i paviments durs que s'hi faran al seu entorn, amb la nova urbanització del barri.

Accions. Cal estar atents a les obres d'urbanització i a buscar una solució en el disseny d'aquesta àrea que permetin la viabilitat de l'arbre i del projecte. Caldrà també prendre les mesures de protecció adequades en referència als treball de construcció del seu entorn.

Serà interessant en la nova urbanització fer desaparèixer l'estesa elèctrica aèria pel servei soterrat.

Sistema radical. Les arrels es troben en unes condicions de compactació importants, a causa del transitat camí que passa arran de soca.

Accions. Totes les mesures correctores possibles passen per l'estudi i la recerca de solucions compatibles entre l'arbre i la urbanització del barri. Les millores han d'anar encaminades a proporcionar a l'arbre, més espai, més sol, aire, aigua i nutrients. Fet força factible si es fa un disseny i una planificació, tenint sempre present les preexistències patrimonials com aquesta.

Història

El carrer del Migdia era la partió dels municipis de Granollers i de Palou.

Titularitat

Pública

Protecció

Tipologia II

Fitxes associades

EBIM-78 LLEDONER DEL CARRER D'ESTEVE TERRADES

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

**CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL**

EBIM-80	CASTANYER D'ÍNDIES DE CAN RELATS
Espècie	<i>Aesculus hippocastanum</i>
Família	Hipocastanàcies
Nom	Castanyer bord
Sinònims	Castanyer d'indies

Localització	Al jardí de Can Relats, al carrer del Bisbe Martí Grivé, 47		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Can Relats està en el carrer del Bisbe Martí Grivé, fent cantonada amb l'avinguda de Sant Esteve i el carrer de Sant Josep de Calassanç.		
UTM	X 440936,32 – Y 606248,10	Altitud	139,46 m.

Descripció

Al darrera de la casa hi destaca un gran castanyer d'índies de flor blanca. També ha assolit unes dimensions considerables. El seu port, a mesura que han anat passant els anys, s'ha anat adaptant a l'espai disponible. Actualment la seva capçada, s'ha desproporcionat a favor de l'alçada, doncs l'arbre ha superat l'edifici, en busca de la llum.

criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Les dimensions d'aquest arbrat són prou importants com per pensar en un possible trasplantament en cas de qualificar tot el jardí de zona edificable.

Les aptituds i facilitats pel trasplantament són les que en última instància prevaldran. El castanyer té un accés més complicat i des del carrer no es veu massa bé, la seva disposició. Arribat el cas s'hauria de fer un bon estudi de cada exemplar per determinar-ne la situació i la viabilitat.

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia III

Fitxes associades

EBIM-81 MAGNÒLIES DE CAN RELATS

EBIM-82 TEIX DE CAN RELATS

R-62 CASA RELATS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-81	MAGNÒLIES CAN RELATS
Espècie	<i>Magnolia grandiflora</i>
Família	Magnoliàcies
Nom	Magnòlia
Sinònims	Magnolier

Localització	Al jardí de Can Relats, al carrer del Bisbe Martí Grivé, 47		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Can Relats es troba al carrer del Bisbe Martí Grivé, fent cantonada amb l'avinguda de Sant Esteve i el carrer de Sant Josep de Calassanc.		
UTM	X 440917,84 – Y 606223,16	Altitud	139,46 m.

Descripció

Un ampli jardí envolta la casa de Can Relats, formant un petit oasi dins un desert de formigó. L'entrada està flanquejada per dos esplèndids exemplars de magnolier.

Branquitzades des de baix, les capçades han envaït tota la façana de la casa i entrecreuen les seves branques. Han crescut lliurement durant força anys, creant una confusió de branques amb la resta d'arbusts i arbres del voltant.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Les dimensions d'aquest arbrat són prou importants com per pensar en un possible trasplantament en cas de qualificar tot el jardí de zona edificable.

Les aptituds i facilitats pel trasplantament són les que en última instància prevaldran. No obstant els magnoliers, són els arbres amb més possibilitats, ja que l'espècie ho admet i l'accés és bo. L'inconvenient el trobem en la manca d'espai per poder fer un bon pa d'arrels.

Arribat el cas s'hauria de fer un bon estudi de cada exemplar per determinar-ne la situació i la viabilitat.

Història

Titularitat Privada

Protecció Tipologia II

Fitxes associades

EBIM-80 CASTANYER D'ÍNDIES DE CAN RELATS

EBIM-82 TEIX DE CAN RELATS

R-62 CASA RELATS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-82	TEIX DE CAN RELATS
Espècie	<i>Taxus baccata</i>
Família	Taxàcies
Nom	Teix
Sinònims	

Localització	Al jardí de Can Relats, al carrer del Bisbe Martí Grivé, 47		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Can Relats es troba en el carrer del Bisbe Martí Grivé, 47, fent cantonada amb l'avinguda de Sant Esteve i el carrer de Sant Josep de Calassanç.

UTM

X 440948,48 – Y 606231,73

Altitud

139,46 m.

Descripció

Un ampli jardí envolta la casa de Can Relats, formant un petit oasi dins un desert de formigó.

A la façana est s'hi troba un teix de grans proporcions. El seu creixement és un tant anàrquic i poc harmoniós; ha anat desenvolupant branques a fi efecte de conquerir el màxim d'espai vital.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Les dimensions d'aquest teix són prou importants com per pensar en un possible trasplantament en cas de qualificar tot el jardí de zona edificable.

Les aptituds i facilitats pel trasplantament són les que en última instància prevaldran. El teix té un accés més complicat i des del carrer no es veu massa bé, la seva disposició. Arribat el cas s'hauria de fer un bon estudi de cada exemplar per determinar-ne la situació i la viabilitat.

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia III

Fitxes associades

EBIM-80 CASTANYER D'ÍNDIES DE CAN RELATS
 EBIM-81 MAGNÒLIES DE CAN RELATS
 R-62 CASA RELATS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-83	PALMA DE CANÀRIES DE CAN BULTÀ
Espècie	<i>Phoenix canariensis</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palma de Canàries
Sinònims	Palmera, palmer

Localització	Es troba en el jardí de Can Bultà, al carrer de Miquel Ricomà, 85.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Alçada fins la valona	m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Can Bultà, al carrer de Miquel Ricomà número 85, es troba davant la cruïlla amb el carrer d'Isabel de Villena.		
UTM	X 440648,55 – Y 606331,77	Altitud	141,74 m.

Descripció

Es tracta d'una de les palmeres més grans que hi ha a la ciutat. Es troba en el pati d'un edifici d'època, probablement estem parlant també d'un conjunt casa-jardí, on hi ha d'haver una relació molt estreta entre la palma i els propietaris de la casa.

Sembla que en el jardí hi ha dos exemplars de gran bellesa, difícilment visibles des del carrer de Ricomà. Hem d'anar a la llunyania del carrer de Navarra per veure'n la silueta del fullam entre edificis. També les veiem des del carrer d'Isabel de Villena avall o des de l'alçaria d'algun edifici veí.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Accions. Si l'edifici pertany al catàleg arquitectònic haurien de quedar protegides en l'apartat del jardí. Cas contrari el seu trasplantament no és viable si no hi ha un enderrocament de l'edifici.

Història

Titularitat	Privada
--------------------	---------

Protecció

Tipologia I

Fitxes associades

R-64 CASA JAUME BULTÀ I VIDALS

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisagismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-84	WASHINGTONIA DE CAN RAMONEDA
Espècie	<i>Washingtonia robusta</i>
Família	Palmàcies
Nom	Washingtonia robusta
Sinònims	

Localització	El jardí es troba en la també anomenada Casa Torredadella o Can Ramoneda al carrer d'Anselm Clavé número 29.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Alçada fins la valona	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Can Ramoneda té l'entrada principal a la casa pel carrer d'Anselm Clavé. El jardí fa cantonada amb el carrer d'en Marià Maspons i la plaça d'en Josep Barangé		
UTM	X 440865,47 – Y 606659,40	Altitud	146,38 m.

Descripció

Es tracta d'una washingtonia on l'alçada i port assolits són dignes de ser considerats singulars a casa nostra. Es tracta d'una espècie difícil de veure en els nostres jardins i sobretot en aquella època, en què els hiverns potser eren més rigorosos i s'actuava molt en funció de l'experiència. Actualment potser som més agosarats i s'utilitza més, però la seva sensibilitat al fred ens ha de fer ser un tant reservats en les nostres contrades.

Tot plegat fa que sigui una palma prou especial.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Preservar el conjunt casa jardí. Darrerament el jardí ha pres un caire selvàtic, però es tracta d'un patí amb un fort caràcter, amb molt de suc per espremer en cas d'una restauració.

Història

Edifici singular ubicat al carrer d'Anselm Clavé, també conegut com Can Torradella. Edifici catalogat projectat per l'arquitecte Francesc Mariné i Martorell,

fou construït a principis del segle XX.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-85 PALMA DE CANÀRIES DE CAN RAMONEDA
R-7 CASA TORREBADELLA

Bibliografia

- ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.
- GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).
- GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.
- NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisagismo*. 1992.
- PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.
- Plànols de l'Ajuntament de Granollers*. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-85	PALMA DE CANÀRIES DE CAN RAMONEDA
Espècie	<i>Phoenix canariensis</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palma de Canàries
Sinònims	Palmera, palmer

Localització	El jardí es troba en la també anomenada Casa Torrebadella o Can Ramoneda al carrer d'Anselm Clavé número 29.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Can Ramoneda té l'entrada principal a la casa pel carrer d'Anselm Clavé. El jardí fa cantonada amb el carrer d'en Marià Maspons i la plaça d'en Josep Barangé

UTM

X 440875,30 – Y 606555,83

Altitud

146,36 m.

Descripció

Es tracta d'un altre exemplar de palma de Canàries amb un port i ubicació interessants. Element propi de l'estructura del jardí que forma part del patrimoni arquitectònic de la nostra ciutat.

La palma no té unes mides molt grans però tal i com hem dit és una peça clau dins el conjunt. Sensible al fred, quan ha assolit una alçada considerable s'ha trobat sota l'abric dels edificis propers.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Preservar el conjunt casa jardí. Darrerament el jardí ha pres un caire selvàtic, però es tracta d'un pati amb un fort caràcter, amb molt de suc per espremer en cas d'una restauració.

Història

Edifici singular ubicat al carrer d'Anselm Clavé, també conegut com Can Torradella. Edifici catalogat projectat per l'arquitecte Francesc Nariné i Martorell, fou construït a principis del segle XX.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-84 WASHINGTONIA DE CAN RAMONEDA
R-7 CASA TORREBADELLA

Bibliografia

- ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.
- GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).
- GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.
- NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.
- PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.
- Plànols de l'Ajuntament de Granollers*. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-86	PALMA DE CANÀRIES DE CAN SANPERE
Espècie	<i>Phoenix canariensis</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palma de Canàries
Sinònims	Palmera, palmer

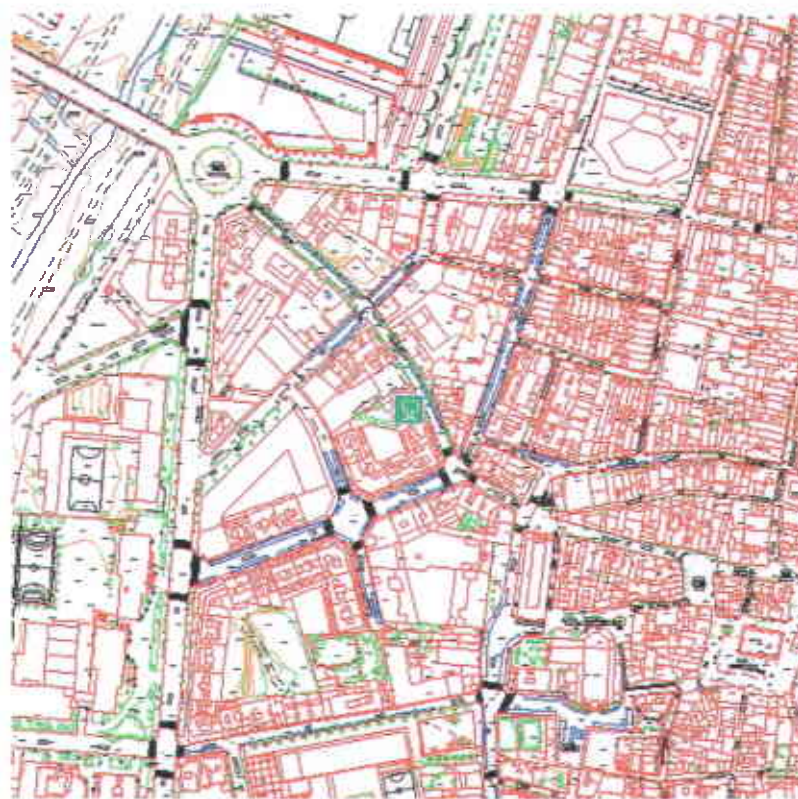
Localització	Es troba al carrer del Rec, 19 en el jardí de Can Sanpere o de Can Jonch, també coneguda per la Casa Adela Roca vídua de Furnó.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Carrer del Rec, 19		
UTM	X 440523,37 – Y 606867,92	Altitud	144,00 m.

Descripció

Palma de Canàries amb una alçada i un port força importants.

Forma part del conjunt d'arbres del jardí que envolta aquest antic habitatge. Digne de ser preservada dins l'estructura que formen el binomi casa jardí, com a patrimoni arquitectònic de la nostra ciutat.

Es troba encaixonada amb la paret d'un bloc de pisos veí, però l'espai tot i que escàs, segueix essent suficient.

Afortunadament, estem altre cop davant un petit oasi envoltat de totxanes, que ens convida a parar i a relaxar la mirada.

La part visible de la resta del jardí, ens mostra tot un seguit d'arbres i arbusts que creixen drets com xemeneies, buscant la claror.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Preservar el conjunt casa jardí.

Tota la vegetació del jardí pateix manca de llum degut als alts edificis dels costats. Els creixements són en alçada i les parts baixes queden despoblades.

Es tracta d'un patí emblemàtic, digne d'una acurada i estudiada restauració.

Història

Can Sanpere és un edifici modernista que forma part del patrimoni arquitectònic de Granollers. Fou l'habitatge d'Antoni Jonch Cuspinera, ciutadà granollerí que fou director del zoològic de Barcelona i del Museu de Granollers, entre altres. La seva dona, Josefina Sanpere, fou bibliotecària de Biblioteca Popular Francesc Tarafa.

Titularitat	Privada
-------------	---------

Protecció	Tipologia I
-----------	-------------

Fitxes associades

E-20 CASA ADELA ROCA VÍDUA DE FURNÓ, CAN JONCH

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-87	PI PINYER DE L'ANTIGA FÀBRICA DE CAN GIBERT
Espècie	<i>Pinus pinea</i>
Família	Pinàcies
Nom	Pi pinyer
Sinònims	Pi ver, pi pinyoner

Localització	Al carrer de Tetuan, prop de la confluència amb el carrer de l'Enginyer.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Pel carrer de Tetuan o pel carrer del darrera del solar que dona al carrer Joan Enric Dunant.		
UTM	X 441160,17 – Y 608653,16	Altitud	150,65 m.

Descripció

Pi de grans dimensions de capçada ampla i ben formada, situat al fons del solar junt a la tanca que separa l'antiga pista de handbol.

Juntament amb el pi de l'escola Pereanton, són probablement els dos exemplars més grans que es pot trobar dins la trama urbana.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: Algunes branques importants esqueixades.

Cas d'urbanització d'aquest espai, seria molt interessant que passés a formar part d'una zona verda per a ús públic.

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades**Bibliografia**

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-88	MAGNÒLIES DE LA TORRE FONDA		
Espècie	<i>Magnolia grandiflora</i>		
Família	Magnoliàcies		
Nom	Magnòlia		
Sinònims	Magnolier		

Localització	Es troben al número 54 de la carretera de Caldes, a la Torre Fonda.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Per la carretera de Caldes, en el nombre 54, just al davant de l'escola de Fàtima.		
UTM	X 440054,09 – Y 607230,41	Altitud	145.73 m.

Descripció

Conjunt de quatre exemplars que constitueixen l'arbrat principal, que uneix l'escala de l'entrada a la propietat des del carrer, fins a les escales de l'entrada principal d'aquest edifici d'època.

Disposades a banda i banda de l'accés, han desenvolupat unes capçades força arrodonides que enguany es toquen les unes amb les altres, creant sota seu una ombra molt densa.

El solar queda a uns dos metres per sota el nivell del carrer. Això dona la sensació que l'arbrat sigui més menut del que realment és.

Els troncs són ben rectes fins arribar a les creus on es ramifiquen considerablement, fins als extrems, cosa força difícil en els magnoliers. El fullatge és llustrós, de color verd intens, els arbres mostren una copiosa fructificació.

El jardí està molt deixat i els arbres estan creixent lliurement. Alguns de propers a les magnòlies, comencen a envair-les, amb les seves branques de creixement més ràpid.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. L'estat general dels arbres és bo. Presenten una negror en els

troncs i tiges, produïda per la negreta (fong associat als insectes xucladors).

El conjunt ben sanejat és molt interessant. Falta saber quina decisió es prendrà en una casa d'aquest tipus, amb una situació soterrada i encaixada per dos blocs de pisos.

El trasplantament probablement fora factible.

Història

Titularitat	Privada
-------------	---------

Protecció	Tipologia II
-----------	--------------

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardinería y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-89	OM DE CAN PAGÈS DE LES BASSES VELL		
Espècie	<i>Ulmus minor</i>		
Família	Ulmàcies		
Nom	Om		
Sinònims	Olm, om de fulla petita		

Localització	Es troba a en un marge que divideix els conreus de Can Pagès de les Basses Vell, molt a prop de la Riera Carbonell.		
Alçada	23 m.	Volt del canó	1,95 m.
Capçada	14 m.	Ramificació	6 m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos

Per arribar a aquest arbre s'ha d'anar pel carrer de Corró cap a l'extrem nord del terme municipal, fins a l'alçada de la riera Carbonell. En aquest punt i a mà esquerra, s'hi troba un caminet que voreja la riba de la riera al arribar als camps de conreu. Tombar a l'esquerra seguint el marge on a pocs metres es troba aquest exemplar.

UTM

X 440991,57 – Y 608236,85

Altitud

158,32 m.

Descripció

Aquest gran exemplar, és junt amb el que hi ha a pocs metres d'ell, dels pocs exemplars d'om de fulla petita que queden en la zona com a varietat pròpia de les nostres ribes. Avui no és fàcil de trobar exemplars d'aquestes dimensions, que no hagin estat destruïts per la grafiosi.

L'exemplar destaca per la seva envergadura i alçada, la capçada és imponent. De ben segur, es tracta de l'arbre més alt d'aquest barri.

El tronc recte i potent emergeix de mig marge, per a dividir-se a uns sis metres en tres braços principals. Un d'ells segueix recte amunt fins arribar a l'extrem superior de l'arbre. De baix a dalt l'estructura és cada cop més ramificada i fina.

En el tronc principal s'observa la cicatriu del despreniment d'una branca força important, que es deuria haver esqueixat en un dia de tempesta.

L'entorn de l'arbre és ple de matolls i rebrots de les arrels del mateix arbre que comencen a ser importants. Més enllà tot seguint el marge trobem lledoners, un ametller, acàcies i algun plataner jove.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc: La ferida de la branca esqueixada encara té exudacions importants.

L'arbre no presenta símptomes de debilitat. Ni atacs d'escolitids.

Sistema radical: Molta competència d'altres matolls i arbres que neixen sota la capçada.

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-55 OM DE LA RIERA CARBONELL

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

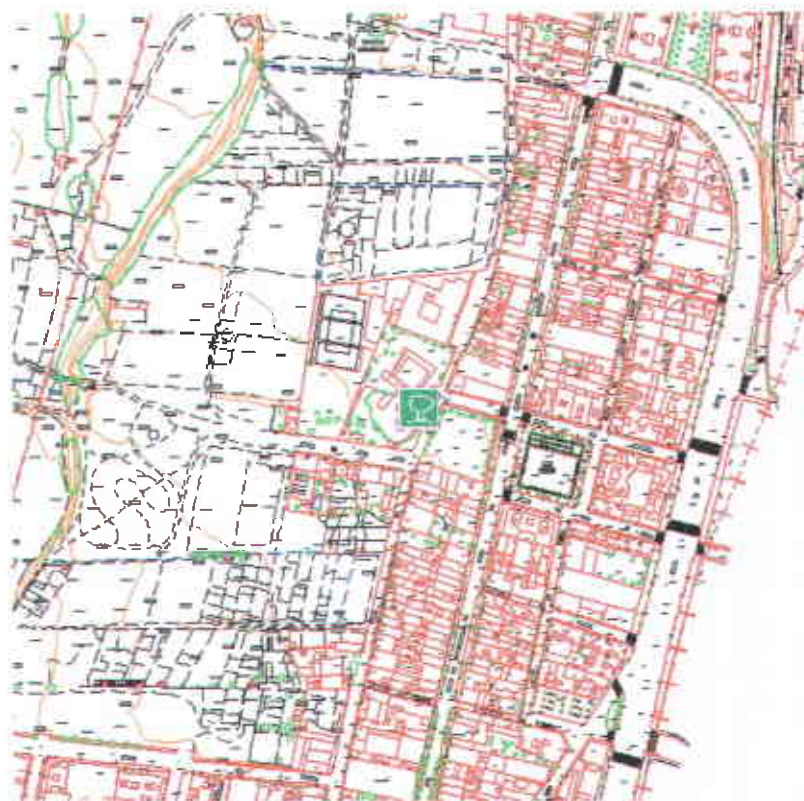
EBIM-90	PALMERES DE L'ESCOLA ANNA MARIA MOGAS
Espècie	<i>Phoenix canariensis</i>
Família	Palmàcies
Nom	Palma de Canàries
Sinònims	Palmera, palmer

Localització	Es troben al jardí que envolta l'edifici de l'escola Anna Maria Mogas, a Can Joan Sanpere		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Carrer de Corró, 321		
UTM	X 441056,26 – Y 607938,72	Altitud	160,52 m.

Descripció

Conjunt de palmes de Canàries que vesteixen el pati de l'espectacular edifici declarat patrimoni arquitectònic de la ciutat.

L'estil de l'edifici amb la silueta de les palmàcies formen un conjunt molt harmoniós i equilibrat.

Són remarcables l'amplada de les fulles i la definició de les valones de totes les palmeres que hi veiem. L'amplitud del jardí i la no proximitat d'alts edificis als costats, ha permès un bon creixement a les plantes.

Encara tenen molt camí per endavant per assolir una maduresa com la que té l'edifici, però la longevitat de la palma ho permetrà de ben segur.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Presenten un estat sanitari i de conservació molt bons.

Història

L'edifici de Can Joan Sanpere datat al 1912, avui seu de l'escola Anna Maria Mogas, és un magnífic exemple d'arquitectura modernista. Projectat per l'arquitecte Albert Joan i Torner.

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

E-10 CASA JOAN SANPERE

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-91	PINEDA DE CAN MÒNIC
Espècie	<i>Pinus pinea</i>
Família	Pinàcies
Nom	Pi pinyer
Sinònims	Pi ver, pi pinyoner

Localització	Bosquina que es troba al darrera del centre per a la gent gran de Can Mònic.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos	Can Mònic es troba al capdamunt del carrer del Primer Marqués de Les Franqueses, al final del terme de Granollers amb Les Franqueses.		
UTM	X 441271,27 – Y 608261,08	Altitud	165,53 m.

Descripció

Bosquet format per nombrosos peus de pi pinyer, plantats molt densament. Aquest fet ha provocat que les capçades no siguin gaire esveltes. La unitat que crea el conjunt és prou important.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Troncs força inclinats d'alguns peus.
 Capçades que s'interfereixen. Força monyons d'antigues branques.
Accions. Sanejament de fusta morta de les capçades.
 Eliminar algun peu dèbil o perillós.

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades

EBIM-92 CEDRES DE CAN MÒNIC

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

307

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-92	CEDRES DE CAN MÒNIC
Espècie	<i>Cedrus atlantica</i>
Família	Pinàcies
Nom	Cedre de l'Atlas
Sinònims	

Localització	Conjunt que es troba al jardí del centre per a la gent gran de Can Mònic.		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Emplaçament

Accessos	Can Mònic es troba al capdamunt del carrer del Primer Marqués de Les Franqueses, al final del terme de Granollers amb Les Franqueses del Vallès.		
UTM	X 441206,79 – Y 608249,71	Altitud	164,80 m.

Descripció

Conjunt de sis cedres de l'Atlas que presideixen l'entrada a la finca. Aquest arbrat és força significatiu en l'estructura i imatge que tenim d'aquest duet que formen la casa i el jardí.

El conjunt està format per exemplars de diferents mides, amb estructures creuades les unes amb les altres degut a la proximitat que hi ha entre ells.

Les capçades són força esclarissades per la manca de llum. Se'ls ha eliminat gran part de les branques baixes per falta d'espai, fet que desllueix força la forma dels arbres individualment.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Capçada i tronc. Les capçades han perdut la forma genuïna de l'arbre, ja que creixen i es comporten com un conjunt.

Els troncs són plens de monyons de fusta morta.

Accions. Potenciar les branques baixes.

Eliminar i sanejar de fusta morta.

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia I

Fitxes associades
EBIM-91 PINEDA DE CAN MÒNIC

<p>Bibliografia</p> <p>ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: <i>Lauro, revista del Museu de Granollers</i>. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.</p> <p>GARCIA I PEY, Enric. <i>Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura</i>. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).</p> <p>GOMIS MESTRE, C. <i>Dites i tradicions populars referents</i>. 1983.</p> <p>NAVÉS VIÑAS, F. <i>El árbol en jardinería y paisajismo</i>. 1992.</p> <p>PAÑELLA BONASTRE, J. <i>Las plantas de jardín</i>. 1991.</p> <p>ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. <i>Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada</i>. Revisió 1999.</p> <p><i>Plànols de l'Ajuntament de Granollers</i>. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.</p>

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

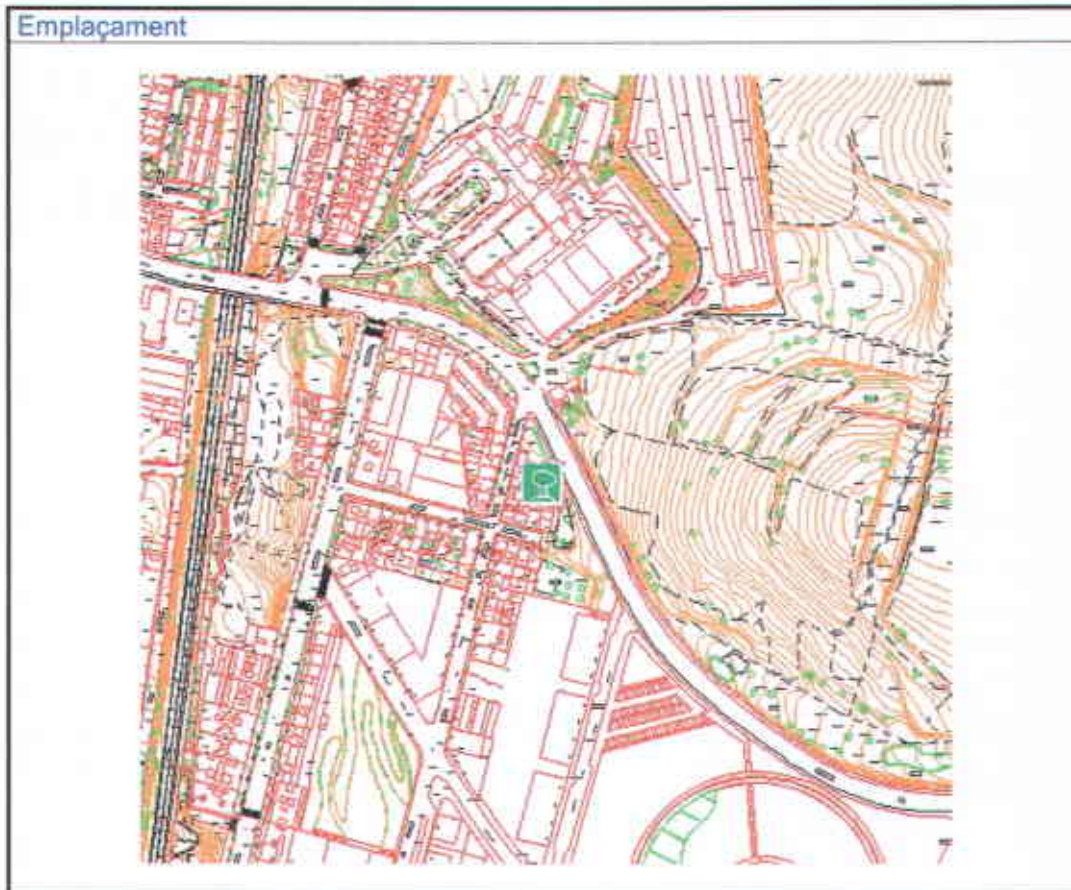
CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-93	GINJOLER DE LA TAVERNA D'EN GRIVÉ		
Espècie	<i>Zizyphus jujuba</i>		
Família	Ramnàcies		
Nom	Ginjoler		
Sinònims	Ginjol		

Localització	Es troba a l'aparcament del restaurant de La Taverna d'en Grivé, al carrer d'en Josep Maria de Segarra, 96		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Accessos	Al capdamunt del carrer de Francesc Ribas, sortint de Granollers i a l'alçada de l'Hospital, es troba a mà dreta el carrer de Josep Maria de Segarra. Just girar, a l'esquerra del carrer, hi ha l'aparcament de la Taverna d'en Grivé.		
UTM	X 441445,25 – Y 607150,31	Altitud	175,69 m.

Descripció

Exemplar relativament jove però peculiar en les nostres latituds. L'alçada assolida actualment és la pròpia de l'espècie doncs ara iniciarà el procés d'engruiximent i ramificació. És un arbre de port petit que es desenvolupa bé en clima mediterrani litoral. No solen viure massa anys i creixen molt lentament.

És sorprenent trobar un exemplar d'aquestes mides que hagi crescut en aquesta zona, doncs són sensibles a temperatures inferiors a -6°C . Probablement el marge que té al darrera li hagi sigut un excel·lent abríc.

De la seva morfologia en destacaríem les seves temibles *espines*.

Criteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Història

Titularitat	Privada
Protecció	Tipologia II

Fibres associades

<p>Bibliografia</p> <p>ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: <i>Lauro, revista del Museu de Granollers</i>. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.</p> <p>GARCIA I PEY, Enric. <i>Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura</i>. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).</p> <p>GOMIS MESTRE, C. <i>Dites i tradicions populars referents</i>. 1983.</p> <p>NAVÉS VIÑAS, F. <i>El árbol en jardineria y paisajismo</i>. 1992.</p> <p>PAÑELLA BONASTRE, J. <i>Las plantas de jardín</i>. 1991.</p> <p>ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. <i>Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada</i>. Revisió 1999.</p> <p><i>Plànols de l'Ajuntament de Granollers</i>. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.</p>

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ELEMENTS BOTÀNICS D'INTERÈS MUNICIPAL

EBIM-94	MAGNÒLIA DE CAN MASFERRER DEL CARRER DE CORRÓ
Espècie	<i>Magnolia grandiflora</i>
Família	Magnoliàcies
Nom	Magnòlia
Sinònims	Magnolier

Localització	Es troba a la propietat privada de Can Masferrer, al carrer de Corró, 199		
Alçada	m.	Volt del canó	m.
Capçada	m.	Ramificació	m.

Fotografia

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Emplaçament

Accessos Carrer de Corró número 199, a l'alçada de la plaça de mossèn Cinto Verdager i de l'església dels Franciscans.

UTM X 440925,25 – Y 607473,73 **Altitud** 156,66 m.

Descripció

Exemplar esplendorós i corpulent que es troba dins un ampli jardí. És un dels magnoliers més grans que podem trobar a la nostra ciutat junt amb els de Can Relats. És fruit de l'estima i dedicació, que han esmerçat els propietaris en fer-la créixer i mantenir-la.

Críteris de manteniment i de gestió de l'entorn

Història

Titularitat Privada

Protecció Tipologia II

Fitxes associades

Bibliografia

ARRIZABALAGA I BLANCH, ANTONI. <El valor de la natura. La Norma de Granada>. A: *Lauro, revista del Museu de Granollers*. 1996, núm. 12, pàg. 40-46.

GARCIA I PEY, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

GOMIS MESTRE, C. *Dites i tradicions populars referents*. 1983.

NAVÉS VIÑAS, F. *El árbol en jardineria y paisajismo*. 1992.

PAÑELLA BONASTRE, J. *Las plantas de jardín*. 1991.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE PARQUES Y JARDINES PÚBLICOS. *Método de valoración del arbolado ornamental. Norma de Granada*. Revisió 1999.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona